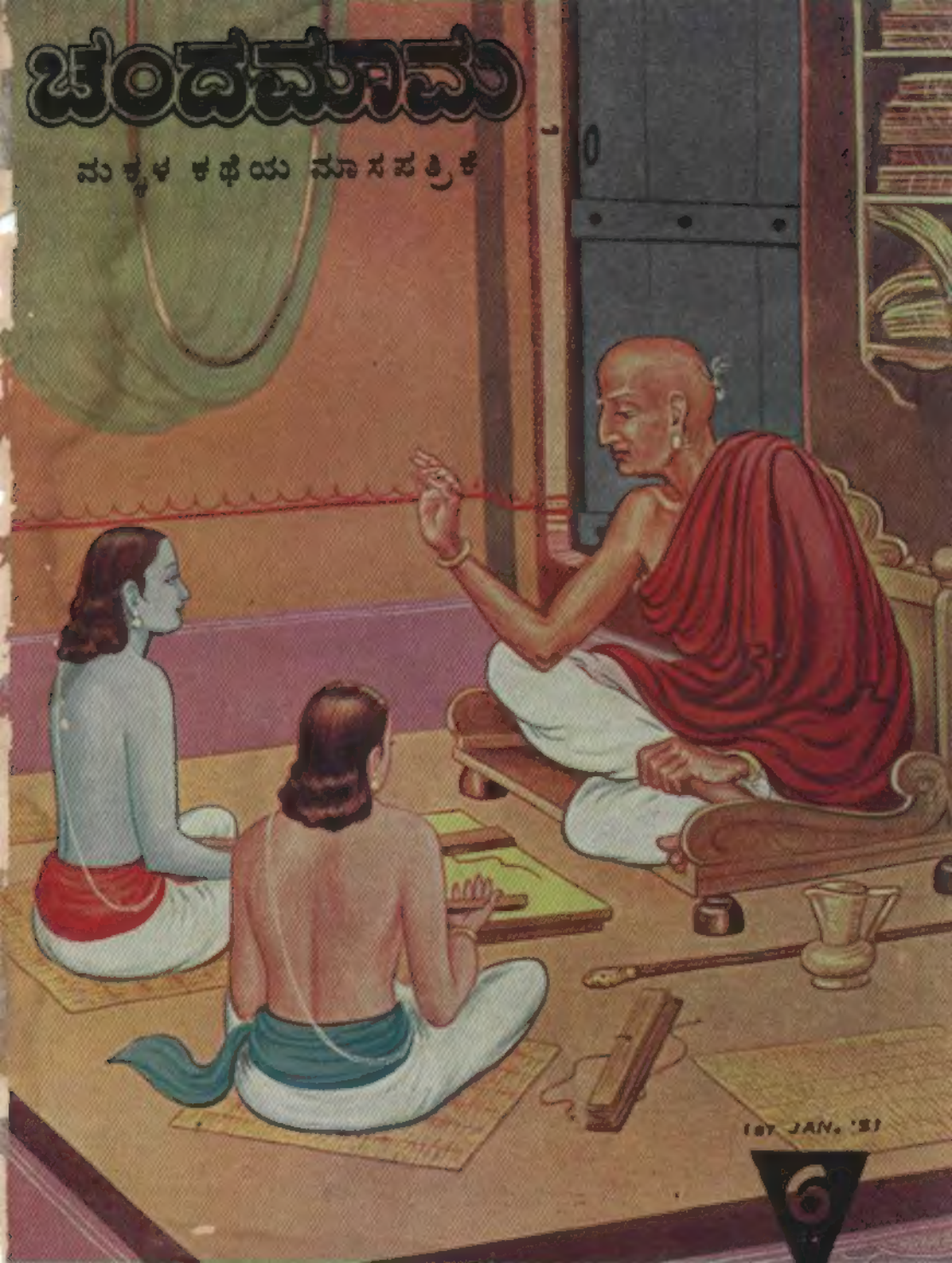

ಚಂದಮಾಮ

ಮಕ್ಕಳ ಕಥೆಯ ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆ

187 JAN. '51

ಬರುತ್ತದೆ!

ಅಜಯ ರವರ...

ಪಾತಾಳ ಭೈರವಿ

Direction

K.V. REDDI, B.Sc. (HONS)

Produced by **NAGI REDDI ... CHAKRAPANI**

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ವಿಷಯಗಳು	ಪುಟ	ವಿಷಯಗಳು	ಪುಟ
ದನ	... 9	ನೇಮದ ನೀಲಕಂಠಯ್ಯ	... 33
ಸರ್ದಾರ ಸಬೀಲರ ನಿಧನ	... 10	ಮಾತುಗಾರ ಮೋಹನ	... 39
ಮಂಗವ್ವನ ಕಥೆ	... 11	ಕಪ್ಪಗಳ ಮದುವೆ	... 42
ವಿದ್ಯುತ್ತು	... 12	ಏಕೆ ಗೊತ್ತೆ ?	... 47
ಗೋಡೆಯ ಹಲ್ಲಿ	... 13	ಕಳ್ಳರು ಎಲ್ಲಿ ?	... 49
ಅನಳಿಮಕ್ಕಳ ಕಥೆ	... 17	ಮಾಸೆಗೆ ಬಹುಮಾನ	... 51
ಜಯಸಾಗರ	... 25	ಇಂದ್ರಜಾಲ	... 54
ಮಂತ್ರಿ-ಮಡಿವಾಳ	... 29	ಉಡಾಳಮೂರ್ತಿ	... 55

ಇವಲ್ಲದೆ ಒಗಟು, ನಗೆ ಹನಿ, ಚುಟಕ, ಇತ್ಯಾದಿ ವಿಷಯಗಳು ಹಲವಾರು.

ಮಧುರ ಸಂಗೀತ ; ಮನಮೋಹಕ ನಾಟ್ಯ ; ಅಮೋಘ ದೃಶ್ಯ
ಜೋಡಣೆ ; ಇವುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಅಮೂಲ್ಯ ಚಿತ್ರ ರತ್ನ !!

ಪ್ರತಿಭಾರವರ : **ಪ್ವಪ್ಪ ಸುಂದರಿ**

ತೆಲುಗು ಚಿತ್ರ	ತಮಿಳು ಚಿತ್ರ
ಬೆಂಗಳೂರು : ಮೂವಿಲ್ಯಾಂಡ್	ಬೆಂಗಳೂರು : ರೂಪ್ ಮಹಲ್
ಮೈಸೂರು : ಚಾಮುಂಡೇಶ್ವರಿ	ಮಂಗಳೂರು : ನ್ಯೂ ಚಿತ್ರ
ಕೋಲಾರ : ಪ್ರಭಾತ್	ಕೆ. ಜಿ. ಎಫ್. : ಮಾಡರನ್
ಚಿತ್ರದುರ್ಗ : ಶಂಕರ	ಟಾಕೀಸುಗಳಲ್ಲಿ
ದಾವಣಗೆರೆ : ಮೋತಿ	ಕಿಕ್ಕಿಂದ ಪ್ರೇಕ್ಷಕ ವೃಂದಕ್ಕೆ
ಚಿಕ್ಕ ಬಳ್ಳಾಪುರ : ಬಾಲಾಜಿ	ಪ್ರದರ್ಶಿತವಾಗುತ್ತಿದೆ

A TALLAM RELEASE

ಮಿತ್ರಾಂಜನ

ಮಿತ್ರ ಭಾರ್ಯೆ (100) - ತನಾಲಿ

ಸೋಲಾರ್ ಪೆನ್ಸ್

ಶಾಸ್ತ್ರಿ ಪೆನ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ತೆನಾಲಿ

ಹೊಸ ಆದರ್ಶ] ೧೨೦೦ ಪುಟಗಳ ಒಂದೇ ಒಂದು ಹೊತ್ತಿಗೆ [ಹೊಸ ಮಾದರಿ

ಹಿಂದೀ-ಹಿಂದೀ-ಕನ್ನಡ ರತ್ನ ಕೋಷ

हिन्दी-हिन्दी-कन्नड़ रत्न कोष

ಸಂಪಾದಕ: —ಶ್ರೀ ಜಿ. ಡಿ. ಮೈಸೂರಿ ರಾಷ್ಟ್ರಭಾಷಾ ಕೋವಿದ, ಶಿಕ್ಷಕ ಸನದ

೧೨೦೦ ಪುಟಗಳು—೩೫೦೦೦ ಶಬ್ದ ಸಂಗ್ರಹ—೩ ಲಕ್ಷ ಹಿಂದೀ ಹಾಗೂ ಕನ್ನಡ ಅರ್ಥ ವಿವರಣೆಗಳು—ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳು—ಗಾದೆಯ ಮಾತುಗಳು—ರಾಜಕೀಯ, ನ್ಯಾಯ ವಿಧಾಯಕ, ಕಾರ, ರೇಡಿಯೋ ಹಾಗೂ ಭಾರತ ಶಾಸನ ಶಬ್ದಾವಳಿ ಅಲ್ಲದೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ, ಅಧ್ಯಾಪಕರಿಗೆ, ಲೇಖಕರಿಗೆ, ಸಂಪಾದಕರಿಗೆ ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ಅನೇಕಾನೇಕ ನೂತನ ವಿಷಯಗಳ ಶಬ್ದ ಸಂಗ್ರಹವನ್ನು ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಿಂದೀ ಶಬ್ದದ ಕೇವಲ ಕನ್ನಡ ಅರ್ಥವಲ್ಲದೇ ಹಿಂದೀ ಅರ್ಥ ವನ್ನೂ ಜೋಡಿಸಿರುವುದೇ ಈ “ರತ್ನ ಕೋಷ”ದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆದರ್ಶ! ಎರಡೂ ಭಾಷೆಗಳ ಶಬ್ದ ಸಂಪತ್ತಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಲು ಇದೊಂದೇ ತಕ್ಕ ಸಾಧನ !! ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಹಿಂದೀ ಪ್ರೇಮಿಯು ಅತ್ಯವಶ್ಯವಾಗಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಲೇಬೇಕಾದ ಪುಸ್ತಕ.

ದೀಪಾವಳಿ ಶುಭ ಮುಹೂರ್ತದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುವದು !

ಬೆಲೆ ರೂ. ೮-೧೨-೦ :: ಅಂಚೆ ವೆಚ್ಚ ಬೇರೆ.

ಪ್ರಕಾಶಕರು:—ರಾಮಾಶ್ರಯ ಬುಕ್ ಡಿಪೋ, ಧಾರವಾಡ.

A SCIENTIFIC ADJUNCT...

Albo-Sang

FOR BALANCED NUTRITION

Price Rs. 1/2: 2/- & 7/8.

J. & J. DeChane

RESIDENCY ROAD, HYDERABAD - Co.

ನಿಮ್ಮ ಸಾಧಾರಣ ಪುಷ್ಟಿಗೆ, ಅತಿ ಗುಣ
ಯುತ, ಫಲದಾಯಕ ಮತ್ತು ಶೀಘ್ರ ಪರಿ
ಣಾಮಕಾರಿಯಾದ, ಆಲ್ಬೊ ಸಾಂಗ್
ರುಚಿಕರವಾದ ಟಾನಿಕ್. ಅದು ಕುಗ್ಗು
ತ್ತಿರುವ ಜಠರಾಗ್ನಿಯನ್ನು ಉದ್ದೀಪನ
ಗೊಳಿಸಿ, ರಕ್ತ ಬಲವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿ ದೇಹದ
ತೂಕವನ್ನೂ ಅಧಿಕಮಾಡುತ್ತದೆ. ಮಕ್ಕಳ
ಕಾಗಲೀ ಮುದುಕರಾಗಲೀ ಭೇದವಿಲ್ಲದೆ
ಸರ್ವರಿಗೂ
ಒಂದೇ ವಿಧ
ಫಲಕಾರಿ.

ನಂಬಿಕೆಗೆ ಅರ್ಹತೆ ! ....

ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಟಾಯಿಲೆಟ್ ಸಾಬೂನಿನಲ್ಲಿ
ನೀವು ಏನೇನು ಗುಣಗಳನ್ನು
ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವಿರೋ ಅವೆಲ್ಲಾ

ಮೈಸೂರು ಸ್ಟಾಂಡಲ್ ಸೋಪಿನಲ್ಲಿ

ಇರುವುವು ಎಂದು ಖಚಿತವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗಳಲ್ಲೂ ದೊರಕುವುದು.

ಗವರ್ನ್‌ಮೆಂಟ್ ಸೋಪ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ, ಬೆಂಗಳೂರು.

ಡೋಂಗರೇ ಬಾಲಾಮೃತ

ಇದು ಸೊರಗಿ ಕಡ್ಡಿಯಂತಾದ ಚಿಕ್ಕ
ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆರೋಗ್ಯವನ್ನೂ ಪುಷ್ಟಿ
ಯನ್ನೂ ಬಲವನ್ನೂ ಕೊಡುತ್ತದೆ.
ಇದರ ಸೇವನೆಯಿಂದ ಮಕ್ಕಳ
ಹಲ್ಲುಗಳು ಕಷ್ಟವಿಲ್ಲದೆ ಹೊರ
ಬೀಳಲು ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಚಂದಮಾಮ

ನಾರ್ಥಿಕ ಚಂದಾ

ರೂ. ೪ - ೮ - ೦

ಎರಡು ವರ್ಷ ಚಂದಾ

ರೂ. ೮ - ೦ - ೦

CHANDAMAMA OFFICE

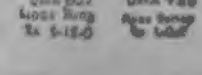
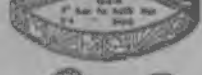
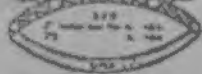
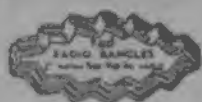
P. B. 1688, MADRAS-1

ಚಂದಾದಾರರಿಗೆ ಸೂಚನೆಗಳು

- ★ ಚಂದಮಾಮಾ ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆಯು ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳ ನೊಂದಿನೆಯದಿನ ಪ್ರಕಟವಾಗುವುದು. ಒಡನೆಯೇ ಚಂದಾದಾರರಿಗೆ ಪೋಸ್ಟು ಮುಖಾಂತರ ಕಳಿಸಲಾಗುವುದು. ಯಾರಿಗಾದರೂಪ್ರತಿಯು ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿಂದಿರೆ 7 ನೇ ತಾರೀಖಿನೊಳಗೆ ತಲಪದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಕೂಡಲೇ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಸ್ಥಳೀಯ ಪೋಸ್ಟ್ ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಿಸಿ ಅಮೇಲೆ ನಮಗೆ ತಡಮಾಡದೆ ತಿಳಿಸಬೇಕು.
- ★ ಅಂತಹ ದೂರು ನಮ್ಮ ಕೈಗೆ ಆಯಾತಿಂಗಳ 10 ನೇ ತಾರೀಖಿನೊಳಗೆ ತಲಪಬೇಕು. ತಡವಾಗಿ ಬಂದ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ.
- ★ ಚಂದಾದಾರರು ಬರೆಯುವ ಯಾವ ಪತ್ರದಲ್ಲೇ ಆಗಲೀ ತಮ್ಮ ಚಂದಾ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ನಮೂದಿಸಿರಬೇಕು. ಇದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯ. ತಮ್ಮ ಚಂದಾ ಸಂಖ್ಯೆ ನಮೂದಿಸದೆ ಬರೆಯುವ ಚಂದಾದಾರರ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.
- ★ ಅಂತಹ ಚಂದಾ ಸಂಖ್ಯೆ ಪ್ರತಿಚಂದಾದಾರರಿಗೂ ಅವರ ಚಂದಾ ಹಣ ಸಂದಬಗ್ಗೆ ಬರೆದ ಕಾರ್ಡಿನಲ್ಲೂ ಅವರಿಗೆ ಪ್ರತಿಸಲ ಕಳಿಸುವ ಚಂದಮಾಮದ ಸುತ್ತ ಕಾಗದದ ಮೇಲೂ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತೆ.
- ★ ನಾವು ಪ್ರತಿಯನ್ನು ಅಂಚೆಮೂಲಕ ಕಳಿಸಿದಮೇಲೆ ಅವು ಚಂದಾದಾರರನ್ನು ಸೇರದಿದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ನಾವು ಜವಾಬ್ದಾರರಲ್ಲ. ಆದರೆ ಚಂದಾದಾರರು ಅವಶ್ಯವಿದ್ದಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಕೊಟ್ಟು ಸರ್ವಿಸಿಕ್ಯೆಟ್ ಆಫ್ ಪೋಸ್ಟಿಂಗ್ ನ್ನ ಯಾಗಲೀ ರಿಜಿಸ್ಟರ್ಡ್ ಪೋಸ್ಟಿನಲ್ಲಾಗಲಿ ಪ್ರತಿ ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

CHANDAMAMA

500 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಬಹುಮಾನ

ಉಮಾ ಗೋಲ್ಡ್ ಕವರಿಂಗ್ ವರ್ಕ್ಸ್
ಉಮಾ ಮಹಲ್ : : ಮಚಲೀಪಟ್ಟಣ

ಉಮಾ ಗೋಲ್ಡ್ ಕವರಿಂಗ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ಪ್ರೀಸ್ಟಾಫೀಸ್
ಅಪ್ಪಟ ಬಂಗಾರದ ರೇಕೆನ್ನು ಲೋಹದ ಮೇಲೆ ಅಂಟಿಸಿ (Gold Sheet Welding on Metal) ತಯಾರು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಅಲ್ಲವೆಂದ ರುಜುವಾತು ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ರೂ. 500 ಬಹುಮಾನ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ನಾವು ತಯಾರಿಸಿ ಕಳಿಸುವ ಪ್ರತಿ ವಸ್ತು ಮತ್ತು ವ್ಯಕ್ತಿಗಿನ ಮೇಲೆ "ಉಮಾ" ಎಂಬ ಇಂಗ್ಲಿಷು ಅಕ್ಷರದ ಗುರುತನ್ನು ನೋಡಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ. ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಗ್ಯಾರಂಟಿಯುಂಟು. ಇದನ್ನು ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಲಿಚ್ಛಿಸುವವರು ಉಮಾ ಅಭರಣಗಳನ್ನು ಮಹಾ ದ್ರಾವಕದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟು 5 ನಿಮಿಷದಲ್ಲೇ ಬಂಗಾರದ ರೇಕು ಲೋಹದಿಂದ ಬೇರೆಯಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿದ ಅನೇಕ ಮಹನೀಯರು ನಮಗೆ ಸರ್ತಿಫಿಕೇಟುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವರು. 800 ಡಿಪ್ಲೊಮಾಗಳು ನಮ್ಮ ಕ್ಯಾಟಲಾಗು ಉಚಿತವಾಗಿ ಕಳುಹಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಇತರ ದೇಶಗಳಿಗೆ ಕ್ಯಾಟಲಾಗು ದರಕ್ಕೆ 25% ಅಧಿಕ ಬೆಲೆಯಾಗುತ್ತೆ. N.B.-ವಸ್ತುಗಳ ವಿ. ಪಿ. ಪಾಸ್‌ಪಾ ಛಾರ್ಜ್ ರೂ. 0-5-0

Tel : "UMA" Masulipatam.

ನಿಮ್ಮ
ಮೆಚ್ಚಿನ
ಪಾನೀಯ

ಫ ಮ ಫ ಮ ಸು ಪ್ರ ದು.

ಮುಖಚಿತ್ರ

ಕಂಸನ ವಧೆಯಾಯಿತು. ಸಿರಿಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ವಸುದೇವದೇವಕಿ, ಮತ್ತು ಕಂಸನ ತಂದೆಯಾದ ವೃದ್ಧ ಉಗ್ರಸೇನ, ಮತ್ತು ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ರಾಜರ, ಸತ್ತು ರುಷರಲ್ಲರ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಯಿತು. ನಂತರ ಕೃಷ್ಣನು ಉಗ್ರಸೇನನಿಗೆ ಮತ್ತೆ ರಾಜ್ಯಾಭಿಷೇಕಮಾಡಿ, ಕಂಸನ ಭಯದಿಂದ ದೇಶ ಬಿಟ್ಟು ಪರದೇಶಗಳಿಗೆ ತಲೆಮರೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದ ಸ್ವಜನರನ್ನೂ ಸತ್ತು ರುಷರನ್ನೂ ಮತ್ತೆ ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸತ್ಕರಿಸಿ ಬೇಕಾದ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಏರ್ಪಡಿಸಿಕೊಟ್ಟನು. ಕಂಸನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಯಮಯಾತನೆ ಪಟ್ಟ ಯಾವರಲ್ಲರೂ ಕೃಷ್ಣನ ಕೆಲಸದಿಂದ ಸಂತುಷ್ಟರಾಗಿ ಸುಖ ದಿಂದಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ಕೃಷ್ಣನು ತನ್ನನ್ನು ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಪಾಲಿಸಿ ಪೋಷಿಸಿದ ನಂದಯಶೋದೆಯರನ್ನು ಸಕಲ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣ ಕಾಣಿಕೆಗಳಿಂದ ಸನ್ಮಾನಿಸಿ ಗೋಕುಲಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟೊಟ್ಟನು. ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವಾಗ ಹೋಗಲಾರದೇ ದುಃಖಪಡುತ್ತಿದ್ದ ನಂದಯಶೋದೆಯರಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಬರುವೆನೆಂದು ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಿ ಕಳುಹಿಸಿದನು.

ತರುವಾಯ ವಸುದೇವನು ತನ್ನ ಮುದ್ದಿನ ಮಕ್ಕಳಾದ ಕೃಷ್ಣ ಬಲರಾಮರಿಬ್ಬರಿಗೂ ಗರ್ಗಾ ಚಾರ್ಯರಮೂಲಕ ಶಾಸ್ತ್ರೀಕೃತವಿಧಿಯಿಂದ ಉಪನಯನ ಸಂಸ್ಕಾರಾದಿಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿದನು. ಇನ್ನು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಅವಂತೀಪುರದಲ್ಲಿ ಸಕಲ ವಿದ್ಯಾಪಾರಂಗತನಾದ ಸಾಂದೀಪನೇಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣೋತ್ತಮನಲ್ಲಿಗೆ ಇಬ್ಬರನ್ನೂ ಕಳುಹಿಸಲಾಯಿತು.

ಕೃಷ್ಣ ಬಲರಾಮರು ಸ್ವತಃ ಸರ್ವಜ್ಞರಾದರೂ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಮಾನವ ರಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಉತ್ತಮ ಆದರ್ಶ ತೋರುವ ನೆಪದಿಂದ ಗುರುಕುಲವಾಸವನ್ನು ಮಾಡಲು ಸಿದ್ಧರಾದರು.

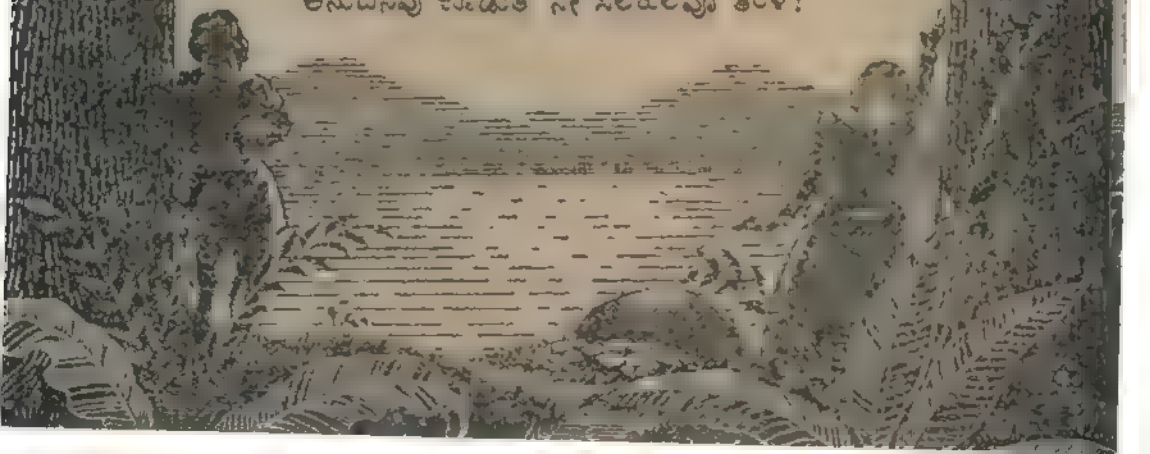
ಇಬ್ಬರು ಬಾಲಕರೂ ಅವಂತೀಪುರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಸಾಂದೀಪನೇಬ ಗುರುವನ್ನಾಶ್ರಯಿಸಿ ಅಲ್ಲಿಯೇ ವಾಸಿಸುತ್ತಾ ಗುರು ಸೇವೆ ಶುಶ್ರೂಷೆಗಳನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ವಿಧೇಯರಾಗಿ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಇವರ ಸೇವೆಯಿಂದ ಪ್ರಸನ್ನಚಿತ್ತನಾಗಿ ಸಾಂದೀಪನು 64 ವಿದ್ಯೆಗಳನ್ನೂ, ವೇದೋಪನಿಷತ್ತು ಗಳನ್ನೂ, ಮಂತ್ರ ರಹಸ್ಯ, ಧನುರ್ವೇದ, ನ್ಯಾಯಧರ್ಮಾದಿ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನೂ ರಾಜನೀತಿ ಗಳನ್ನೂ ಒಂದನ್ನೂ ಬಿಡದೆ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟನು. ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಈ ಬಾಲಕರು ಒಂದು ಸಲ ಹೇಳಿ ದೊಡನೆ ಗ್ರಹಿಸುತ್ತಾ ಕೆಲವೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ವಶಾಸ್ತ್ರಸಂಪನ್ನರೂ ಸಕಲವಿದ್ಯಾಪಾರಂಗತರೂ ಆಗಿ ಗರ್ವ ದುರಭಿಮಾನಗಳಿಲ್ಲದೆ ತೇಜಸ್ವಿಗಳಾಗಿ ಬೆಳಗುತ್ತಿದ್ದರು.

ಇಂತಹ ಮೇಧಾವಿಗಳಾದ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ವಿದ್ಯೆ ಹೇಳಿದುದರಿಂದ ತನ್ನ ಶ್ರಮವೂ ಸಾರ್ಥಕ ವಾಯಿತೆಂದು ಸಾಂದೀಪನೂ ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತಿದ್ದನು.

ಚಂದಮಾಮ

ದನ * * — ಶ್ರೀ. ತಿರುಮಲೇಶ್ವರ.

ದನವ ನೋಯಿಸ ಬೇಡ, ಓ ಮುದ್ದು ಮಗುವೆ!
ದನವ ನೋವಿಸಿ ನೋಡೆ, ಸಂತೋಷ ಪಡುವೆ
ದನವೆ ನೀ ಕುಡಿದ ಪಾಲನು ಕೊಡುಗು ನೋಡು
ದನಕೆ ನೀ ಮೇನಿತ್ತು, ದಿನವು ಕಾವಾಡು
ದನವೆ 'ಧನಲಕ್ಷ್ಮಿ' ತಾ ಮನೆಯ ಬೆಳಗಿಸುವ
ದನವೆ 'ಮಾತೆ' ಯು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಬಳಿಯಿಸುವ
ದನವುಳವನ ಮನೆಗೆ ಸಿರಿ ತಾನೆ ಬಕ್ಕು
ದನವೆ ಪೂಜೆಯಗೊಂಬೆ 'ದೇವಿ' ಯೆನಲಕ್ಕು
ದನವ ಸಾಕಲು ಪಡೆವೆ ಸಕಲ ಸಂಪದವ
ದನವ ಪೂಜಿಸೆ ಕಳವೆ ನಿಖಿಳ ವಾತಕವ
ದನವ ಪೂಜಿಸಿ 'ದಿಲ್ಲವ' ನು ಪಡೆದ ಮಗನ
ದನವ ಓಡಿಸಿದ 'ಹೃದಯ' ಸೇರ್ಪಡೆಯನ
ದನಗಳೊಳು ತೋರು ನೀ ನಿರತ ಕಾರುಣ್ಯ
ದನದ ಸೇನೆಯ ಮಾಡಿ ಗಳಿಸೆಲವೊ ಪುಣ್ಯ
ದನ ಕರುಗಳನು ಕರೆಯಲುಣಬಹುದು ಚಿಣ್ಣಾ!
ದನಕರುಗಳಲ್ಲದಿಹ ಮನೆ ನರಕವಣ್ಣಾ
ದನಗಳಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಯಂ ತಿಂಡಿ ತಿನಿಸುಗಳ
ಅನುದಿನವು ಕೊಡುತೆ ನೀ ಸಲಹೆಲವೊ ತರಳ!

ಸರದಾರ ಪಟೇಲರ ನಿಧನ.

ಕಳೆದಂತಿಂಗಳು 15ನೇ ತಾರೀಖಿನ ದಿನ ಇಡೀ ಭಾರತಖಂಡದ ಸಮಸ್ತ ಹಿರಿಯರೂ ಕಿರಿಯರೂ ಅತ್ಯಂತ ಶೋಕದಿಂದ ಕಣ್ಣೀರು ಹಾಕಿದ ದಿನ. ಜನತೆಯ ಪ್ರೀತಿ ವಿಶ್ವಾಸ ಗಳಿಸಿ, ಭಾರತದ 35 ಕೋಟಿ ಜನಕ್ಕೆ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಸವರಂದಿದ್ದ ಶ್ರೀ ಸರದಾರ ವಲ್ಲಭಭಾಯಿ ಪಟೇಲರು ದಿವಂಗತರಾದ ದಿನ. ಗುಜರಾಥದ ಸಿಂಹ, ಭಾರತದ ಬಿಸ್ಕಾರ್ಡ್, ಉಕ್ಕಿನ ಮನುಷ್ಯ ಮುಂತಾದ ಹೆಸರುಗಳಿಂದ ಖ್ಯಾತಿಗಳಿಸಿದ ವೀರಾಗ್ರಗಣ್ಯರು ನಮ್ಮ ಸರದಾರ ಪಟೇಲರು. ರಾಷ್ಟ್ರದಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ಜೀವ ಮುಡುಪಿಟ್ಟು, ಕಳೆದ 35 ಸಂವತ್ಸರಗಳಿಂದ ನಿಸ್ವಾರ್ಥ ಸೇವೆಸಲ್ಲಿಸಿದ ಪುರುಷಾತ್ಮ, ಸರದಾರರು. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಮರದಲ್ಲಿ ಬಾಪೂಜಿಗೆ ಒಲಗೈಯ್ಯಾಂವ್ವ, ನಮ್ಮ ನೈಲ್ದಾ ವಾಸ್ಯದಿಂದ ಮುಕ್ತಮಾಡಿದ ಮಹಾವ್ಯಕ್ತಿ, ಸರದಾರರು. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಗಳಿಸಿದ ನಂತರ ಭಾರತದ ಉಪಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದು, 600ಕ್ಕೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಚೂರಾಗಿ ಹಂದು ಹುಂಚಿದ್ದ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿ ಒಮ್ಮುಖಮಾಡಿ ಸರಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಭಾರತವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದಕೀರ್ತಿ ಸರದಾರರಿಗೆ ಸಲ್ಲತಕ್ಕದು. ಹಿಂದೆ ಸಮ್ರಾಟ ಆಕ್ಟೋಕ, ಚಂಪ್ರಗುಪ್ತಾದಿಗಳೂ, ಮೊಗಲ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳೂ ತಮ್ಮ ಕತ್ತಿಯಿಂದ ಸಾಧಿಸಲು ಆಗದೇಹೋದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಇಂದು ಕೆಲವೇ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಪ್ರತಿಮ ಚಾತುರ್ಯದಿಂದ ಸಾಧಿಸಿದ ಮಹಾ ಮೇಧಾವಿಗಳು, ಸರದಾರರು. ಭಾರತದ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಸ್ವರ್ಣಕ್ಷರಗಳಿಂದ ಕೆತ್ತಿಡಲ್ಪಡತಕ್ಕಂಥ ಕೀರ್ತಿವೆತ್ತ ಹೆಸರು ಸರದಾರರದು. ಗುಜರಾಥದ ಸಾಮಾನ್ಯ ರೈತ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ವಕೀಲಿ ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿದ್ದ, ದೇಶದ ಹೀನಸ್ಥಿತಿಗೆ ಮರುಗಿ, ನಾಯಕರಾಗಿ ಹಿರಿಯಸ್ಥಾನಕ್ಕೆರಿದ ಅಸಾಮಾನ್ಯಮೂರ್ತಿ. ವಾಸ್ಯ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಕಂಡಿ ಕುಂದಿ ಕುರಿಗಳಂತಾಗಿದ್ದ ಜನತೆಗೆ ಧೈರ್ಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವೆಂದರೇನೆಂದು ತೋರಿಸಿ ಹುರುಳು ಹುಟ್ಟಿಸಿ ಕ್ರಾಂತಿಗೆ ಕಾರಣರಾದ ಗಂಡುಗಲಿ, ಸರದಾರರು.

ಇತಿಹಾಸ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಬರ್ಡೋಲಿ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹದ ನಾಯಕತ್ವವಹಿಸಿ ಜಯಗಳಿಸಿ ಬ್ರಿಟಿಷ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಬುಡವಲ್ಲಾಡಿಸಿದಾಗ ಇವರ ಸಂಘಟನ ಶಕ್ತಿಗೆ ತಲೆದೂಗಿ ಮಹಾತ್ಮರು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ 'ಸರದಾರ್' ಎಂಬ ಹೆಸರು ಕೊಟ್ಟರು. ಅಂದಿನಿಂದ ವಲ್ಲಭಭಾಯಿ ಪಟೇಲರು ಸರದಾರ ಪಟೇಲರಾದರು. ಅವರ ಧೀರ ಗಂಭೀರ ಭಾಷಣಗಳು ಜನತೆಗೆ ಪ್ರೀತಿ ಉತ್ಸಾಹ ಕಾರಕವೂ ಶತ್ರುಗಳ ಹೃದಯ ಭೇದಕವೂ ಇರುತ್ತಿದ್ದವು. ಇಂತಹ ಮಹಾವ್ಯಕ್ತಿಯ ನಿಧನ ದಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೆ ಉಂಟಾದ ದುಃಖ ಆಘಾತಗಳು ಅಲ್ಪವಲ್ಲ. ದೇಶಕ್ಕೆ ಈಗ ಸರದಾರರಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಇನ್ನೂ ಬೇಕು. ಅಂತಹ ನಿಸ್ವಾರ್ಥ ಸಮರ್ಥರು ತುಂಬಬೇಕು. ಆಗಲೇ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಭಾರತವು ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ತಲೆಯೆತ್ತಿ ಮುನ್ನಡೆದೀತು. ಮಕ್ಕಳೇ, ಸರದಾರರು ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮಂತೆಯೇ ಬಾಲಕರಾಗಿದ್ದರು. ನೀವುಗಳೂ ದೃಢಸಂಕಲ್ಪದಿಂದ ಅವರಂತೆ ಕೀರ್ತಿವಂತರಾಗಬಲ್ಲರಿ. ಅವರಂತೆ ಆಗಲು ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಪ್ರಯತ್ನಪಡಬೇಕು. ಆಗಲೇ ದೇಶಕ್ಕೆ ಉನ್ನತಿ. ಸರದಾರ ಪಟೇಲರಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಭಾರತಕ್ಕೆ ನೂರಾರು ಜನ ಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ನೆನಪಿಡಿ.

ಇತಿ ಅಣ್ಣ.

ಎಂ. ಟಿ. ಎ. ಆಚಾರ್ಯ.

ಜೈ ಹಿಂದ್ !

ಮಂಗಳಪ್ಪನ ಕಥೆ

ಮಂಗಳಪ್ಪನಿಗೆ ಆಗ ಇನ್ನೂ ಮೂರು ವರುಷಗಳು. ಅವಕ್ಕೆ ಒಂದು ವಿನ ಬಾಯಾರಿಕೆ ಆಯಿತು. ತಾಯಿಗೆ ಹೇಳಿದ ಒಂದು ಕೊಳದ ಬಳಿ ಹೋಗಿ ನೀರು ಕುಡಿಯುತ್ತಿರುವಾಗ ಅವರ ಪುತ್ರಬಂಜಿ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿತು. 'ಅಯ್ಯೋ, ನಾನೇತಹ ಕುರೂಪಿ' ಎಂದು ಎನ್ನಿಸಿತು ಆ ಮರಿಗೆ. ಏನು ಮಾಡಿದರೆ ಸುಂದರನಾಗುವೆ ಎಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಾ ಮುಂದೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಒಂದು ಅನೆ ಎದುರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಅವರ ಆಕಾರವನ್ನೂ ನೋಡಿ ಲನ್ನೂ ನೋಡಿ 'ಅಹಾ, ನನಗೂ ಅಂತಹ ಸೊಂಡಿಲಿದ್ದಿದ್ದರೆ ಎಷ್ಟೇ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು' ಎಂದು ಮರುಗುತ್ತಾ ಮುಂದೆ ನಡೆಯಿತು. ಆಗ ಒಂದು ಜಿಂಕೆ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಅವರ ಅಂದವನ್ನು ನೋಡಿ 'ಅಹಾ, ಇವರ ಕೊಂಬು ಎಷ್ಟು ಅಂದವಾಗಿದೆ? ಅಂಥದು ನನಗೂ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದನೋ?' ಎಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಾ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಮರವನ್ನೇರಿ ಸಾಯಂಕಾಲದವರೆಗೆ ಅಳುತ್ತಾ ಕುಳಿತು. ಆ ಮರದಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿದ್ದ ಒಂದು ಮುದಿಗೂಡೆಯು ಮರಿಮಂಗಳಪ್ಪನ ದುಃಖ ನೋಡಿ "ಏನು ಮಂಗಳಪ್ಪಾ, ಯಾಕೆ ಅಳುವೆ? ಅಮ್ಮ ಹೊಡೆದಳೆ? ಏನು ಸಮಾಚಾರ?" ಎಂದು ಕೇಳಿತು. ಮಂಗಳಪ್ಪಾಜಿ ಕಣ್ಣು ಲರಿಸಿ ನೋಡಿತು. "ಅಹಾ, ಈ ಗೂಡೆಯ ರೆಕ್ಕೆಯಂತಹ ರೆಕ್ಕೆ ನನಗಿಲ್ಲವಲ್ಲ?" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಬಿಕ್ಕಿ ಬಿಕ್ಕಿ ಅತ್ತಿತು. ಗೂಡೆ ಅವನ್ನು ಕೇಳಿ ಕನಕರಪಟ್ಟು 'ಮಂಗಳಪ್ಪಾ, ಬಿಂತಿಸಬೇಡ. ಒಂದು ಉಪಾಯ ಹೇಳಿಕೊಡುವೆ. ಅದರಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ ನಿನಗೂ ನನ್ನಂತಹ ರೆಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕುತ್ತ' ಎಂದಿತು. "ಅದೇನು ಬೇಗಹೇಳು" ಎಂದು ಮಂಗಳಪ್ಪ ಆತುರದಿಂದ ಕೇಳಿತು. "ನೋಡು, ವೇದಲು ಹೋಗಿ ಕೆಸರು ಗುಂಡಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಬಿದ್ದು. ನಂತರ ನನ್ನಲ್ಲಿಗೆ ಬಾ" ಎಂದಿತು ಗೂಡೆ.

ಮಂಗಳಪ್ಪಾಜಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಓಡಿಹೋಗಿ ಕೆಸರು ಗುಂಡಿಯಲ್ಲಿ ಮೈಗೆ ಅಂಟಿಸಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಓಡಿಬಂದಿತು. ಗೂಡೆಯು ತನ್ನ ಗೂಡಿನಲ್ಲಿ ಉಮರಿಸಿದ್ದ ತನ್ನ ಹಳೆಯ ಗರಿ ಪುಕ್ಕ ಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಂಗಳಪ್ಪನ ಬಿದ್ದ ಮೈಗೆ ಅಂಟಿಸಿತು. ಮಂಗಳಪ್ಪ ಆಗ ತನ್ನ ವಿಚಿತ್ರ ರೂಪವನ್ನು ನೋಡಿ ನೋಡಿ ಆನಂದಪಡುತ್ತಾ ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಹೊರಟಿತು. ಆಗ ರಾತ್ರಿಯಾಗಿತ್ತು. ಹಸಿವು ಆಗುತ್ತಿತ್ತು. ತಾಯಿಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಬಾಗಿಲು ತಟ್ಟಿತು. ಅವರ ತಾಯಿಯು ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದು ಇವರ ವಿಚಾರ ರೂಪವನ್ನು ವೇಷವನ್ನೂ ನೋಡಿ ಇದು ತನ್ನ ಮರಿ ಯಲ್ಲ ಎಂದು ಕೊಂಡು "ಹೋಗು ಇಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಜಾಗವಿಲ್ಲ. ಇದು ನನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲ ನಡಿ" ಎಂದು ಗದರಿಸಿ ಬಾಗಿಲು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿತು. ವಾಪಾ ಮರಿ ಮಂಗಳಪ್ಪಾಜಿಗೆ ತಡೆಯಲಾರದಷ್ಟು ದುಃಖ ವಾಯಿತು. ಹಸಿವು ಬೇರೆ. ತಾಯಿಬೇರೆ ಹೊರ ಕೃತ್ಯವಳು. ಅಳುತ್ತಾ 'ಅಯ್ಯೋ, ನಾನು ಅವರವರ ಮಾತು ಕೇಳಿ ವೇಷ ಬದಲಾಯಿಸಿದುದ ರಿಂದಲೇ ಕಿರೀಟ ಕಷ್ಟ ಬಂದಿತು? ನಾನು ಇದ್ದ ಹಾಗೆ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ಎಷ್ಟೇ ಉತ್ತಮವಿತ್ತು. ಈಗ ಬುದ್ಧಿ ಬಂತು' ಎಂದು ಕೊಂಡಿತು. ಹೇಗೋ ಆ ರಾತ್ರಿ ಕಳೆದು ಬೆಳಗಿನ ಜಾವ ಎದ್ದು ಕೊಳದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಮೈ ತೊಳೆದು ಶುಚಿಯಾಗಿ ತಾಯಿಮನೆಗೆ ಬಂದು ಬಾಗಿಲು ತಟ್ಟಿತು. ತಾಯಿಯು ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದು 'ಬಾ, ಕಂದ ಬಾ. ರಾತ್ರಿ ಎಲ್ಲಿ ಹೋಗಿದ್ದೆ? ಯಾಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲ' ಎಂದು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಮುಖಾ ಡುತ್ತಾ ಕೇಳಿತು. ಮರಿ ಮಂಗಳಪ್ಪಾಜಿಯು ನಾಚಿಕೆ ಯಿಂದ ನಡೆದ ಸಂಗತಿ ಹೇಳಿ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಆರೀತಿ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿ ತಾಯಿ ಯೊಂದಿಗೆ ಆನಂದದಿಂದಿರುತ್ತಿತ್ತು.

ಒಬ್ಬರು - ಹೇಳಿದ ಕೆಲಸ ಯೋಚಿಸಿ ಮಾಡಬೇಕು.

ವಿದ್ಯಾ ತ್ತು

ಧಬ ಧಬ ಧಬ ಸುರಿಯುತ್ತಿದೆ
ಜಲಪಾತದ ನೀರು
ಭರ ಭರ ಭರ ತಿರುಗುತ್ತಿದೆ
ಯಂತ್ರಗಳತಿ ಜೋರು
ಸಿಮೆ ಸಾಲಿಗೆ ಕಡೆದಂತಿವೆ
ಮರಗಳು, ಕಂಬಗಳು
ಮಿರು ಮಿರು ಮಿರು ಹರಿಯುತ್ತಿವೆ
ತಾಮ್ರದ ತಂತಿಗಳು
ನೀರಿನ ಜೋರಿನ ಶಕ್ತಿಯು
ಯಂತ್ರವ ತಾ ಸೇರಿ
ತಂತಿಯ ಮೂಲಕ ಹರಿಯುತ್ತ
ಯಂತ್ರಾಲಯವನು ಸಾರಿ
ಅಲ್ಲಿಂ ಮನೆ ಮತ ಹೊಲ
ಎಲ್ಲೆಡೆಗೂ ಹರಿದು
ಎಲ್ಲರ ಎಲ್ಲಾ ಕೆಲಸವ
ಸುಲಭವ ಮಾಡುವುದು

ಯಂತ್ರಗಳನು ತಿರುಗಿಸುವುದು
ಚಿನ್ನವನು ಅಗೆಯುವುದು
ಅಮರನು ಕರಗಿಸಿ, ಮಣ್ಣು ನು
ಗಾಜನು ಮಾಡುವುದು

ಕಾಣದ ಅದ್ಭುತ ಶಕ್ತಿಯು
ಮಿಂಚಲಿ ಅಡಗಿತ್ತು
ಮಾನವ ಬುದ್ಧಿಗೆ ಸಿಕ್ಕುತ್ತ
ಒವಗಿತು ವಿದ್ಯಾತ್ಮ
ಈ ಶಕ್ತಿಯು ಮಾದೇವನ
ಶಕ್ತಿಯ ಅಗುಮಾತ್ರ
ಈ ಲೋಕವು ಪರಮಾತ್ಮನ
ಸೃಷ್ಟಿಯ ಕಣ ಮಾತ್ರ
ಇದು ತಿಳಿಯುತ್ತ ನಡೆಯುವನೇ
ಜ್ಞಾನನು-ವಿಜ್ಞಾನಿ
ತಿಳಿಯದೆ ನೋಡುತ್ತ ಹಿಗುತ
ಬಳಸುವ (—) ಜ್ಞಾನಿ!

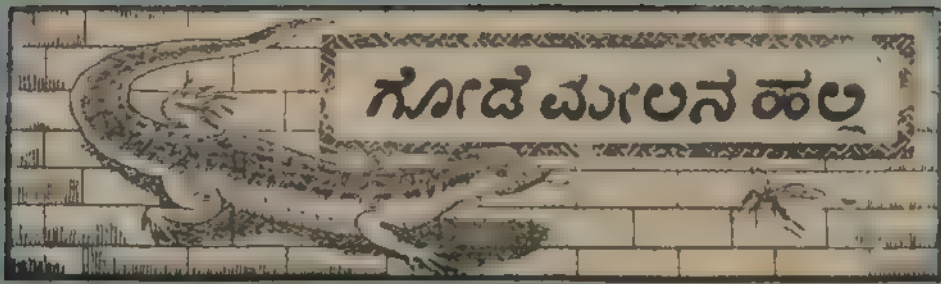
ಮು ವೆಂಕಟಕೃಷ್ಣಪ್ಪ, ಶಿಡ್ಲಘಟ್ಟ.

ಸಂಸಾರಿ ಯಾರು ?

ದೇಹವನು ಅಲುಗಿಸುತ್ತ
ಒಸವು ವೈಯಾರವನು
ತೋರುವ ಸಿರಿನಾರಿ ಸಂಸಾರಿಯಲ್ಲ !
ಶಾಲೆಯಾ ಹುಡುಗರನು
ಓರೆಗಣ್ಣಲಿ ನೋಡಿ
ಜಾಲ ಬೀಸುವ ನಾರಿ ಸಂಸಾರಿಯಲ್ಲ !
ತಿಳಿಸದೇ ಗಂಡನಿಗೆ
ಸಿನಿಮ, ನಾಟಕ ನೋಡಿ
ಸರಸವಾಡುವ ನಾರಿ ಸಂಸಾರಿಯಲ್ಲ !

ಅರಿಯದಾ ಬಾಲರಿಗೆ
ಅಶೆಯನು ತೋರಿಸುತ್ತ
ಪಾಶ ಬೀಸುವ ನಾರಿ ಸಂಸಾರಿಯಲ್ಲ !
ಪತಿಯೊಡನೆ ಸೇರದೊಲು
ಪರ ಪುರುಷಗೊಲಿಯುತ್ತ
ಪತಿಯ ಸಿಂದಿಪ ನಾರಿ ಸಂಸಾರಿಯಲ್ಲ.
ಪತಿಯ ಮನವನು ಅರಿತು,
ಹದನಾಗಿ ಬಾಳುತ್ತಲಿ
ಸುತರ ಪಡೆದಿಹ ನಾರಿ ಸಂಸಾರಿ ತಾನು !

[ಎಚ್. ಎಸ್. ಅನಂತ ಕೃಷ್ಣ, ಮೈಸೂರು]

ಈ ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ನೊಟ್ಟ ನೊದಲು ಅದಿಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಭಗವಂತ ಹುಟ್ಟಿಸಿದನಂತೆ. ಶಕ್ತಿ ಸ್ವರೂಪಿಣಿಯಾದಂತಹ ಆ ಜಗನ್ನಾತೆ ಜನಿಸಿದಕೂಡಲೇ “ದೇವಾಧಿ ದೇವಾ, ನನ್ನನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿದೆ. ಒಳ್ಳೆಯದಾಯಿತು. ಆದರೆ ನನಗೆ ಪ್ರತಿ ಪ್ರಾಣಿಯೂ ಒಲಿಯಾಗಬೇಕಲ್ಲಾ! ನನ್ನ ಆಹಾರದ ವಿಷಯವೇನಾದರೂ ಯೋಚಿಸಿರುವೆಯಾ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದಳಂತೆ.

ಅದಕ್ಕೆ ಭಗವಂತ “ದೇವಿ. ಅದಕ್ಕೇನು. ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿವೆ. ಆದರೆ ಯಾವ ಪ್ರಾಣಿಯ ರಕ್ತ ಪ್ರಶಸ್ತವಾದುದೋ, ಯಾವುದು ನಿನಗೆ ರುಚಿಕರವಾಗಿರುವುದೋ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇದರ ಸಲುವಾಗಿ ಈಗಲೇ ಸೊಳ್ಳೆರಾಜನನ್ನು ಕಳುಹಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದನಂತೆ.

ದೇವರ ಆಜ್ಞೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಸೊಳ್ಳೆ ಹೊರಟು ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರತಿ ಪ್ರಾಣಿ

ಯ ಶರೀರವನ್ನೂ ತನ್ನ ಕೊಂಡಿಯಿಂದ ಚುಚ್ಚಿ ರಕ್ತ ಹೀರಿ ಸಹನೋಡುತ್ತಿತ್ತು. ಯಾವ ಜಂತುವಿನ ರಕ್ತ ಹೇಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ವತಃ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿತು.

ಪ್ರಪಂಚವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸುತ್ತಿ ತನ್ನ ಕಾರ್ಯ ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬರುತ್ತಿರುವಾಗ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗಿಡದ ಮೇಲಿದ್ದ ಹಲ್ಲಿ ಎಂದೂ ಸೊಳ್ಳೆಯನ್ನು ನೋಡಿ, ಮಾತನಾಡಿತು. “ಓಹೋ, ಏನು ಸೊಳ್ಳೆ ರಾಜರೇ! ಇಂದು ಎಂತಹ ಸುದಿನ! ಮಹಾ ಸುದಿನ!! ಎಲ್ಲಿಂದ ಸವಾರಿ ಚಿತ್ತಿಸಿರುವುದು? ಬನ್ನಿ ಬನ್ನಿ. ಹೀಗೆಂದು ಈ ಮರದ ನೆರಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಪಡೆಯಿರಿ” ಎಂದು ತುಂಬಾ ಅದರದಿಂದ ಅಪ್ಪಾಸಿತು.

ಹಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟೊಂದು ಅದರ ವಿಶ್ವಾಸಗಳಿಂದ ಕರೆಯುವುದನ್ನು ಕಂಡು “ಭೇಷ! ತುಂಬಾ ಸೊಗಸಾಗಿದೆ. ನಾನು ಈ ಪ್ರಪಂಚವೆಲ್ಲಾ ಪರ್ಯಟನ ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಈ

ಹಲ್ಲಿಯ ರಕ್ತದ ವಿಷಯವೇ ಮರೆತಿವೆ. ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಿತಾದ್ದರಿಂದ ಈಗ ಈ ಕೆಲಸ ಸಹ ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬಹುದು" ಎಂದು ಸೊಳ್ಳೆ ಸಂತೋಷ ಪಟ್ಟಿತು.

ಆ ಮಾತು ಈ ಮಾತು ಆಡುತ್ತಾ ಹಲ್ಲಿ ಕುತಲ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಲು, ಸೊಳ್ಳೆ "ಹಲ್ಲಿ ಛಾವಯ್ಯ, ಹಲ್ಲಿಛಾವಯ್ಯ, ನಿಮಗಿನ್ನೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೇ? ಶಕ್ತಿ ಸ್ವರೂಪಿಣಿಯಾದ ಜಗನ್ಮಾತೆಯನ್ನು ಭಗವಂತ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಆ ದೇವಿಗೆ ಆಹಾರವಾಗಿ ಯಾವ ಪ್ರಾಣಿಯ ರಕ್ತ ಯೋಗ್ಯವಾಗಿದೆಯೋ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಲು ನನ್ನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಕಾರ್ಯದ ಮೇಲೆ ಪ್ರಪಂಚ ಪರ್ಯಟನೆ ಮಾಡಿ, ಪ್ರತಿ ಪ್ರಾಣಿಯ ರಕ್ತದ ಸವಿ ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ತಿಳಿಸಲು ಭಗವಂತನ ಹತ್ತಿರ

ಹಿಂದಿರುಗುತ್ತಿದ್ದೇನೆ." ಎಂದು ಹೇಳಿತು.

"ಸೊಳ್ಳೆ ರಾಜನೇ, ಇಂದು ಅತ್ಯಂತ ಮಹತ್ವದ ವಿಷಯ ಕಿವಿಗೆ ಹಾಕಿದೆ. ಆದರೆ ಪ್ರಪಂಚವೆಲ್ಲಾ ಸುತ್ತಿ ಬಂದೆಯಲ್ಲಾ ಯಾವ ಪ್ರಾಣಿರಕ್ತ ನಿನಗೆ ಹೆಚ್ಚು ರುಚಿಕರವಾಗಿತ್ತು" ಎಂದು ಕುತೂಹಲ ಭರಿತವಾಗಿ ಕೇಳಿತು ಹಲ್ಲಿ. "ಹಲ್ಲಿಛಾವ, ಎಷ್ಟೋ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಮನುಷ್ಯನ ರಕ್ತದಷ್ಟು ರುಚಿ ಮತ್ತೆ ಯಾವ ಪ್ರಾಣಿಯ ರಕ್ತದಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲ. ಈ ವಿಷಯ ನನ್ನ ನಾನು ಈಗ ಹೋಗಿ ದೇವಿಗೆ ನಿವೇದಿಸುವ ಎಂದಿದ್ದೇನೆ." ಎಂದು ಹೇಳಿತು ಸೊಳ್ಳೆ.

ಈ ಮಾತು ಕೇಳಿ ತನ್ನ ಪ್ರಸ್ತಾವ ವಿಲ್ಲ ದಿಷ್ಟಾದ್ದರಿಂದ ತನ್ನ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟ ತಪ್ಪಿ ತಲ್ಲಾ ಎಂದು ಹಲ್ಲಿಯು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷಗೊಂಡಿತು. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ. ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ರಕ್ತವನ್ನು ಹೀರಿ ಬಂದಿದ್ದ ಈ ಸೊಳ್ಳೆಯ ರಕ್ತ ಎಷ್ಟು ರುಚಿಕರವಾಗಿರುವುದೋ ನೋಡಿಯೇ ಬಿಡ ಬೇಕೆಂದು ಕುತೂಹಲ ಉತ್ಪನ್ನವಾಯಿತು. ಬಳಲಿಕೆಯಿಂದ ಸೊಳ್ಳೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ದುಡನ್ನು ಕಂಡ ಹಲ್ಲಿ, ಹಿಂದಿನಿಂದ ಹೋಗಿ ಎನಾದದಾಗಲೀ ಎಂದ.ಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಗುಟ್ಟಿಕ್ಕೆಂದು ನುಂಗಿಬಿಟ್ಟಿತು. ಇನ್ನೇನಿದೆ? ಪ್ರಪಂಚವೆಲ್ಲಾ ಸುತ್ತಿ ಬಂದಿದ್ದ ಸೊಳ್ಳೆ ರಾಜ, ಹಲ್ಲಿಗೆ ಬಲಿಯಾಗಬೇಕಾಯಿತು!

ನಾಲಿಗೆ ಚಾಪಲ್ಯದಿಂದ ಹಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಮಾಡಿತೇ ಹೊರತು ಸೊಳ್ಳೆರಾಜನನ್ನು ಸುಂಗಿದಾಗಲಿಂದ ಅದರ ಮೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ತಳ ಮಳವೆದ್ದಿತು. ಅದಿರಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿದ ದೂತ ನನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ಮುಂದಾಲೋಚನೆ ಯಿಲ್ಲದೆ ಸುಂಗಿ ಬಿಟ್ಟ ಸಲ್ಲಾ, ಈ ವಿಷಯ ದೇವಿಗೆ ತಿಳಿಯದೆ ಇರುತ್ತದೆಯೇ? ತೀವ್ರ ಮೇಲೆ ಸುಮ್ಮನಿರುತ್ತಾಳೆಯೇ? ತಿಕ್ಷಿಸದೆ ಬಿಡುವಳೇ? ಈಗೇನು ಮಾಡಲಿ? ಸೊಳ್ಳೆ ಯನ್ನೇನೋ ಸುಂಗಿಬಿಟ್ಟೆ. ಕೇಳಿದಾಗ ಏ ನೆಂದು ಉತ್ತರಕೊಡಲಿ? ಎಂದು ತನ್ನಲ್ಲಿ ತಾನೇ ಕಳವಳಪಡುತ್ತಿತ್ತು.

ಅದರೂ ಧೈರ್ಯವಹಿಸಿ ಹಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಆ ವೇಳೆಗಾಗಲೇ ತುಂಬಾ ಕೋಲಾಹಲಕರ ವಾಗಿತ್ತು. ಸೊಳ್ಳೆ ರಾಜನು ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಬರುವನೋ, ಏನು ಸಮಾಚಾರ ತರುವನೋ ಎಂದು ಅಲ್ಲಿ ನೆರೆದಿದ್ದ ಪ್ರತಿ ಪ್ರಾಣಿಯೂ ಕಾತುರದಿಂದ ಎದುರು ನೋಡುತ್ತಿತ್ತು.

ಈ ಮೊದಲೇ ಸೊಳ್ಳೆರಾಜನು ಯಾವ ಪ್ರಾಣಿಯನ್ನೂ ಬಿಡದೆ, ಎಲ್ಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ರಕ್ತವನ್ನು ಸವಿಸೋಡಿದಂತೆಯೂ, ಆತನಿಗೆ ಮಾನವನ ರಕ್ತ ಪ್ರಶಸ್ತವಾಗಿ ತೋರಿ ಬಂತೆಂದೂ ಒಂದು ವದಂತಿ ಹರಡಿತು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಮಾನವರೆಲ್ಲಾ “ಓ, ಸನ್ಮು ಪಾಡು ಮುಗಿಯಿತು” ಎಂದು ಕಳವಳದಿಂದ ಕುಳಿತಿದ್ದರು. ಮಿಕ್ಕ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಮಾತ್ರ

ನಮಗೇನು ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ ಎಂದು ಸಂತೋಷ ದಿಂದ ಇದ್ದವು.

ಮತ್ತೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿಗೆಲ್ಲಾ ಹಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ದೇವಿಯ ಮುಂದೆ ನಿಂತು, ವಿನಯ ದಿಂದ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿತು. “ತಾಯಿ, ನಾನು ಸೊಳ್ಳೆರಾಜನ ದೂತ. ಪ್ರಪಂಚ ಪರ್ಯಟನೆ ಮಾಡಿ ಬಂದ ಸಮ್ಮ ಪ್ರಭುಗಳು ಸುಕುಮಾರರಾದ್ದರಿಂದ ಬಳಲಿಕೆ ತೀರಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವರು...” ಎಂದು ಮೆಲ್ಲನೆ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಏನೋ ಕತೆಕಟ್ಟಿ ಹೇಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತು.

ಆಗ ದೇವಿ “ಸರಿಯಷ್ಟಾ, ಆ ಸೊಳ್ಳೆ ರಾಜ ಹೋದ ಕಾರ್ಯವೇನಾಯಿತು? ನೋಡಲು ಆ ವಿಷಯ ತಿಳಿಸು” ಎಂದು ಒತ್ತಾಯ ಪಡಿಸಿದಳು.

ಈಗೀತಿ ಜಗನ್ನಾತೆ ತನ್ನನ್ನು ಆತುರದಿಂದ
ವ್ರತ್ತಿ ಮಾಡುವಳೆಂದು ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ ಹಲ್ಲಿ.
ಅದ್ದರಿಂದ ಕಂಗಾರು ಪಡುತ್ತಾ ತೊಡಲುತ್ತಾ
“ಮನುಷ್ಯನ ರಕ್ತ....ಮನುಷ್ಯನ ರಕ್ತ”
ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಬಾಯಿ ತಿರುಗದೆ
“ಮಹಿಷನ ರಕ್ತ....ಮಹಿಷನ ರಕ್ತ” ಎಂದು
ಉಚ್ಚರಿಸಿ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದುಬಿಟ್ಟಿತು.

ದೇವಿ ಮುಂದಹಾಸದಿಂದ “ಸರಿ, ಸೋಳ್
ರಾಜನು ಕಳುಹಿದ ವಾರ್ತೆ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ.
ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನನಗಾಗಿ ಮಾಡುವ ಚಾತ್ರೆ,
ಪೂಜೆಗಳಲ್ಲೂ ಮಹಿಷಗಳನ್ನೇ ಬಲಿ ಕೊಡು
ತ್ತಿರಿ” ಎಂದು ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿ ಅಂತರ್ಧಾಸ
ವಾದಳು. ಮಹಿಷನೆಂದರೆ ಎಮ್ಮೆ
ಕೋಣ.

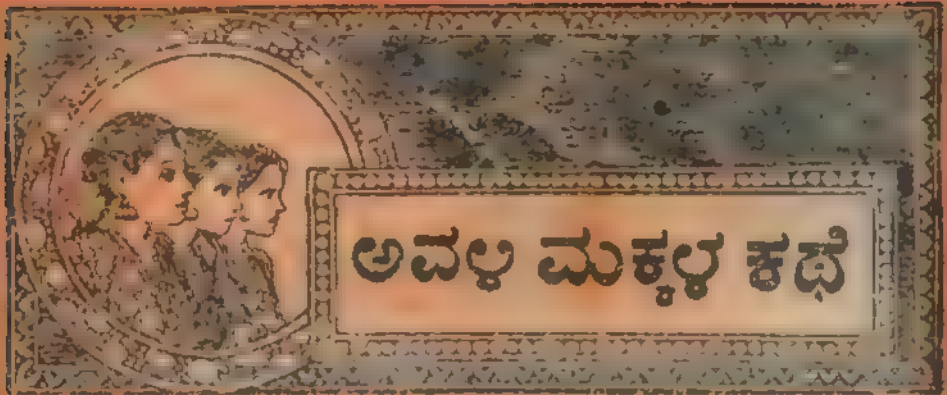
ಆಗ ಮಾನವ ಚಾತಿಗೆ ‘ಗಂಡ ಕಳೆಯಿ
ತವ್ಯಾ, ದೇವರೇ’ ಎಂದು ಮುಖದಲ್ಲಿ
ಅನಂದ ತುಂಬಿ ತುಳುಕಿತು. ಅವರಿಗುಂಟಾದ
ಸಂತೋಷ ಅಪ್ಪಿಷ್ಟವಲ್ಲ. ಮಾನವರೆಲ್ಲಾ ಸೇರಿ
ಕೂಡಲೇ ಅಡವಿಯಲ್ಲಿ ಹಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿದ್ದ
ಮರದಿಗಿ ಹೋಗಿ “ಎಲೈ ಹಲ್ಲಿ, ನೀನು

ನಮ್ಮ ಚಾತಿಗೆ ಮಾಡಿದ ಮಹೋಪಕಾರ
ಮರೆಯುವಂತೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ಪ್ರಾಣ ಭಿಕ್ಷೆ
ಯನ್ನು ನೀಡಿದ ಮಹಾನುಭಾವ ನೀನು.
ಅದ್ದರಿಂದ ನಿನ್ನನ್ನು ಸಹಾ ಸೇವಿಸುವುದು
ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಕರ್ತವ್ಯ. ಆದುದರಿಂದ ನಾವು
ನಿನ್ನನ್ನು ಒಂದು ಕೋರಿಕೆ ಕೇಳುತ್ತೇವೆ.
ಅದನ್ನು ನೀನು ತಪ್ಪದೆ ಮನ್ನಿಸಬೇಕು.
ಅದೇನೆಂದರೆ ನೀನು ಈಗೀತಿ ಆರಣ್ಯಗಳಲ್ಲಿ
ಮರಗಳಮೇಲೆ, ಕಟ್ಟಿಗೆ, ಬಂಡಗಳಮೇಲೆ
ಕಾಲಕ್ಷೇಪ ಮಾಡುವುದು ನಮಗೆ ಸರಿಕಾಣೆ
ಸದು. ನಾವು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ
ನಮ್ಮೊಂದಿಗೇ ಇದ್ದು ವಿನಾ ನಿನ್ನ ಸಂದರ್ಶನ
ಕೊಡುತ್ತಿರಬೇಕು. ಇದು ನಮ್ಮ ಅಭಿಲಾಷೆ
ನಿನ್ನ ದರ್ಶನವೇ ನಮಗೊಂದು ಪುಣ್ಯ”
ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡರು.

ಮಾನವರ ಅಭೀಷ್ಟವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುವ
ಸಲುವಾಗಿಯೇ ಇರಬಹುದೇನೋ ಅಂದೂ,
ಇಂದೂ ಸಹ, ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡ ಕೂಡಲೇ
ಮೊದಲು ಹಲ್ಲಿ ಬಂದು ಗೃಹಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿ
ಗೋಡೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿರುತ್ತದೆ.

[ತನ್ನ ಮುದ್ದಿನ ಕುಂಠೆಯರು ಸುಹಾಸಿನಿ, ಸುಭಾಷಿನಿ, ಸುಕೇಶಿನಿಯನ್ನು ಹುಡುಕಿ
 ತಂದವರಿಗೆ ತನ್ನ ರಜ್ಯವನ್ನು ಕೊಡುವೆನೆಂದು ರಾಜನು ಆ ಗೂಢ ಸುರಿವವರನ್ನು ಕೇಳಿ
 ಭದ್ರಪುರಿ ಅವಳಿಗೂ ಉತ್ತರಿಸಿ, ನಿಶೀಘ್ರ ಮತ್ತು ಸಂಧ್ಯಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ರಾಜನು
 ರಿಯವನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತ ಹೊರಟಿದ್ದ. ಹಿಂದಿನ ಶಿಂಗಳು ಓದಿದಿರಿ. ಈಗಮುಂದೆ ಓದಿರಿ.]

ಬಿಳಿಯ ಕುದುರೆಯವೇ ಲೆ ಉದಯನವನೆಂದೆ
 ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಕುಗಲು ಕೊತ್ತಾದವ
 ರಿಂದ ಉದಯನನಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಿಲ್ಲ. ಆದರೆ
 ಸಂಧ್ಯಾ, ನಿಶೀಘ್ರರ ವಿಷಯವೇನು? ಅವರಿಗೆ
 ಕಣ್ಣಿ ಮೂಸು ಕುರುಡರಂತೆ ಅಲ್ಲವೇ? ಅವರು
 ದಾರಿ ಕಾನಸದಿಗರೂ ಮುಂದೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ
 ಕುದುರೆ ಗೊರಸಿನ ಸಪ್ಪಳವನ್ನು ಕೇಳಿ
 ಕೊಂಡು, ಅದರ ಹಿಂದೆಯೇ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು.
 ಕ್ರಮಕ್ರಮೇಣ ಸೂರ್ಯನು ಪಶ್ಚಿಮ ದಿಕ್ಕಿ
 ನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗುತ್ತಿದ್ದ. "ನನ್ನ ಕೆಲಸ ಮಗ
 ಯನು. ಇನ್ನು ನೀನು ದಾರಿ ತೋರಿಸು,
 ಸಂಧ್ಯಾ" ಎಂದ ಉದಯನ. ಆ ಮಾತಿನ
 ಪ್ರಕಾರ ಸಂಧ್ಯಾ ದಾರಿ ತೋರಿಕಲು ಮುಂದೆ

ಸಾಗಿದನು. ಆತನ ಹಿಂದೆ ನಿಶೀಘ್ರ, ಅವನ
 ಹಿಂದೆ ಉದಯನ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು.

ಹಾಗೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿ ಕತ್ತಲಾಪರಿಸುವ
 ನೇಳೆಗೆ ಓದು ಅರಣ್ಯವನ್ನು ಸೇರಿದರು.
 ಕತ್ತಲಾದುದರಿಂದ ಉದಯನ, ಸಂಧ್ಯಾ
 ಪ್ರಾಂತಿ ಪಡೆಯಲೇಬೇಕು. ಆದರೆ ಆ
 ಅರಣ್ಯರಾತ್ರಿ ನೇಳೆಯಲ್ಲಿ, ಆ ದಟ್ಟವಾದ
 ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಂತಿಯಾದರೂ ಎಲ್ಲಿ ಶೆಗೆದು
 ಕೊಳ್ಳುವರು? ಅಗ ನಿಶೀಘ್ರನು ಅನುಬ್ಬರನ್ನು
 ಹಿಂದು ಮರದ ಮೇಲೆ ಹತ್ತಿಸಿ "ನೀವು ಇಲ್ಲಿ
 ಕುಳಿತಿರಿ. ನಾನು ಹೋಗಿ ಈ ರಾತ್ರಿ ನಾವು
 ರವಿಸಲಿವೆ ಕಾಲಕಳೆಯಲು ಎತ್ತರಾದರೂ
 ಸರಿಯಾದ ಸ್ಥಳ ವಿದುವುದೇನೋ ನೋಡಿ

కొందు బరుక్కేనే" ಎಂದು అనబడిన
కుదురేగళును ఆ మరక కట్టివారి, తన
కరి బణ్ణద కుదురేగళు తోరబను. "

నిరీధను బతుకూరదొంగి, కడగె ఆ
అరణ్యమధ్యదల్లి ఒందు వాళుచిచ్చ
మనీయకత్తిర సేరిదను. హస్తానినకత్తిర
దొంగి కదవను తట్టిదను. అత్తర
బరలల్లి. శిటికయిందచగికి నోడివిదను.
ఒళగె యాన విధవాద తట్టివూ ఇల్లు.
ధేయవటసి బాగిలు తేగెదు ఒళగె ప్రవే
రిసిదను. యాన మూలీయల్లి నోడివిదన
నారుసురళయ రాతి. అమరకరకు మత్త
యాన విటిక్రవూ ఆ మనీయల్లి కాణలల్లి.
ఆ మనీయ యజమానను యారో
నోడోదానెందు స్వల్ప సమయ అట్టి

కాచిచ్చను. అదరె ఎప్పుడోత్తు కళదరూ
యారూ బారచిరువుదను నోడి,
ఇదొందు వాళుచిచ్చ మనీయరబతుదెందు
కొండను. తనగె మత్తు తన్న సహో
దరకి ఇదు తలీమరియసికొళ్ళలు సరి
యాద స్థళవేందు నిశ్చయిసి, మత్త కచ్చ
కుదురేయ మేలికత్తి, అుదయన, సంధ్యా
ఇరువ మరదకడే తోరబను.

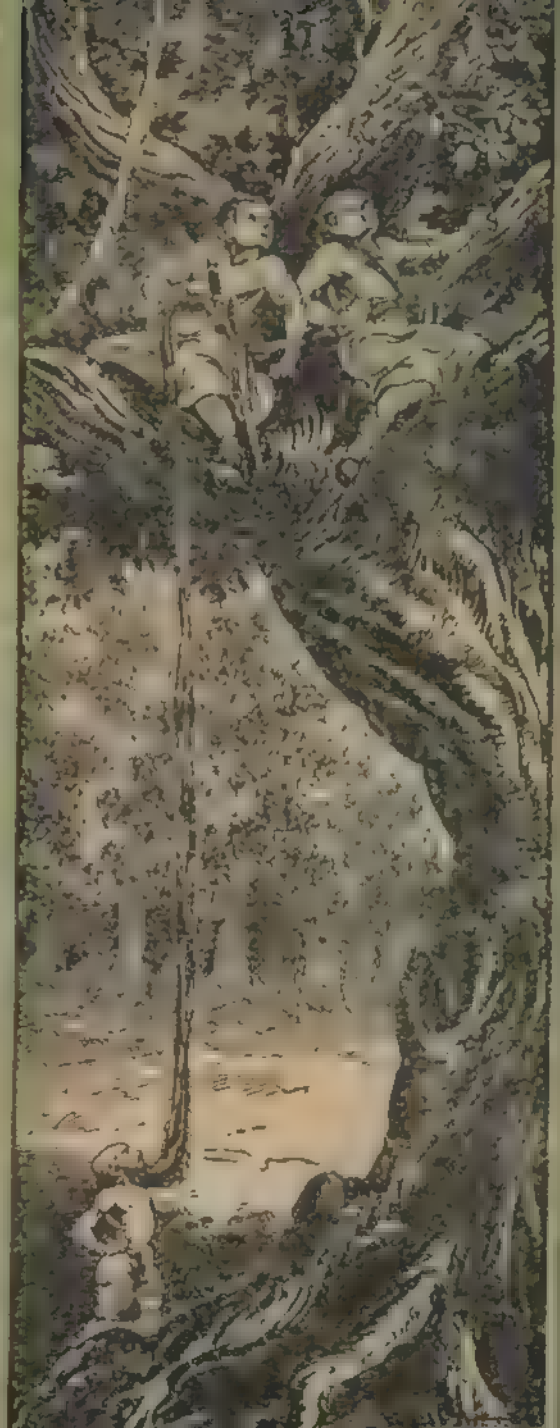
ఇత్తకడ నిరీధను సహోదరరన్న
కొనిసి స్థళ కుదుకలు బందుబట్టి మరు
క్షణవే సంధ్యా, అుదయనరు కుళిత్తి
మరదది పనో సప్తకవాయకు. ఇదవి
యెందరె క్రిమి కిటిగళూ, వనవకుగళూ
చరువ స్థళ; అంతకువే నోడి ఇర
ఒమదెందుకొందు, అతురదించ అనరు
నిరీధన ఆగమనవన్నే ఎదురు
నోడుత్తా కుళిత్తిరు. ఇదక్రిష్ణంతేయే
అుదయనను తన్న సోంట తడవి నోడి
కొందు "సంధ్యా, నమవిగె యావుదో
నారు సుత్తుత్తిరవంతిద" ఎందు మాతు
ముగిసువుదరల్లిదను. అుదయనన బాయి
యెంద ఈ మాతుగళు తోరవిచ్చవో
ఇచ్చవో, సంధ్యా సవ "నన్న సోంటకే
అదేరింతి సుత్తుత్తిద. నిను తేరిదంతే
యావుదో నారు ఇచ్చంతేయే కాగు
త్తిదే. పనిరబతుదు?" ఎందు సుత్తు
ముత్తు తడవి నోడితొడగిదను.

ಹೀಗೆ ಅವರು ಆಶೀರ್ವಚಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ,
ಅವರ ಸೊಂಟದ ಸುತ್ತಲೂ ಯಾವುದೋ
ಹಗ್ಗ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡು ಕೆಳಕ್ಕೆ ಎಳೆಯುತ್ತಿರು
ವಂತೆ ಅವರಿಗೆ ಭಾಸವಾಯಿತು. ಕೈಯಿಂದ
ಸುತ್ತಲೂ ತಡವಿಸೋದಿಕ್ಕೊಂಡರು. ಎಲ್ಲೋ
ಮನುಷ್ಯರಿರುವ ಸೂಚನೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ.

ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ “ಎಂಥಂಥವರಿಗೋ ನಾವು
ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ನಿಮಗೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತೀನೆಯೇ?”
ಎಂಬ ಮಾತುಗಳು ಕೇಳಿಬಂದವು.

ಯಾವಾಗ ಈ ಮಾತುಗಳು ಕೇಳಿಸಿದವೋ
ಅಗ ತಮ್ಮನ್ನು ಯಾವುದೋ ಹಿರಾಚಿಯೋ
ಭೂತವೋ ಈರೀತಿ ಹಗ್ಗದಿಂದ ಬಿಗಿಯುತ್ತಿ
ರುವುದೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡರು ಉದಯನ
ಮತ್ತು ಸಂಧ್ಯಾ ಕುಮಾರರು. ಆದರೆ ಏನು
ಮಾಡಬೇಕೋ ತಿಳಿಯದಾಯಿತು ಅವರಿಗೆ.
“ಈಗ ನಮ್ಮ ನಿರೀಥ ಇಲ್ಲ. ಆತನಿದ್ದಿದ್ದರೆ
ನಿನ್ನನ್ನು ಒಂದು ಕೈ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆವು.
ಈಗಲೂ ಏನೂ ಮಿಂಚಿಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ಈಗಾ
ಗಲೇ ಆತನು ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬರುತ್ತಿರ
ಬಹುದು. ಅವನು ಬರುವ ಮೊದಲೇ
ಮರ್ಯಾದೆಯಾಗಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊರ
ಟರೆ ಸರಿ, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಿನ್ನ ಗತಿ ನೆಟ್ಟಗಾಗು
ವುದಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಜಿಡರಿಸಿದರು.

ಆದರೆ ಆ ಬಂದಾತ ಸಾಮಾನ್ಯನಲ್ಲ!
“ಒಹ್, ನನ್ನ ಹತ್ತಿರಲೇ ನಿಮ್ಮ ಜಿಡರಿಸೆ?”
ನಿಮ್ಮ ಅಣ್ಣ ನಂತಹವರು ಒಬ್ಬರಲ್ಲ, ನೂರು
ಜನ ಬಂದರೂ ನನ್ನನ್ನು ಏನೂ ಮಾಡಲಾರರು.

ಅಷ್ಟಕ್ಕೂ ನಿನ್ನಿಗೂ ಬರುವವರಿಗೂ
ನಿನ್ನಿಗೂ ರಾಜೀ ಎಂದು ಆಗಂತುಕ
ನಿಂದನು. ಸಂಧ್ಯಾ ಉದಯನರು ತಮ್ಮ
ಕತ್ತಿನನ್ನೆಳೆದು ತಮಗೆ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡ
ನಾರನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿದರು. ಆದರೇನು ವಿಚಿತ್ರ!
ಆ ನಾರು ಬಿಡದೆ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಬೀಳದು
ಅವರ ಕೈ ಮುಗಿಲ್ಲ ಸತ್ತಿ ಬಂಧಿಸತೊಡ
ಗಿತು. ಅವರ ಪ್ರಯತ್ನ ನಿಷ್ಫಲವಾಯಿತು.
ರಾಕ್ಷಸ! ಎಂದು ಕರ್ಕಶವಾಗಿ ನಕ್ಕರಬ್ಬ
ಕೇಳಿಸಿತು. ಬಂದವನೊಬ್ಬ ರಂಕ್ರಗಾರ
ಸ್ಥಾನ ಮುಸುಕು. ತನ್ನ ಮಾಯಾ ಗಾತ್ರ
ಕೂಡಲೆನಿಂದ ಇವರನ್ನು ಬಂಧಿಸಿ ಎಂದು
ಕೊಂಡು ಕೋಗ ತೊಡಗಿದನು. ಸರಸರನೆ
ರೋಗುತ್ತಾ ಆತ ಒಂದು ಕ್ಷಿಪಿಲಿ ಕೆಲಸ

ಮಾಡಿದನು. ಮರಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿ ಹಾಕಿದ್ದ ಎರಡು
ಕುದುರೆಗಳ ಮೇಲೂ ಯಾವುದೋ ಒಂದು
ಭಕ್ತ ಎರಚಿದನು. ಹಾಗೆ ಎರಚಿದಕೂಡಲೇ
ಅವೆರಡೂ ಮಾಯನಾದವು.

ಮತ್ತೆ ಸ್ವಲ್ಪನಾತ್ತಿಗೇಲ್ಲಾ ನಿಶೀಘ ಮರದ
ಕತ್ತಿರ ಒಂದು ಸೋಲಿದನು. ಏನಿದೆ ಅಲ್ಲ?
ಮರದ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಸಮೋದರರಲ್ಲಿ; ಮರದ
ಕಳಗೆ ಕುದುರೆಗಳೂ ಇಲ್ಲ. ಆತನಿಗೆ ಏನೂ
ಲೋಚನವಾಯಿತು. ಒಂದು ಸಮಯ ತಾನು
ಬರುವುದು ಅಲಸ್ಯವಾಯಿತೆಂದು ಅವರು
ತನ್ನನ್ನ ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಮತ್ತೊಂದು ದಾರಿ
ಯಲ್ಲಿ ಹೊರಟುಬಿಟ್ಟಿರೋದೋ ಎಂದುಕೊಂಡು
ತನ್ನ ಸಮೋದರರನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಕಷ್ಟ
ಕದುರೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಹಿಂದಿರುಗಿದನು.
ಹಾಗೇ ಹುಡುಕುತ್ತಾ ನಿಶೀಘ ಆ ಅರಣ್ಯದ
ಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಸುರಾಟದನು. ಆದರೆ ಅವರ ಜಾವೇ
ತೀರಲಿಲ್ಲ. ಆಗಲೇ ರಾತ್ರಿ ಬಹುಭಾಗ
ಕಳೆದು ಹೋಗಿತ್ತು. ಮತ್ತೊಂದೆರಡು ಗಂಟೆ
ಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳಗಾಗುವುದು. ಬೆಳಗಬೆಳಗಾದ
ಕೂಡಲೇ ತಾನು ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆಯಾದರೂ
ಮುಂದಿಡಲಾರ. ಅದ್ದರಿಂದ ಕೊನೆಯ
ಪ್ರಯತ್ನವೆಂದು ಮತ್ತೊಂದು ಸಾರಿ ಅಡವಿ
ಯಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಹುಡುಕಾಟದನು. ಲಾಭವಿಲ್ಲ
ವಾಯಿತು. ಕಡೆಗೆ ಏನೋ ಅಲೋಚನೆ
ಮಾಳಿದು ಕೂಡಲೇ ಸರನೆ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿ
ಆ ಸಾಳುವಿದ್ದ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಸೇರಿದನು.

ತನ್ನ ಸೋದರರು ಅಲ್ಲಿ ಬಂದಿರಬಹುದೆಂದೂ ಅವರ ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ದೊರಗೆ ಕಟ್ಟಿ ಹಾಕಿರಬಹುದೆಂದೂ ನೆನೆಸಿಟ್ಟು ನಿಶೀಘ್ರ. ಆದರನ್ನ ಕಾಣದಿರಲು ನಿರಾಶೆ ಕೊಂಡುಬಿಡಕಾಯಿತು. ಆದರೂ ಸೋಪೋಣವೆಂದು ಬಾಗಿಲು ತಳ್ಳಿಕೊಂಡು ಮನೆಯೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು. ಏನಿದು ಏಚಿತ್ತ! ದೊಡ್ಡ ನಾರಿನ ಹಗ್ಗದಿಂದ ಬಂಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದ ಉದಯನ, ಸಂಧ್ಯಾಕೂಸಾರರು ಒಂದು ಕೋಣೆ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಭೀಕರವಾದ ದೃಶ್ಯ ಮತ್ತೊಂದು! ಉದಯನನ ಕೈಯೊಂದು ಮಾಯವಾಗಿದೆ!! ಆದರೆ ಕೈ ತುಂಡರಿಸಿದ ಗುರುತು ಮಾತ್ರವಿಲ್ಲ!!!

ಇದೆಲ್ಲವನ್ನು ಕಂಡು ನಿಶೀಘ್ರನಿಗೆ ಮುದ್ದಿ ಭ್ರಮಣೆಯಾದಂತಾಯಿತು. ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯವಾದ ಮೇಲೆ ಚೇತರಿಸಿಕೊಂಡು ಸಹೋದರರನ್ನು ತಟ್ಟಿ ಎದ್ದು ಬಂದನು. ನಿಶೀಘ್ರನನ್ನು ಕಂಡ ಕೂಡಲೇ ಅವರಿಗೆ ಉಸಿರುಬಿಡುವಂತಾಯಿತು. "ತಮ್ಮಾ ಇಲ್ಲಿರಬಹುದೆಂಬ ಮಾಹಾಬಿ, ತಂತ್ರಗಾರ; ಈ ದುಷ್ಟರನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹೇಗೆಬಂದೆಯಪ್ಪಾ. ಮತ್ತೆ ನಾವು ಮೂವರೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರುವೆವೆಂಬ ಆಶೆಯೇ ನಮಗಿರಲಿಲ್ಲ." ಎಂದು ನಿಶೀಘ್ರನನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿದರು ಸಹೋದರರಬ್ಬರೂ!

"ನಿಮಗೇನೂ ಭಯವಿಲ್ಲ. ಬೆವರಬೀಡಿ. ಇಲ್ಲಿಗೆ ಹೇಗೆ ಬಂದಿರಿ? ಇದು ಹೇಗಾಯಿತು.

ಅದ್ವಾ ನಿನ್ನ ಕೈ ಮೂಯಿತು?" ಎಂದ. ಅತುರದಿಂದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಾಣಿ ವಾದನು ನಿಶೀಘ್ರ.

"ನಿಶೀಘ್ರಾ, ನೀನು ನಮ್ಮನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ತೆರಳಿದ ತರುವಾಯ ಸ್ವಲ್ಪವೇಳೆಗಲ್ಪಾ ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹ ತಂತ್ರಗಾರ ಹಗ್ಗದಿಂದ ಬಂಧಿಸಿ ತಂದು ಈ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಡಿ ಹಾಕಿರಾನೆ. ಅದೂ ತನಕ ಯಾರಿಗೂ, ಬೇಗಿರ ವನೋ, ದೇಗೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಹಾಕಿರಬೋ, ನಮಗೆ ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ತೀಯುವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಯಾವಾಗ ಬೇಗಾಗುವ ಬೋ ಎಂದು ಕಾತುರರಾಗಿದ್ದೆವು. ಇನ್ನೇನು ಬೇಕಾಗುವ ಸಮಯವಾದುದರಿಂದ ನನಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ತುಸು ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಬಂತು. ನಮ್ಮನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕಟ್ಟಿ ತಂದಾತ ಒಬ್ಬ

ವಿಚಿತ್ರ ಮನುಷ್ಯ. ಅವನನ್ನು ನೋಡಿ ನನಗೆ ನಗು ಬಂತು, ಕೋಪವೂ ಬಂತು. ನೆಲದಿಂದ ಗೇಣುವು ಎತ್ತರವಿದ್ದಾನೆ ಆಸಾಮಿ. ಆದ ಬಿಂದುವಿಚಿತ್ರ. ಅವನಿಗೆ ನೂರು ಗೇಣುವು ಗಡ್ಡವಿದೆ. ಆ ಗಡ್ಡವೇ ನಮ್ಮನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಹಾಕಿ ತಂದುದು. ಇಷ್ಟರವರೆಗೂ ಅವನು ನಮ್ಮ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಮಲಗಿದ್ದ. ಆತನನ್ನು ಈಗಲೇ ಎತ್ತಿಗೋ ಕೋದಂತಿದೆ. ಅವನು ಎಷ್ಟು ಹೋಗುವ ಮುಂಚೆ ಇಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಹೆಜ್ಜೆಯ ಗುರುತು ಕಾಣಿಸಿತು. ಅವು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದ ಕೂಡಲೇ ಬಿಂಕಿಕಾರುವಾ “ಹೋಗಿ, ನಿಮ್ಮ ಅಣ್ಣ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಹೋದಂತೆಯೇ ಬಿಟ್ಟು. ಸರಿ, ಇದರಿ! ಅವನನ್ನೂ ಸಹ ಹಿಡಿದು ತರುತ್ತೇನೆ. ಎಂದು ತಟ್ಟಕ್ಕನೆ ಎದ್ದ.

ಆಗ ನನಗೆ ಮೈ ಉರಿಯಿತು. ಅವನ ಗಡ್ಡ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಒಂದು ಸಾರಿ ಎಳೆದೆ. ನಾಲ್ಕು ಮೊಟ್ಟೆ ಕೂದಲುಗಳು ಕಿತ್ತು ಬಂದುವು. ರಕ್ತ ಜೊಳ ಜೊಳ ಸುರಿಯಿತು.

ಅವನು ಕೋಪದಿಂದ ‘ಎಲವೋ, ನಿನಗೆಷ್ಟುಸೊಕ್ಕು. ಸದ್ಯ, ನನ್ನ ಗಡ್ಡವೆಲ್ಲಾ ಕಿತ್ತುಬಿಡಲಿಲ್ಲ.’ ಎಂದು ಗದರಿಸಿದ. ‘ನನ್ನ ಗಡ್ಡವೇ ನನ್ನ ವಂಚಪ್ರಾಣಗಳು. ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೂದಲು ಉದರಿತೆಂದರೆ ಒಂದು ಪ್ರಾಣ ಹಾರಿ ಹೋದಂತೆಯೇ ಸರಿ. ಈ ದುರುಳ ನನ್ನ ನಾಲ್ಕು ಉದ್ದನೆಯ ಕೂದಲು ಕಿತ್ತುಹಾಕಿದನಲ್ಲಾ! ಅವು ಮತ್ತೆ ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಬಿಳಿಯುವ ಸೂಚನೆಯಿಲ್ಲ. ಹಾಳಾಯಿತು.’ ಎಂದು ಗೊಣಗುಟ್ಟುತ್ತಾ, ನನ್ನ ಕಡೆಕಿರುಗಿ “ಎಲೋ, ನಿನ್ನತಪ್ಪಿಗೆ ತಕ್ಕ ಶಿಕ್ಷೆ ಅನುಭವಿಸು” ಎಂದು ಕಿಸೆಯಿಂದ ಯಾವು ಬೋ ಅಂಜನ ತೆಗೆದು ನನ್ನ ಭುಜಕ್ಕೆ ತೀಡಿದ. ಅಷ್ಟೇ. ಆ ಮರುಕ್ಷಣವೇ ನನ್ನ ಕೈ ಮಾಯವಾಯಿತು. ಈ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಿದ ತರುವಾಯ ಅವನು ನಮ್ಮನ್ನು ಗಂಟುಹಾಕಿ ರುವನರಿಸಿಗೆ ತನ್ನ ಗಡ್ಡವನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿಕೊಂಡು ಸುಲಭವಾಗಿ ಎದ್ದ. ಆದರೆ ಮತ್ತೊಂದು ಕೌತುಕವೇನೆಂದರೆ ಆ ಉದ್ದನೆಯ ಗಡ್ಡ ಮತ್ತೆ ಮೊದಲಿನಂತೆ ಬಿಳಿದು ಬಿಟ್ಟಿತು” ಎಂದು ಹೇಳಿಮುಗಿಸಿದನು. ಇದೆಲ್ಲ

నన్నొక్కటి నితీధ బవళ అర్చయ
గొండను.

ఈ వేళిగాగలి బిళగాయతు. ఆగ
లుదయనను "సరి, ఇన్న ఆలశ్యమాదు
పుదు తరవల్ల. అవను నెనగాగి సుత్తిసుత్తి
బళలిబిళిసత్తు ఈగ మనేకచే ఒరత్తిర
బతుదు. నితీధ బిళగాయితామదరించ
నిను ఎనూ మూడలాటి. అదుదరించ
నన్న బదలాగి నిన్నన్న సంఘ్యనోందిగే
సేరిసి కట్టుమాకుత్తినే. ఒందు క్కే
మాత్ర కాణసువంతే జాగరూకతే ముస
బేళునోలుదు. మిక్కవిషయ ఆమేలి
నోలొడొణ" ఎంచ లుదయన.

మూనరూ ఈ ఘ్యనస్తిగే ఒప్పికొండరు.
కూడలే నితీధ అవర కట్టుగళన్న
బిచ్చిదను. లుదయనను ఎదు, నితీధ
నన్న సంఘ్య కుమారనోందిగే పునూ
మోల సతిగియదంతే కట్టిహాకిదను.
బోరగే చిట్టిదై నితీధన కుమారయన
అల్లె కత్తిరదల్లిదై ఒందు గుదయల్లి కట్టి
హాకి తాను మత్తే ఆ వాళుచిదై మనీయ
నమూవదల్లిదై ఒందగళ వక్కదల్లి అవి
తిట్టుకొండను.

సరియಾಗಿ ముఖ్యన్నదవేళిగే ఆహూ
రుద్ద గడ్డచ గేణుదై మనుష్య "అగలి,

ఎల్లిగే రోలొగుత్తానే. ఇందిల్లి నాళిసిక్కు
త్తానే. అట్లే. అవ్వుద్దా, ఒక్కొక్కొల్లె"
ఒందు గద గుసి నగుత్తా లుదయనను
అమితిట్టు కొందిదై బందగళ వక్కదల్లి
హాదు రోలొదను. అవను మనీయన్న
సేరు వనలివిగూ మున్నుచిదు లుదయనను
మొగే అదియిదుత్తా ఒందు కిటికియ
దత్తిర బందు ఒళగే ఇణికి నోలొదను.
అగోంచు విడత్ర కాణిసితు లుదయనసిగే
ఆమూరుక్క గడ్డచ గేణుదై మనుష్య తన్న
కిసియించ యావమో భస్మ కేగిదు,
నితీధ, సంఘ్య కుమారర మేలి ఎరటి
దను. కూడలే అవరు గురుతు సిక్కుదంతే
మాయువాదరు. ఆ తరువాయ తన్నకొర

ಳಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ಸರಸ್ವತಿಯ ಕೆರೆದು ಒಂದು
ಗಡ್ಡವನ್ನು ನೋಡುವೆವು. ಮನುಷ್ಯ ಅದನ್ನು
ಯಾವ ಅಂಶ ಕೆಳಗೋ ಇನ್ನೊಂದು ಅಂಶ
ಬಿಟ್ಟು ಮನುಷ್ಯನ ಮನಸ್ಸಿನಂತೆ ಆಗುವ.
ಗಡ್ಡವೂ ಇಲ್ಲ; ಏನೂ ಇಲ್ಲ.

ಇದನ್ನು ಮನಸ್ಸು ಉದಯನ ಕಿಟಕಿಯಿಂದ
ನೋಡುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಕೊರಳಲ್ಲಿರುವ ಸರ
ವನ್ನು ತೆಗೆದು, ಅ ಮನುಷ್ಯ ಗೊರಕೆ
ಹೊಡೆಯುತ್ತಾ ನಿಲ್ಲಬೇಕಾದನು. ಈ ಸಮ
ಯದಲ್ಲಿ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದ ಉದಯನ ಮೊಗ
ಮನೆಯೊಳಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಆ ಸರವನ್ನು ಎತ್ತಿ
ತನ್ನ ಕೊರಕಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡನು. ಓ,
ಇದೇನು? ಉದಯನ ಕೂಡಲೇ ಮೂರನ
ಗಡ್ಡವ, ಗೊಣ್ಣವ ಮನುಷ್ಯನಾಗಿ ಬದಲಾ
ಯಿಸಿದಾನೆ. ಈ ಪರಿತ್ಯ ಬದಲಾವಣೆ ಕಂಡು
ಉದಯನನಿಗೆ ನಗುವಂತು. 'ಓನೋ,
ಇದೋ ನಿನ್ನ ತಂತ್ರ' ಎಂದು ಕೊಂಡ
ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ. ತನ್ನ ಅಂಗಿಯ ಕೆಳಗಡೆ ಸ್ಥಿ
ಹಾಕಿ ನೋಡಿದರೆ ಒಂದು ಕೆಸೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಳಿ

ಭಕ್ತನಿತ್ತು. ಮರದ ಕೆಳಗಿದ್ದ ಕುದುರೆಗಳನ್ನೂ
ಮನೆಯನ್ನೂ ಮನುಷ್ಯರನ್ನೂ ಮಾಯಮಾ
ಯವನು ಈ ಭಕ್ತನ ಸವಾಯದಿಂದಲೇ! ಎರ
ಡನೇ ಕೆಸೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಂಜನದ ಡಬ್ಬಿ
ಇದೆ.

ಈ ಅಂಜನವನ್ನು ಹಚ್ಚಿ ಉದಯನನ
ಕೈ ಮಾಯ ಮಾಡಿದ್ದ ಆ ತಂತ್ರಗಾರ.
ಮೂರನೇ ಜೋರಿನಲ್ಲಿ ಅಂತಹದೇ
ಮತ್ತೊಂದು ಅಂಜನದ ಡಬ್ಬಿ, ಒಂದು
ದೊಡ್ಡ ಚೌಕ, ಮತ್ತು ಇನ್ನೊಂದು ಯಾವು
ದೋ ಕರಿ ಭಕ್ತನೂ ಇತ್ತು. ಅವರೆ ಅವನ
ಳಲ್ಲಿ, ಯಾವುದು, ಯಾವಾಗ ಯಾವುದಕ್ಕೆ
ಉಪಯೋಗ ವಾಗುವುದೋ ಉದಯನನಿಗೆ
ತಿಳಿಯದಾಗಿತ್ತು.

(ಗಡ್ಡವನ ತಂತ್ರ ತಿಳಿದ ಉದಯನ, ತನಗೆ
ಸಿಕ್ಕಿವಸ್ತುಗಳಿಂದ ಏನುಸಾಧಿದವ? ಅಮಾಂತ್ಯ
ಗಡ್ಡವ ಗೊಣ್ಣವ ಮನುಷ್ಯ, ಆತನನ್ನು ಅಷ್ಟಕ್ಕೆ
ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟನೇ? ಇನ್ನೊಂದು ಮಂದಿನ ತಿಂಗಳು
ಓದಿ ನೋಡಿ.)

ಜಯನಾಗರ

ಹಿಂದಾನೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಸ್ಸಾಂ ದೇಶ
ವನ್ನು ಗವಾಸಾಣಿಯ ರಾಜನು ಪಾಲಿಸು
ತ್ತಿದ್ದನು. ರಾಣಿ ಜಯಮತಿ. ಆ ವಂಶತಿಗಳು
ತಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ಹೆತ್ತ ಮಕ್ಕ
ಳಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಪ್ರಜೆಗ
ಳೆಲ್ಲಾ ಗವಾಸಾಣಿಯ ಆಳ್ವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವ
ತೊಂದರಿಯೂ ಇಲ್ಲದೆ ಸುಖವಾಗಿ ಜೀವಿಸಿ
ಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಆದರೆ ರಾಜನೊಂದನೇ, ಆತನು ಎಷ್ಟೇ
ಬಲ್ಲೆಯವನೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ
ಗೊಂಡರೂ ಗವಾಸಾಣಿಗೂ ಒಬ್ಬ ರಕ್ತು ನಿಧನ.
ಅವನ ಹೆಸರು ಲಾರಾರಾಜ. ಲಾರಾರಾಜ
ಶತಮೂರ್ತಿ, ದುಷ್ಟ. ತನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಅಗಾಧ
ವಾದ ಸೈನ್ಯ ಬಲ ವಿದೆಯೆಂದು ಆತನು,
ಅಷ್ಟಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಕ್ಕೆ ನೆರೆಯೊಳಗೆ ಚಿಕ್ಕಪುಟ್ಟ ಅರ
ಸರಮೇಲೆ ದಂಡೆತ್ತಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದನು.
ಎಂದೋ ಒಂದುದಿನ ತನ್ನ ಮೇಲೂ ಅವನು
ದಂಡೆತ್ತಿ ಬರಬಹುದೆಂದು ಗವಾಸಾಣಿ
ಊಹಿಸದೆ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಕೆಲವು ಕಾಲವಾದನೇರಿ ಲಾರಾರಾಜ
ಹವಾತ್ತನೆ ಗವಾಸಾಣಿಯ ಮೇಲೆ ದಂಡೆತ್ತಿ
ಬಂದು ಆತನ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿ
ಕೊಂಡನು. ಸೈನ್ಯವಿದೆಯಲ್ಲಾ ಎಂದು
ದಂಡೆತ್ತಿ ಹೋಗಿ ದರಾಸೆ ಪೂರ್ತಿ ನೂತಲು
ಗವಾಸಾಣಿಯ ರಾಜ್ಯ ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡನೇ
ದೊಡತು ಮನಶ್ಯಾಂತಿ ಲಾರಾರಾಜನಿಗೆ
ಇಲ್ಲದೇಹೋಯಿತು. ಎಕೆಂದರೆ ಲಾರಾ
ರಾಜ ಕ್ಷತ್ರಿಯ ವಂಶವನಲ್ಲ. ಅವರಿಂದ
ಆತನ ಮನಾಲನೆಯನ್ನೂ ಪ್ರಜೆಗಳು ಸಮ್ಮ
ತಿಸಲಾರರು. ಈಗೇನೋ ಸೈನ್ಯದ ಸಹಾಯ
ದಿಂದ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ಅಡಗೊಡುವನು. ಆದರೆ
ಕೆಲವು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಜನ ದಂಗೆ ಎಳೆಸರೆಯ
ಲಂರ ಆತನಿಗೆ ಗೊತ್ತು. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಗವಾ
ಸಾಣಿಯ ಸಾತ್ವಿಕತೆ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಧೂತಗತ
ಸವನ್ನ ರಾಜ್ಯದ ಪ್ರಜೆಗಳೆಲ್ಲ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರಿತಿ
ರುತ್ತರು. ಈಕಾರಣಗಳಿಂದ ರಾಜ್ಯ ಲಭಿಸಿದ್ದ
ರೂ ಸಹ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಶಾಂತಿಯಿಲ್ಲವಾಯಿತು.

ಅತ್ತ ಗದಾಪಾಣಿಯು ತನ್ನ ಪ್ರಿಯವಾದ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಕೂಡಲೇ ಹಿಂದೆ ತಿಳಿಯದಿದ್ದ ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ತಲೆ ಮರೆಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದನು. ಆತನು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸದಿದ್ದರೂ ಸಹ ಲಾರಾ ರಾಜನಿಗೆ ಭಯಪಡಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರಜೆಗಳು ಯಾವ ಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ಅಭಿಮಾನ ಪಾತ್ರವಾದ ಗದಾಪಾಣಿಯನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಆತನನ್ನು ಮತ್ತೆ ಪಟ್ಟಕ್ಕೇರಿಸುವರೋ ಇಲ್ಲ, ಮತ್ತೆ ಯಾರಾವರೂ ರಾಜಕುಮಾರರನ್ನು ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ರಾಜನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವರೋ ಎಂಬ ಭಯ ಆತನನ್ನು ಆವರಿಸಿತ್ತು. ಈ ಭಯದ ಮೂಲಕ, ಲಾರಾ ರಾಜ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿದ ರಾಜಕುಮಾರರ

ನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಿರೂಪಗೋಳಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಏಕೆ ಹೀಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಎಂದು ನಿಮಗೆ ಸಂತಯ ಬರಬಹುದು. ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕಾರಣವಿದೆ. ಕ್ಷತ್ರಿಯವಂಶದಲ್ಲಿ ಅವಯವ ಲೋಪವಿರುವವರು ಯಾರೂ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಆಳಲು ಅರ್ಹರಲ್ಲ ಎಂದು ಆಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಿಯಮವೂ ಸಂಭವಿಸಿತ್ತು. ಅದುದರಿಂದ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಂಡವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅಂಗವಿಕಲರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ರಾಜಕುಮಾರರ ಬಾಧೆ ತನಗೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಲಾರಾರಾಜನ ಎಣಿಕೆ.

ಆತನಿಗೆ ಪ್ರಜಾಸುರಾಗಿಯಾದ ಗದಾಪಾಣಿ ಪೀಡೆ ಮಾತ್ರ ಉಳಿಯಿತು. ಶತ್ರು ಶೇಷವಿಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಸುಖವಾಗಿರುವುದೆಂದು ಎಣಿಸಿ, ಗದಾಪಾಣಿಯನ್ನು ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ಹಿಡಿದುತರುವಂತೆ ತನ್ನ ಭಟರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದನು.

ಆ ಭಟರು ಸುತ್ತಿಸುತ್ತಿ ಕೊನೆಗೆ ಗದಾಪಾಣಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಅರಣ್ಯವನ್ನು ಹೊಕ್ಕರು. ಇಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಗದಾಪಾಣಿಗೆ ರತ್ನದಂತಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ಮಗ ಹುಟ್ಟಿದ್ದನು. ಅವನಿಗೆ ರುದ್ರಸಿಂಹ ಎಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟು, ಅತಿಮಮತೆಯಿಂದ ಬೆಳೆಸುತ್ತಾ, ಆ ಮಗುವಿನ ಅಟವಾಟಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ, ತಮ್ಮ ಕಷ್ಟ ಕಾರ್ಪಣ್ಯಗಳನ್ನು ಮರೆತು, ಅದಂಪತಿಗಳು ಹೇಗೋ ಹಾಗೆ ಕಾಲಹರಣ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಲಾರಾರಾಜನು ಕಳುಹಿಸಿದ
ಭಟರು ಯಾವ ಕಿಂಕರಂತೆ ಕಾನೇಸಲು ಗದಾ
ಪಾಣೆಯ ಎದೆ ಝುಗ್ಗೆಂದಿತು. ಗಬ್ಬನೆ
ಎದ್ದು. ಮುಂದು ಮಗುವನ್ನು ಕಂಕುಳಲ್ಲಿ ಎತ್ತಿ
ಕೊಂಡು, ಹೆಂಡತಿಗೆ ತನ್ನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸು
ವಂತೆ ಹೇಳುತ್ತಾ ಓಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದನು.
ಆತನು ಓಡಿ ಓಡಿ ನಾಗ ಪರ್ವತವನ್ನು ಸೇರಿ
ಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿ ಅವಿತಿಟ್ಟುಕೊಂಡನು. ಜಯ
ಮತಿಯ ಪಾಡೇನಾಯಿತು ಬಲ್ಲಿರಾ? ಆಕೆ
ಭಯದಲ್ಲಿ ದಿಕ್ಕಿಟ್ಟು ಗಂಡನ ಸಮನಾಗಿ
ಓಡಲಾರದೆ ಹಿಂದೆ ಬಿದ್ದುಬಿಟ್ಟಳು. ಶತ್ರು
ಭಟರು ಆಕೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು
ಹೋಗಿ ತಮ್ಮ ರಾಜನ ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿದರು.
ಲಾರಾರಾಜನು ಜಯಮತಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಹಿಂಸೆ
ಮಾಡಿದರೂ ಗದಾಪಾಣೆಯ ಸುಳಿವು ಮಾತ್ರ
ತೀಯದಾಯಿತು. ಗದಾಪಾಣೆಯ ಪ್ರಾಣ
ಸ್ನೇಹಿತನೊಬ್ಬನು ಗದಾಪಾಣೆಗೆ ನಡೆದ
ವಿಷಯವನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿಸಿದನು. ಈ ವಿಷಯ
ಕೇಳಿದಕೂಡಲೇ ಗದಾಪಾಣೆ ತನ್ನ ಮುದ್ದಿನ
ಮಗನನ್ನು ಆ ಸ್ನೇಹಿತನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ, ತಾನು
ಮಾತು ವೇಷದಿಂದ ರಾಜಭವನವನ್ನು ಪ್ರವೇ
ಶಿಸಿದನು. ಜಯಮತಿ ತುಂಬಾ ಚುರುಕು
ಬುದ್ಧಿಯವಳು. ಆಕೆಬಂದಾತನು ಯಾರೋ
ಕೂಡಲೇ ಕಂಡುಕೊಂಡಳು. ಆತನನ್ನು
ಬಹಳಹೊತ್ತು ತನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಕೂರಿಸಿಕೊಳ್ಳು
ವುದು ಪ್ರಮಾದಕರವೆಂದು ಆಕೆಗೆ ತಿಳಿದಿತ್ತು.

ಆದ್ದರಿಂದ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಮಾತುಗಳನ್ನು
ಆತನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ, ಕೂಡಲೇ ಕಳುಹಿಸಿ ಬಿಡಲು
ಒಂದು ಉಪಾಯ ಹೂಡಿದಳು. ಆತನನ್ನು
ನೋಡಿದಕೂಡಲೇ “ಚಿಕ್ಕಪ್ಪಾ, ಇಲ್ಲಿಗೇಕೆ
ಬಂದಿರಿ. ನಿಮಗೆ ನನ್ನಮೇಲೆ ನಿಜವಾದ ಅಭಿ
ಮಾನವಿದ್ದರೆ ಬಂದದ್ದಾಗಿ ಹಿಡಿಯಿರಿ. ಒಂದು
ವೇಳೆ ನನ್ನ ಪತಿ ನಿಮ್ಮ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದರೆ ಈ
ಪ್ರವೇಶಕ್ಕೆ ಬರಕೂಡದೆಂದು ಹೇಳಿ.
ಇದೇ ನಾನು ನಿಮಗೆ ಹೇಳುವ ಮಾತು”
ಎಂದಳು.

ಈ ಸಂಭಾಷಣೆ ಕೇಳಿದವರೆಲ್ಲರೂ
ಬಂದಾತ ಆಕೆಯ ಕಕ್ಕನೆಂದು ನೆನೆಸಿದರೇ
ಹೊರತು. ಆಕೆಯ ಪತಿಯಿರಬಹುದೆಂದು
ಒಬ್ಬರಿಗೂ ಅನುಮಾನ ಉಂಟಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಅಕೆಯ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿ ಗದಾಪಾಣಿ ಕೂಡಲೇ ಕೊಟ್ಟ ಬಿಟ್ಟು ಬೊರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಬಿಟ್ಟನು. "ಎಲ್ಲೇ ಭೂತಗಣಾಪರೂಪ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವನೇ? ಕೆಲಕಾಲ ನಿರ್ಬಂಧದಲ್ಲರಿಸಿ, ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುತ್ತಾನೆ." ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದ ಗದಾಪಾಣಿ.

ಅದರ ವಿಧಿವಿಲಾಸ ಬೇರೊಂದು ರೀತಿ ಮುತ್ತು. ಸುಸು ಕೋಮಲಿಯಾದ ಜಹ್ನು ಮತಿ ಶಕ್ತಗಳ ಅಪವಾಸ್ಯ, ನಿಂದೆಗಳನ್ನು ಸಹಿಸಲಾರದೆ ಕೊರಗಿ ಕೊರಗಿ ಕೆಲ ದಿನಗಳಲ್ಲೇ ಇಹಲೋಕವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿದಳು. ಜಯಮುತಿಯನ್ನು ತನ್ನ ಸುಚಿತ್ತಾದಿಗಳೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದ ಗದಾಪಾಣಿ ಅಕೆಯ ಮರಾ ವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದಕೂಡಲೇ ತಾನೂ ಕೊರಗುತ್ತಾ ಪರಲೋಕವನೆಂದನು.

ಈ ರೀತಿ ಆ ಪ್ರಾದೇಶಿಕತೆಗಳು ಕೈಲಾಸ ವಾಸಿಗಳಾದರೇಂದು ತಿಳಿದು, ಈ ಮಹಂತಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಲಾರಾಪಾಣನನ್ನು ಪ್ರಜೆಗಳಲ್ಲಿ ಜಿಹ್ವೆ ನಿರ್ವಹಿಸಿತು. ಅವರು ಉದ್ದೇಶ ಗೊಂಡರು. ಲಾರಾಪಾಣನ ಮೇಲೆ ಸೇಡು ತೀರಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಲು ಹವಣಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಇದ್ದರಲ್ಲಿ ಗದಾಪಾಣಿಯ ಮಗ ರುದ್ರ ಸಿಂಹನು ಬೆಳೆದು ಮೊದಲನಾಂತಿರುವ ಸೆಂದು ತಿಂದು, ಆ ಹುಡುಗನನ್ನು ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಬಂದರು. ಈ ಸಾರಿ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಎತ್ತಿದ ಹುಡುಗನು ಬಂತು. ಸೂಪರಪಾಲು ಉದ್ಭವದಿಂದ ಲಾರಾಪಾಣನ ಮೇಲೆ ದಂಗೆ ಎದ್ದರು. ಲಾರಾಪಾಣನನ್ನು ಪಟ್ಟಣದಿಂದ ಓಡಿಸಿದರು. ಆ ಹುಡುಗ ರುದ್ರಸಿಂಹನಿಗೆ ವಟ್ಟ ಕಟ್ಟಿದರು.

ರುದ್ರಸಿಂಹನು ತುಂಬಾ ಒಳ್ಳೆಯವನು, ದಯಾಶೀಲ. ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ವಾಲಿ ಸುತ್ತಾ, ತಂದೆಯನ್ನು ಸೊಲಿಸಿದ ಮಗನೆಂದು ಕೀರ್ತಿ ಪಡೆದನು. ರುದ್ರಸಿಂಹನು ತನ್ನ ರಾಮಯಜ್ಞ ಸಕಾರ್ಥವಾಗಿ ಶಿಸಸಾಗರಕ್ಕೆ ಮೂರು ವೇಲು ಮಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮನೋ ಹರವಾದ ಸರೋವರವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ "ಜಯಸಾಗರ" ಎಂದು ನಾಮಕರಣ ಮಾಡಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ "ಜಯದಳ" ಎಂಬ ದೇವರಿನ ದೈವಾಲಯವನ್ನೂ ಸಹ ಕಟ್ಟಿಸಿದ.

ಈ ಎರಡು ಚಿಹ್ನೆಗಳು ಇಂದಿಗೂ ಅಸ್ಸಾಂ ದೇಶದಲ್ಲಿವೆ.

ಮಂತ್ರಿಮಡಿವಾಳ

ಹಿಂದೆ ಒಂದಾನೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬೃಹದ್ರಾಜನ ಅಸ್ತಾನದಲ್ಲಿ ಪೆದ್ದಣ್ಣ ಅಂತ ಒಬ್ಬ ಅಗಸನಿದ್ದ. ಪೆದ್ದಣ್ಣನಿಗೆ ತಿಂಗಳಿಗೆ ಒಂದು ವರಹ ಸಂಬಳ. ಮಂತ್ರಿಗೆ ಇನ್ನೂರು ವರಹ. ಶ್ರತಿ ತಿಂಗಳೂ ರಾಜನು ಇನ್ನೂರು ಇನ್ನೂರು ವರಹ ಖಜಾನೆಯಿಂದ ತರಿಸಿ ಮಂತ್ರಿಗೆ ಕೊಡುವುದನ್ನು ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಪೆದ್ದಣ್ಣನಿಗೆ ತುಂಬಾ ಪೋದವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ದಿನಾ ಇಷ್ಟೊಂದು ಗಂಟೆಗಳೂ ತಾನು ರಾಜನಿಗೆ ಎಲ್ಲ ಚಾಕರಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ತನಗೆ ಒಂದೇ ವರಹವೇ ಕೊಡುವುದು? ಒಂದೋ, ಎರಡೋ ಗಂಟೆಯಿದ್ದು ಆ ಕಾಗದ ಈ ಕಾಗದ ನೋಡೀ ನೋಡದವನಂತೆ ಮಗುಚಿ ವಾಕಿ, ರಾಜನೊಂದಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯ ಮಾತನಾಡಿ ದೋಗುವ ಈ ಮಂತ್ರಿಗೆ ಇನ್ನೂರು ವರಹಗಳೇ! ತನಗೂ ಮಂತ್ರಿಗೂ ಸಂಬಳದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಅಂತರ ಏಕೆ ಎಂದು ಎಷ್ಟು ಯೋಚಿಸಿದರೂ ಪೆದ್ದಣ್ಣನಿಗೆ ಅರ್ಥವೇ ಆಗಲಿಲ್ಲವು.

ನಿನ್ನಾ ಕುಸ್ತುರಲಾರದೆ ಒಂದು ದಿನ ರಾಜನನ್ನು ಈ ವಿಷಯವಾಗಿ ಕೇಳಿಯೇರಿಟ್ಟ. ಅವನ ಮಾತನ್ನು ರಾಜ ರಾತವಾಗಿ ಕೇಳಿ ದನ್ನೇ ದೊರಕು ಒಂದೊಂದು ಉತ್ತರ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಅವರೆ ಅತನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಏನೋ ಯೋಚಿಸಿಕೊಂಡ.

ಅದು ಸಾಯಂಕಾಲ ರಾಜನು ಪೆದ್ದಣ್ಣನನ್ನು ಸಂಗಡ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಗಾಳಸವಾರಿಗೆ ಹೊರಟ. ಅವರಿಗೆ ಎರಡು ಫಲಾಂಗ್ ದೂರದಲ್ಲಿ ನದಿವಡದ ಹತ್ತಿರ ಜನ ಗುಂಪು ಗೂಡಿ ಉರ್ರಾಹದಿಂದಿರುವುದು ಕಾಣಿಸಿತು.

ಆಗ ರಾಜ ಅಗಸರವನೊಂದಿಗೆ “ಪೆದ್ದಣ್ಣಾ, ಪೆದ್ದಣ್ಣಾ. ಅದೇನೋ ನೋಡಿ ಕೊಂಡು ಬಾ” ಎಂದ.

ಪೆದ್ದಣ್ಣ ನದಿವಡಕ್ಕೆ ಓಡಿದ. ಅವನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬಂದು ಹದಿನೈದು ನಿಮಿಷವಾಯಿತು.

“ಏನು, ಪೆದ್ದಣ್ಣಾ, ವಿಷಯ!” ಕೇಳಿದ ರಾಜ.

“ವೇಷ ಕಟ್ಟುವವರಂತೆ. ಜನ ಅವರ ಸುತ್ತೂ ಸೇರಿ ಅದೂಇದೂ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ” ಎಂದ ವೆವ್ವಣ್ಣ.

“ಯಾವ ಊರಿಂದ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ ಈ ವೇಷ ಕಟ್ಟುವವರು?” ಎಂದು ಕೇಳಲು, ಪಸು ಉತ್ತರ ಕೊಡಬೇಕೋ ವೆವ್ವಣ್ಣನಿಗೆ ತಿಳಿಯದಾಯಿತು. ನದಿಡಡಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ಅವನು ಈ ವಿಷಯ ಕೇಳಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. “ಹೋಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಮತ್ತೆ ಹೋಗಿ ಕಾಲು ಗಂಟೆಯಾದ ತರುವಾಯ ಹಿಂತಿರುಗಿದ.

“ವೇಷ ಕಟ್ಟುವವರು ಕೂಟವುಡಿಯಿಂದ ಬಂದಿರುವರಂತೆ” ಎಂದ.

ಈ ಉತ್ತರ ಕೇಳಿ ರಾಜ ಸುಮ್ಮನಿರಲಿಲ್ಲ. “ಓಹೋ ಕೂಟವುಡಿ ಭಾಗವತನೋ

ಅವರು? ಹಾಗಾದರೆ ಅಸ್ತಾನಕ್ಕೆ ಕರೆಯಿಸಬೇಕು. ಸರಿ, ವೆವ್ವಣ್ಣ, ಇವರು ನಮ್ಮ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ದಿನವಿರ್ತಾರಂತೆ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ ರಾಜ.

ಅದರೆ ಆ ವಿಷಯ ವೆವ್ವಣ್ಣನಿಗೇನು ಗೊತ್ತು? ಅವರನ್ನು ಇದನ್ನು ಕೇಳಲೂ ಇಲ್ಲ; “ತಾಳಿ, ಮಹಾಸ್ವಾಮಿ. ಆ ವಿಷಯ ಸಹಾ ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಬರ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಮತ್ತೆ ನದಿಡಡಕ್ಕೆ ಓಡಿದ. ಮತ್ತೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಬರಲು ಕಾಲು ಗಂಟಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಸಮಯ ಹಿಡಿಯಿತು.

“ಎಂಟು ಹತ್ತು ದಿನನ ಇರ್ತಾರಂತೆ ಸ್ವಾಮಿ” ಎಂದು ಹೇಳಿದ.

“ಹಾಗಾದರೆ ನಾವು ಬೇಟೆ ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುವವರೆವಿಗೂ ಇರಾರೆ ಅಂತ ಆಯಿತು. ಸರಿ, ಅವರು ಯಾವುವಾದರೂ ನೂತನ ಸಾಟಿಕ, ವೇಷ ಕಟ್ಟೋದು ಕಲಿತಿದಾರೆಯೋ, ಇಲ್ಲ ನಾವೀಗಾಗಲೇ ನೋಡಿರುವಂತಹದೇಯೋ?” ಎಂದು ಮತ್ತೆ ಕೇಳಿದ ರಾಜ.

ಈ ವಿಷಯ ವೆವ್ವಣ್ಣನಿಗೆ ಹೇಗೆ ತಿಳಿಯುತ್ತೆ? ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದರೆ ದೇವರೇ ಅಂತ ಮತ್ತೆ ನದಿಡಡಕ್ಕೆ ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟು ಬರಬೇಕು. “ಅಪ್ಪಣೆಯಾದರೆ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಬರ್ತೇನೆ” ಎಂದ ವೆವ್ವಣ್ಣ ಸ್ವಲ್ಪ ಬೇಸರದಿಂದ.

“ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ವಿಷಯ, ವೆವ್ವಣ್ಣ, ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವರು

ಹೊಸ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಕಲಿತಿದ್ದಿದ್ದರೆ ಅವರನ್ನು ಆಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಕರೆಯಿಸಬೇಕಾಗಿಯೇ ಇಲ್ಲ.” ಎಂದ ರಾಜ.

“ಅಪ್ಪಣೆ, ಹೋಗಿ ಬರೋಣೆ, ಹಾಗಾದರೆ” ಎಂದು ಓಡಿಹೋದ ಪೆದ್ದಣ್ಣ.

ಪೆದ್ದಣ್ಣ ಹಂತಿರುಗಳು ಮತ್ತೆ ಅರ್ಧಗಂಟಿ ಆಯಿತು. ನಾಲ್ಕುಸಾರಿ ಹೋಗಿ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಒಟ್ಟು ಒಂದು ಗಂಟೆಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚುಕಾಲ ವ್ಯಯವಾಯಿತು. ಪ್ರತಿಸಾರಿ ಎರಡೆರಡು ಫರ್ಲಾಂಗ್ ಹೋಗಿ ಬರುವುದು ಅಂದರೆ ಒಟ್ಟು ಎರಡು ಮೈಲು ಓಡಿದುದರಿಂದ ಪೆದ್ದಣ್ಣನ ಮೈಯಲ್ಲಾ ಬೆವರು ಸುಸ್ತಾಗಿಬಿಟ್ಟು. ಕುಂಟುತ್ತಾ, ಕೊರಗುತ್ತಾ ಹಂತಿರುಗಿ ಬಂದ ಪೆದ್ದಣ್ಣ “ಪ್ರಭೂ, ಹೊಸನಾಟಕ, ಹೊಸ ನೇಷ ಹಾಕೋದು ಎಷ್ಟೋ ಕಲಿತವರಂತೆ” ಎಂದ.

“ಇನ್ನೇನು ಹಾಗಾದರೆ. ನಾಟಕಗಳನ್ನೂ, ನೇಷಗಳನ್ನೂ ತಪ್ಪದೆ ಹಾಕಿಸೋಣ. ಈ ವಿಷಯ ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿಬಂದೆಯಾ?” ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದ ರಾಜ ಮತ್ತೆ.

“ಯಾವ ವಿಷಯ ಪ್ರಭೂ?” ಎಂದ ಪೆದ್ದಣ್ಣ, ಎಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟು ಬರಬೇಕಾಗುತ್ತೋ ದೇವರೇ ಅಂತ.

“ಅವರು ನಮ್ಮ ಪಟ್ಟಣಬಿಟ್ಟು ಹೊರಡುವ ಮುನ್ನ ನಮ್ಮ ದರ್ಶನಪಡೆದು, ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಪ್ರಾವೀಣ್ಯತೆಯನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಬೇಕೆಂಬ ವಿಷಯ” ಎಂದ ರಾಜ.

ತಮ್ಮ ಅಪ್ಪಣೆಯಲ್ಲದೆ ಹೇಗೆ ಹೇಳಲಿ, ಪ್ರಭೂ” ಎಂದ ಪೆದ್ದಣ್ಣ.

“ಮಿಂಚಿಹೋದುದೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಈಗಲೂ ಹೋಗಿ ಹೇಳಿ ಒರಬಹುದು” ಎಂದರಾಜ.

ರಾಜ ತಪ್ಪನ್ನು ಮತ್ತೆ ನದಿದಡಕ್ಕೆ ಓಡಿ ಸುವನೆಂಬ ವಿಷಯ ಕೇಳಿದಕೂಡಲೇ ಪೆದ್ದಣ್ಣನ ಮನಸ್ಸು ಬೋಸಿಹೋಯಿತು. “ಇದೇನಿಂದು ಇಂದು ಮಹಾರಾಜರು ಹೀಗೆ ಬೀಡಿಸಿಕೊಂಡು ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ವರಿವಿಗೂ ಎಂದೂ ನನಗೆ ಇಂತಹ ಅವಸ್ಥೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಬೀಸಣೆಗೆ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಬೀಸುವುದು, ಹಾಸಿಗೆ ಹಾಸುವುದು, ಬಟ್ಟೆ ಮಡಿ ಮಾಡಿಕೊಡುವುದು ಇಂತಹ ಕೆಲಸಗಳೆಷ್ಟೋ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅದರೆ ಎಂದೂ ಇಷ್ಟು ಆಯಾಸಪಡಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟು

ಸಾರಿ ಓಡಿರೋಗೋದೇ! ಎಂದು ಅನ್ನಿಸಿತು
ಬೆದ್ದಣ್ಣನಿಗೆ.

೮ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸಂಜೆಯಾಗಿ ಮಂತ್ರಿ ಅಕ್ಷಿಗೆ
ಬಂದ. ರಾಜನು ಮಂತ್ರಿಗೆ ಸದಿವಹಮ್ಮನಿಂದ
ಬಂದವನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಸಿಂಹಾಸನದನ್ನೇ ತಿಳಿದು
ಕೊಂಡು ಬರುವಂತೆ ಹೇಳಿದ.

ಮತ್ತೆ ಕೆಲ ಕೂತ್ರಿಗೆಲ್ಲಾ ಮಂತ್ರಿ ಸದಿ
ದವರಾದ ಮರಳಬಂದು "ಪ್ರಭೂ, ಕೂಡಿ
ವಿಡಿಯುವ ಭಾಗವತರು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ.
ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಿರುವ ತಮಾಷೆ ಮಾತುಗಳನ್ನು
ಕೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದ ನರದಿದಾರೆ. ಮಹಾನಾಥನು,
ಈ ಭಾಗವತರು ನಮ್ಮ ಲಯದಿಲ್ಲದೆ ಹತ್ತಿರ
ವಿರುತ್ತಾರಂತೆ. ಬಹಳ ಬಹಳ ಹೊಸ-ಹೊಸ
ಗಳನ್ನು, ವೇಷ ವಾಕ್ಯವಾದವನ್ನು ಕೂಡಿಸಿ
ಎಂದರನರು. ನಮ್ಮ ಪ್ರಭುಗಳು ಸೂಳೆಗೆ
ಬೇಟೆಗೆ ಹೋಗುವರು. ಎರಡು ಮೂರು
ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿರುಗುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ನೀವು
ಬಂದು ಪ್ರಭುಗಳ ವರ್ತನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ"
ಎಂದು ಭಾಗವತರೊಂದಿಗೆ ದೇವಬಿಟ್ಟ
ಬಂದೆ. ಪರಸತ್ತ ಅದಾಗ ಪ್ರಭುಗಳು
ಅವರ ಪ್ರದರ್ಶನ ನೋಡಬಹುದು ಎಂದು

ರಾಜನಿಗೆ ಮಂತ್ರಿ ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡ.
ರಾಜನು ಮಂತ್ರಿಗೆ ಅಷ್ಟು ಕೊಟ್ಟು
ಕಳುಹಿಸಿ "ಪ್ರಭೂ, ನೋಡಿದೆಯಾ?
ವಿಷಯವೇನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಬಾ ಎಂದು
ಹೇಳಿದರೆ ಮಂತ್ರಿ ಹೋಗಿ ಒಂದೇಸಾರಿ
ಎಷ್ಟು ವಿವರಗಳನ್ನೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು
ಬಂದ. ಇಷ್ಟು ವಿವರಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಿ
ಬೇಕೆಂದು ನಿನಗೆ ಹೇಳಿರುತ್ತಲ್ಲ. ನಾನು ಪ್ರತಿ
ಯೋದವನ್ನೂ ಕೇಳುತ್ತಿರುತ್ತೆ. ನೀನು ವುನಃ
ವುನಃ ಹೋಗಿ ಬರುತ್ತಿರುವುದೂ ಇವರಲ್ಲಿ
ಕಾಲ ಕಳೆದುಹೋಯಿತು. ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಿ
ಬಹುದಾದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡು
ಬಂದವು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಮಂತ್ರಿ ಅವರನ್ನು
ಅಪ್ಪಾಸಿಸಿಯೂ ಇದ್ದ. ಅಪ್ಪಾಸಿಸಿದನೇ
ಹೊರತು "ನೀವು ನಾಡಿಕ ಆಡಿ, ಮಹಾ
ರಾಜರು ನೋಡುತ್ತಾರೆ" ಎಂದು ಅವರಿಗೆ
ಯಾವನಿಧವಾದ ಭರವಸೆಯನ್ನೂ ಕೊಡ
ಲಿಲ್ಲ. ನಿನಗೂ ಮಂತ್ರಿಗೂ ಇರುವ ಬೇಧ
ಈಗಲಾವರೂ ತಿಳಿಯತೇ!" ಎಂದು ಕೇಳಿದ
ರಾಜ. ಮದಿವಾಳ ತನ್ನ ಅಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ನಾಟಿ
ಕೊಂಡು ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸಿದ.

ಕುಂದೇರು ಎಂಬ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ವೆಂಕಪ್ಪಶಾಸ್ತ್ರಿ ಅಂತ ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಧಿ. ಆತನು ಮಹಾ ಅನ್ನದಾತನೆಂದು ಹೆಸರು ಗಳಿಸಿದ. ಈ ಕೀರ್ತಿಗೆಲ್ಲಾ ಕಾರಣ ಆತನ ಹೆಂಡತಿ ಕಾಮೇಶ್ವರಮ್ಮ. ಆಕೆ ಕಾಶಿ ಅನ್ನಪೂರ್ಣೆಯಂತೆ. ಬೇಸರ ಗೊಣಗಾಟಗಳಲ್ಲದೆ ಎಷ್ಟು ಜನಕ್ಕಾದರೂ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿ ಬಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆ ದಂಪತಿಗಳಿಗೆ ಸೋಮಪ್ಪಶಾಸ್ತ್ರಿ ಎಂಬ ಮಗನಿದ್ದ. ಸೋಮಪ್ಪನಿಗೆ ಸರಸ್ವತಿ ಎಂಬ ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ತಂದು ಮದುವೆಮಾಡಿದರು.

ಸೋಸೆ ಮನೆಗೆ ಬಂದ ಹೊಸದರಲ್ಲಿ ಕಾಮೇಶ್ವರಮ್ಮ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮನ ಮನೆ ಹೆರಿಗೆಗೆ ತಾರುಮನೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು. ಊರು ಬಿಡುವ ಮುಂಚೆ ಆಕೆ ಸೋಸೆಯೊಂದಿಗೆ "ಮನೆಗೆ ಬಂದ ಅತಿಥಿಗೆ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಊಟ ಬಡಿಸಬೇಕು ತಾಯಿ. ಬಡಿಸಿದ ತರುವಾಯ ಬೇಕಾದುದನ್ನು ಅವರೇ ಕೇಳುವರೆಂದು ಸುಮ್ಮನಿರಬೇಕು. ಬಡಿಸಿದ ಪದಾರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ಪದಾರ್ಥವನ್ನು ಅವರು ಋಷಿಯಾಗಿ ತಿನ್ನುವರೋ ಕಂಡು ಹಿಡಿದು ಆ ಪದಾರ್ಥವನ್ನು ಎರಡು ಮೂರು

ಸಾರಿ ಮತ್ತೆ ಬಡಿಸಬೇಕು. ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಅವರು ಬೇಡಾ ಅಂತಾರೆ. ಬೇಡಾ ಅಂತ ಹೇಳಿದರಲ್ಲಾ ಎಂದು ಸುಮ್ಮನೆ ಇಡುಬಿಡ ಕೂಡದು. ಅವರಿಗೆ ಪೂರ್ತಿ ತೃಪ್ತಿ ಯಾಗುವಂತೆ ನೋಡಬೇಕು;" ಎಂದು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟು ಹೋದರು.

ವೆಂಕಪ್ಪಶಾಸ್ತ್ರಿ ಕಾಮೇಶ್ವರಮ್ಮ ಇಬ್ಬರೂ ಊರಿಗೆ ಹೊರಟ ಮಾರನೆಯ ದಿನವೇ ನೀಲ ಸಂದ್ರದಿಂದ ನೀಲಕಂಠಯ್ಯ ವೆಂಕಪ್ಪಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳ ಮನೆಕಡೆ ಬಂದ. ಜಗಲಿಯಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಜನಿವಾರ ಹೊಸೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಸೋಮಪ್ಪಶಾಸ್ತ್ರಿಯನ್ನು ಕಂಡ. "ಅಪ್ಪಾ, ನನಗಿಂದು ಊಟ ಎಲ್ಲಿ ಸಿಗಬಹುದೆಂತ ಈ ಊರಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಿಸಲು ಯಾರೋ ಈ ಮನೆ ತೋರಿಸಿದರು. ಹಸಿದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಬಂದಿಲ್ಲೇನೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿದ ನೀಲಕಂಠಯ್ಯ.

ಹಿರಿಯರ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಮಗ ಸೋಮಪ್ಪ ತಪ್ಪಿಸಿಲ್ಲ. ಕೂಡಲೇ ಎದುರಿಸಿ "ದಯೆ ಮಾಡಿಸಬೇಕು ಅಡಿಗೆ ಆಲಸ್ಥ ವಾಗುವುದಿಲ್ಲ" ಎಂದು ಅತಿಥಿಯನ್ನು ಬಾವಿಯ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ

ಎಲ್ಲಾ ಅನುಕೂಲತೆಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟ. ನೀಲಕಂಠಯ್ಯ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ, ಒಬ್ಬ ಒಟ್ಟು ಹಿಂದಿ ಉಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಆಗಲೇ ಉಟಕ್ಕಾಗಿ ಹಾಕಿದ್ದ ಎಲೆಮುಂದೆ ಮುಳುಮೇಲೆ ಕೂತು, ಮುಖ, ಎದೆ, ಭುಜಗಳಮೇಲೆ ವಿಭೂತಿ ಯನ್ನು ಪಟ್ಟಿ ಪಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಬೀದಿ "ಮಗೂ, ಇನ್ನು ಬಡಿಸಬಹುದು" ಎಂದ.

ಅದು ಸರಸ್ವತಿ ದುಟನೆ ವರಕ್ಕೆ ಮಾಡಿ ದ್ದಳು. ಕುಂಬಳಕಾಯಿ, ಗೆಣಸು, ಒವನೆ ಕಾಯಿ, ಮುಗ್ಗಿಕಾಯಿ, ಇಷ್ಟನ್ನೂ ಹಾಕಿ ಭರ್ಜರಿಯಾಗಿ ಹುಳಿ ಮಾಡಿದ್ದಳು. ಇದ ರೊಡನೆಗೆ ತೆಂಗಿನಕಾಯಿ ಜಟ್ಟಿ ಬೆರೆ. ಅನ್ನ ಬಡಿಸಿ ತುಪ್ಪ ಹಾಕಿದ ಕರವಾಯಿ ನೀಲಕಂಠಯ್ಯ ಪರಿಚೇದನೆ ಮಾಡಿ ಪದಾರ್ಥ ಕಲಿಸಿಕೊಂಡ. ಸರಸ್ವತಿ ಹುಳಿಯನ್ನು 5-6

ಪೌಟು ಬಡಿಸಿ ಅತ್ತಿ ವೇದ ಮಾತುಗಳನ್ನೇ ನೆನೆಸಿಕೊಂಡು ಆ ಪ್ರಕಾರ ನೀಲಕಂಠಯ್ಯ ಯಾವ ಯಾವ ಪದಾರ್ಥ ಯುಷಿಯಾಗಿ ತಿನ್ನು ತಿರುಮನೋ ಎಂದು ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತಾ ನಿಂತಿದ್ದಳು.

ನೀಲಕಂಠಯ್ಯನಿಗೆ ಎರಡು ನಿಯಮಗಳಿವೆ. ಉಟ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮಾತ ನಾಡದಿರುವುದು ಒಂದು. ಎರಡನೆಯದು, ಎಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಡಿಸಿದ ಪದಾರ್ಥ ಏನೇ ಆಗಲೀ ಒಂದು ಚೂರನ್ನೂ ಬಿಸಾಡದೆ ಉಟ ಮಾಡುವುದು; ಈ ಎರಡು ನಿಯಮಗಳೂ ತುಂಬಾ ಸೊಗಸಾದುವು. ಉಟ ಮಾಡು ವಾಗ ಬೀರೊಂದು ಯೋಚನೆಯಿಲ್ಲದೆ ಉಟ ಮಾಡುವುದು ಆರೋಗ್ಯಕರವೆಂದು ವೈದ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗಲ್ಲದೆ ಉಟ ಮಾಡುವಷ್ಟು ಹೊತ್ತೂ ವಟಿ ವಟನೆಂದು ಮೂತನಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ನೆತ್ತಿಗೇರುವುದೂ ಬೆಕ್ಕಕ್ಕೇ ಬರುವುದೂ ಸರ್ವಸಾಮಾನ್ಯ. ಇನ್ನು ಎಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಡಿಸಿದುದನ್ನು ಬಿಸಾಡದೆ ಉಟ ಮಾಡುವುದು ತುಂಬಾ ಒಳ್ಳೆಯ ನಿಯಮ. ಕೆಲವರ ಎಲೆಗಳಲ್ಲಿ ತಿಂದ ಪದಾರ್ಥ ಗೇಗಿಂತಲೂ ಬಿಸಾಡಿರುವ ಪದಾರ್ಥಗಳೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಸೂಕಷ್ಟು ಹಾಕಿಸಿಕೊಂಡು ಭುಜಿಸುವುದು ಒಳ್ಳೆಯ ಕಾರ್ಯವಲ್ಲವೆಂದು ಯಾರುತಾನೇ ಹೇಳುವರು?

ಈ ಎರಡು ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಅವನ ತಂದೆ ಹೇಳಿದ ಪ್ರಕಾರ ನೀಲಕಂಠಯ್ಯ ಪಾಲಿ

ಸುತ್ತಲೇ ಇದ್ದ. ಆದರೆ ಅವನ್ನು ಏಕೆ ಅರಿತು

ಏರ್ಪಡಿಸಿದರೆಂಬುದನ್ನು ಕುರಿತು ಆತನು ಯೋಚಿಸಲೇ ಇಲ್ಲ. ಊಟದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತಂದೆ ಮಾತನಾಡಬೇಡವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರಿಂದ, ಪರಿಣೇಷಿನಿ ಮಾಡಿದ ಮೊದಲು ಗೊಂಡು ಉತ್ತರಾಪೋಷ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಪರೀವಿಗೂ ಒಂದು ಶಬ್ದವೂ ಮಾತನಾಡದೆ ನೌಸನವಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದ. ತಂದೆ ಎಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಡಿಸಿದ್ದು ಒಂದು ಜೂರೂ ಬಿಸಾಡಕೂಡದೆಂದಾದುದರಿಂದ ಪದಾರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಅಸ್ತಿತ್ವ ಇದ್ದಿಲ್ಲ, ಕಲ್ಲೂ, ಮಣ್ಣು ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನೂ ಸಹ ವರ್ಜಿಸದೆ ಅವುಗಳನ್ನೂ ಸಹ ಸುಗಿಬಿಡುತ್ತಿದ್ದ. ಆತನ ತೀರ್ಗೇರಿತನ ಕಂಡು, ಆತನ ಕಂಡತಿ ಇದ್ದಿಲ್ಲ, ಕಲ್ಲು, ಮುಂದಾದುದೇನೂ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ನೋಡಿ, ನೋಡಿ ಬಡಿಸುವಳು. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಪದಾರ್ಥಗಳಿಗೆ ಒಗ್ಗರಣೆಗಾಗಿ ಹಾಕಿದ ಮೊಣಸಿನ ಕಾಯಿಯನ್ನೂ ಸಹ ಅರಿಸಿ ತೆಗೆದುಬಿಡುವಳು. ನುಗ್ಗೆ ಕಾಯಿಯಂತಹವು ಬಡಿಸಿದರೆ ಸಾರವೂ ತೀದು ಹಿಪ್ಪೆ ಬಿಸಾಡದೆ ಹಿಪ್ಪೆ ಸಹ ನುಂಗಿಬಿಡುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಆ ತರಕಾರಿಹೆಚ್ಚು ಬಳಸುತ್ತಲೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ನುಗ್ಗೆಕಾಯಿಯ ಹೋಳುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿ ಬಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಈ ವಿಧವಾಗಿ ಅಕೆ ತನ್ನ ತಿಳುವಳಿಕೆಯಿಂದ, ಊಟವಿಕ್ಕುವಾಗ ಆತನಿಗೆ ಯಾವುದೇ ವಿಧವಾದ ಕಷ್ಟವುಂಟಾಗದಂತೆ ನೋಡಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಸವಾ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಕುಳಿತಿದ್ದರೆ ಆಗುತ್ತದೆಯೆ, ಗಂಡಸಿಗೆ? ಒಂದುಸಾರಿ ನೆರೆಯೂರಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು ನೀಲಕಂಠಯ್ಯನವರಿಗೆ. ಅವಕ್ಕಿಂತಲೇ ಆತ ಕುದೇರಿಗೆ ಬಂದು ವೆಂಕಪ್ಪನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಊಟಕ್ಕೆ. ಊಟ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವ ಮುನ್ನ ಆತನು ಸರಸ್ವತಿಗೆ - ತಾಯಿ, ನನಗೆ ಇಂತಹ ನಿಯಮಗಳೇ" ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರೆ ತಂಟೆಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮೊದಲು ಅವನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ಅಗತ್ಯ ನೀಲಕಂಠಯ್ಯನಿಗೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ನೀಲಕಂಠಯ್ಯನ ವಿಸಯವಾಗಲೀ, ಆತನ ನಿಯಮವಾಗಲೀ ತಿಳಿಯದ ಸರಸ್ವತಿ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಬಡಿಸಿ ನೋಡುತ್ತಾ ನಿಂತಿದ್ದಳು ದುಟ್ಟು ಬಲಿತಿಡ್ತದರಿಂದ ಅಗಿದಾಗ ನಾರು ನಾರಾಗಿ ಹಿಪ್ಪೆ ಉಳಿಯುತ್ತಿತ್ತು.

ಚಂದಮಾಮ

ಚಂದಮಾಮ

ಚಂದಮಾಮ

ನೀಲಕಂಠಯ್ಯ ಮಾತನಾಡಲಾರದೆ ಏನೂ ಹೇಳದೆ ಹೇಗೋ ಒಂದುರಿತಿ ಅತಿವ್ರಯಾಸ ದಿಂದ ದಂಟನ ಹಿಪ್ಪೆ, ಮೆಣಸಿನಕಾಯಿ ಎಲ್ಲ ವನ್ನೂ ಸುಂಗಿಬಿಟ್ಟನೇ ಹೊರತು ನಿಯಮ ವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ.

ನೀಲಕಂಠಯ್ಯನ ಮೂರ್ಖತೆಗೆ ಈಗ ಸರ ಸ್ವತಿಯ ಅನುಾಯಕತೆ (ಮುಗ್ಧತೆ) ಜೊತೆ ಗೂಡಿತ್ತು. ಆತನು ದಂಟನ ಹಿಪ್ಪೆ ಸಹ ಬಿಡದೆ ಸುಂಗಿಬಿಟ್ಟುದನ್ನು ಕಂಡು ಆತನಿಗೆ ದಂಟು ತುಂಬಾ ಇಷ್ಟ. ಆತ ಅಂದುಕೊಂಡಳು. ಲಗು ಬಗನೆ ಒಳಗೆಹೋಗಿ ಉಳಿದಿದ್ದ ದಂಟನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅರಿಸಿ ತಂದು ನೀಲಕಂಠಯ್ಯನನ್ನು ಕೇಳದೆ ಮಾಡದೇ ಆತನ ಎಲೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಬಿಟ್ಟಳು.

ಆತ ದಿಗ್ಗ ಮೆಗೊಂಡ. ಏನು ಮಾಡು ವುದು? ನಿಯಮ; ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕಿಲ್ಲ.

ಆಕೆ ನೀಲಕಂಠಯ್ಯನ ಮುಖಭಾವ ನೋಡಿ ಅದು ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಅಂತ ತಿಳಿದು ಕೊಂಡಳು. “ಸರವಾಗಿಲ್ಲ, ಸ್ವಲ್ಪತಾನೇ ಹಾಕಿದೆ. ಊಟ ಮಾಡಿ” ಎಂದಳು. ಸಂಕಟವಡುತ್ತಾ, ದಿಕ್ಕು ದಿಕ್ಕು ನೋಡುತ್ತಾ ಒಂದೊಂದು ದಂಟಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಪ್ರಯಾಸದಿಂದ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ತುರುಕಿಬಿಟ್ಟು ನೀಲಕಂಠಯ್ಯ.

ಎರಡನೇಸಾರಿ ಬಡಿಸಿದ ದಂಟನ್ನೂ ಸಹ ಆತ ತಿಂದು ಬಿಟ್ಟಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಸರಸ್ವತಿ ಮತ್ತೆ ಒಳಗಿಂದ ದಂಟಿನ ಪಾತ್ರೆ ತಂದಳು. ಅದನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿ ನೀಲಕಂಠಯ್ಯ ಬಿಟ್ಟಿಬಿಡ್ತ. ಆಕೆ ಎಲೆಯ ಹತ್ತಿರ ಬರುವ ಮೊದಲೇ ಕೈ ಮತ್ತು ತಲೆಯನ್ನೂ ಎಲೆಗೆ ಅಡ್ಡಮಾಡಿ “ಬೇಡ” ವೆಂದು ತಿಳಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಐದು ನಿಮಿಷ ತಲೆ ಆಡಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದುಬಿಟ್ಟ. ಆಗ ತಿಳಿದು ಕೊಂಡಳು ಸರಸ್ವತಿ—ನಿಜವಾಗಿ ಆತನು ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಕ್ಕೆ ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು!

ದಂಟು ಸುಂಗಿದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಗಂಟಲಲ್ಲಿ ಇಳಿಯದೆ ನೀಲಕಂಠಯ್ಯ ಪದೇ ಪದೇ ನೀರು ಕುಡಿಯ ಬೇಕಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅದರಿಂದಾಗಿ ಹೊಟ್ಟೆ ಭಾರವಾಯಿತು. ಮೊದಲುಬಡಿಸಿದ ಅನ್ನ ಇನ್ನೂ ಮಿಕ್ಕಿತ್ತು. ಹುಳಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ತರ ಕಾರಿ, ಚಟ್ಟಿ ಎಲ್ಲಾ ‘ನಮ್ಮ ನಿಷಯವೇನು ರಾಯ್’ ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡುವಂತಿತ್ತು ಎಲೆಯಲ್ಲಿದ್ದವು. ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತಾದರೂ ಸರಿಯೇ, ಹೇಗಾದರೂ ಎತ್ತಿವನ್ನೂ ತಿಂದು ಮುಗಿಸಿ ತನ್ನ ನಿಯಮ ವಾಲಿಸಿ ಕೊಳ್ಳ

ಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡ ನೀಲಕಂಠಯ್ಯ. ಆದರೆ ಎಲೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ತರಕಾರಿಯ ದಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಲ್ಪು ನುಗ್ಗೇಕಾಯಿ ಕಾಣಿಸಿತು. ಮೊದಲು ಅವನ್ನು ಮುಗಿಸಿಬಿಡೋಣ ವೆಂದು ಹಿಪ್ಪೆಯೊಂದಿಗೆ ನುಗ್ಗೇಕಾಯಿ ತಿಂದು ಬಿಟ್ಟ.

ತರುವಾಯ ಚಚ್ಚಿಯಿಂದ ಕಲೆಸಿ ಕೊಳ್ಳೋಣವೆಂತ ಅನ್ನಮುಂದಕ್ಕೆ ಎಳೆದು ಕೊಂಡ. ಆಗ ಸರಸ್ವತಿ ಹುಳಿಯ ಪಾತ್ರೆ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಬಂದಳು. ಮೂರು ಸವುಟು ಹುಳಿ ಬಡಿಸಿ 'ಇನ್ನೊಂದು ಸವುಟುಹಾಕಲೇ' ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು. ಎಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದ ಮೂರು ರಾಶಿ ನುಗ್ಗೇಕಾಯಿ ನೋಡಲು, ನೀಲಕಂಠಯ್ಯನ ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ನೀರು ಬಂತು. ಏನು ಮಾಡಲೂ ತೋರದೆ ಎಡಗೈಯಿಂದ 'ರಪ ರಪಾ' ಅಂತ ತಲೆ ಚಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ. ಅಷ್ಟರವರೆವಿಗೂ ತಲೆ ಎತ್ತದೆ ಊಟ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಸೋಮಪ್ಪ ನೀಲಕಂಠಯ್ಯನ ಕಡೆ ನೋಡಿ ತಳಮಳಗೊಂಡ.

"ಏನು ಸ್ವಾಮಿ" ಎಂದು ಕೇಳಿದ. ಸಮಾಧಾನ ಪ್ರಶ್ನುತ್ಪರವೇನೂ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಏನೂ ಅರ್ಥವಾಗದೆ ಸೋಮಪ್ಪ ಸರಸ್ವತಿ ಕಡೆ ನೋಡಿದ. ಆಕೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಏನು ಗೊತ್ತು? "ನುಗ್ಗೇಕಾಯಿ ಖುಷಿಯಾಗಿ ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದಾ ರಲ್ಲಾ ಎಂದು ನುಗ್ಗೇಕಾಯಿ ಹೋಗಿಲ್ಲವೆನ್ನು ತಂದು ಹಾಕಿಬಿಟ್ಟೆ." ಎಂದಳು ಸರಸ್ವತಿ. ಹಾಕಿದರೇನು? ಇಷ್ಟ ಬಂದಷ್ಟು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳ ಬಹುದು. ಬೇಡದಿದ್ದರೆ ಬಿಡಬಹುದು.

ಈ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ತಲೆ ಚಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸುವುದಾದರೂ ಏಕೆ? ಎಂದೆನ್ನಿಸಿತು ಸೋಮಪ್ಪನಿಗೆ. "ಸ್ವಾಮಿ. ಬೇಡದಿದ್ದರೆ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಿ. ಅವಕ್ಕೇನು ಪರವಾಗಿಲ್ಲ." ಎಂದ ಸೋಮಪ್ಪ. ನೀಲಕಂಠಯ್ಯ ಅವನ ಕಡೆ ದುರದುರನೆ ನೋಡಿದ. ಹೀಗೇಕೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾನೋ ಸೋಮಪ್ಪನಿಗೆ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಪತ್ನಿಯೊಂದಿಗೆ "ಅವರನ್ನು ಕೇಳದೆ ಇನ್ನೇನೂ ಹಾಕಬೇಡ. ಬೇಕೆಂದು ದನ್ನು ಮಾತ್ರ ತಂದು ಬಡಿಸು" ಎಂದ.

ನೀಲಕಂಠಯ್ಯ ಒಂಟೊಂದೇ ನುಗ್ಗೇಕಾಯಿ ಆಗಿರುವ ಸುಂಗುವ ವೇಳೆಗೆ ಬಹಳ ಹೊತ್ತಾಯಿತು. 'ಈತ ಹಿಪ್ಪೆಸಹ ಬಿಡದೆ ನುಂಗಿದ್ದರಲ್ಲಾ?' ಎಂದು ಅತ್ಯರ್ಥಗೊಂಡ ಸೋಮಪ್ಪ. ಆದರೆ ನೀಲಕಂಠಯ್ಯನ

ಸುಮ್ಮನೆ ಮುಖ ನೋಡಿ ಏಕಾಏಕಿ ಒಂದು
ಬೀಜವನ್ನೂ ಎಂದೂ ಹೊಂದಿ ಹಿಡಿದು
ನೋಡುವ ಸರಸ್ವತಿ ಬಿಟ್ಟು ನೀಲಕಂಠನ
ಎ. ಹಸ್ತ ತಂದು ಹಿಡಿದು ಹಿಡಿದು ಕಂಡ
ರು. "ಮೊಸರು ಹಾಕಲೇ" ಎಂದು ಕೇಳಲು
ಅವರು "ಊಂ" ಎಂದು ಸಂಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದ
ಕರುಣೆಯ ಸರಸ್ವತಿ ಮೊಸರು ಹಾಕಿದಳು.
ನೀಲಕಂಠನ ಹೊಟ್ಟೆ ನೀಲಿನಿಂದ ಆಗಾ
ಗಲೇ ತುಂಬಿ ಬಿಟ್ಟಿತು. ಅವರಿಂದಲೇ
ಮೊಸರನ್ನವನ್ನು ಒಲಸಂತವಾಗಿ ಹುಂಗೆಯೇ
ಕಾಯಿತು. ಹೇಗೋ ಕೊನೆ ತುತ್ತು ಸಹ
ಹುಂಗೆ, ಎದು ಹೋಗಿ ಹಿತ್ತಲಲ್ಲಿ ಕೈ ಹೊಳೆ
ದುಕೊಂಡ. ಆದರೆ ಪ್ರಯಾಸದಿಂದ ಕಂಠ
ಪೂರ್ತಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತುಂಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವ
ಆತನು ತಿಂದಿಟ್ಟ ವಂಟಿನ ಹಿಟ್ಟು ಮೆಣಸಿನ
ಕಾಯಿ ಎಲ್ಲಾ ಹೊರಗೆ ಬಂದುಬಿಟ್ಟಿತು.

ನೀಲಕಂಠನು ಆ ದಂಪತಿಗಳನ್ನು ಒಯ್ಯ
ತ್ತಾ ಹೋಗಿ ಬಂದು "ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ನಿಮ್ಮ
ಮನೆ ಕೊಸ್ತಲಿಗೆ ಕಾಯುವುದಿಲ್ಲ" ಎಂದ.

ನಾಳೆ, ಅರಿಯದ ಆ ದಂಪತಿಗಳು
ಇವೇನು ಗ್ರಹಚಾರವೋ ಎಂದುಕೊಂಡು.

"ನಮ್ಮಿಂದ ಆದ ಅಪಚಾರವೇನು? ನೀವು
ಹಿಟ್ಟು ಸಹ ಹುಂಗೆಯಿಟ್ಟಿರಿ. ಪರಿಪರಿಯಾಗಿ
ಕೇಳಿಕೊಂಡರೂ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಿ
ಲಿಲ್ಲ. ವಿಚಾರವಾದರೂ ಏನು?" ಎಂದು
ಕೇಳಿದರು.

ನೀಲಕಂಠನು ಕೇಡವಾಗಿ "ಹಿಟ್ಟು ಅಲ್ಲ,
ತೊಟ್ಟು ತಂದು ಎಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಡಿಸಿದ್ದರೂ
ತಿದ್ದುಬಿಟ್ಟಿದೆ. ನನ್ನ ನಿಯಮ ಏನೆಂದು
ಕೊಂಡೆ? ಊಟವ ಮಧ್ಯೆ ನೀನು ಕೇಳಿ
ಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ, ಅರಚಿಕೊಂಡು ಸತ್ತಿದ್ದರೂ
ಸಮಾಧಾನ ಕೊಡೋಲ್ಲ. ಊಟ ಮಾಡು
ವಾಗ ಮಾಡಿ ನನ್ನ ನಿಯಮವನ್ನು ಮುಗು
ಪಾಲು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿ?" ಎಂದು ಮೆಟ್ಟಿಲು
ಇಳಿದು ಹಿಂದಿರುಗಿ ನೋಡದೆ ಹೊರಟು
ಹೋದ. ಕೋಪದ ಭರದಲ್ಲಿ ನೀಲಕಂಠನು
ಅದರ ಮಾರುಗೇಡ ಆತನಿಗೆ ಊಟಮಾಡು
ವಾಗ ಎರಡು ನಿಯಮಗಳೇವೆಯೆಂದೂ, ಅವು
ಗಳನ್ನು ತನ್ನ ವೇದಂತಿ ಗ್ರಹಿಸಲಿಲ್ಲವೆಂದೂ
ನೋವುಪ್ಪನಿಗೆ ಈಗತೀಕಯಿತು. ಆದರೆ ನೀಲ
ಕಂಠನು ಅನವಶ್ಯವಾಗಿ ಬಾಳೆ ಪಟ್ಟದಕ್ಕೆ
ದಂಪತಿಗಳು ತುಂಬಾ ಹೃದಯೋದ್ವೇಗ.

హింసాసోండు లూరినల్లి మోక్షన అంత
ఒబ్బ యడుగునిచ్చ. అవను కడుదెవను.
శోక్తు శోక్తిగే తింజిగే యదికాదికేళ్ళ
బీరగుతిత్తు. ఇమ్మ ద్విన్యావస్థ
యల్లిద్దరూ అవన ముప్పిసల్ల డింతేదోం
బుదు అవళీకపు కానుతి రెల్లి. రాను
సదాసంతోషవాగుడుచదే అల్లదీ మక్కిర
పిరవనరన్న మొక్క పిసోడగుగోండు పక
పకనే నగువంతే మోడుత్తిద.

ತಾನಿದ್ದ ಉರಿನಲ್ಲಿ ಜ್ವರಿಸ ಸಾಗಿಸು
ವದು ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿ ತೋರಲು, ಮೋಹನ
ಶನ್ನಕಾಲು ಎಲ್ಲಗೆ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರೆ
ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗೋಣ ಅಂತ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ
ಕೊಂಡು ಕೂರಬಿ. ಹೋಗಿ ವೋಗಿ ಕೆಲ
ದಿನಗಳಾದಮೇಲೆ ಒಂದು ನಗರ ಸೇರಿದ.
ಅದನ್ನು ಉದಾರಿಯಾದ ಬಾದಶಹನೊಬ್ಬನು
ಅಳುತ್ತಿದ್ದ. ಆ ಬಾದಶಹ ವಿಚಿತ್ರವಾದ
ಒಂದು ಶಾಸನ ಮಾಡಿದ್ದ. 'ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ

ವೃತ್ತಿ ಅನಾಥರು ಜನಾರಾಧನರೂ ಸತ್ತು ಹೋಗಿ
ವರೆ ಅವರ ನಿಧಿವು ಆಗುವ ಮಹಿಮೆಗಾಗಿ
ಕೋಲಾಹಲವೆಂಬ ಐವತ್ತು ಸಿಕ್ಕಾ (ನಾಣ್ಯ)
ಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ' ಅಂತ.

ಈ ವಾಸನವನ್ನು ಕಂಡು ಸಂತೋಷ
ದಿಂದ ನೆಗೆದಾಡಿದ ಮೋಹನ. ಕೂಡಲೇ
ಬಾದರವನ ಹತ್ತಿರ ಬೋಗಿ ತನ್ನ ಕಷ್ಟ ನು
ಗೊನ್ನು ಮಗು ಪೋಷಿಸಿದಂತೆ ಹೇಳಿಕೊಂಡ.
ದೇವನು ಮನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೇಳಿ ಬಾದರವ " ಎಲೈ
ತಂದೆನೇ, ನಮ್ಮ ಶಾಸನ ಕೇವಲ ಮೃತರಾದ
ವರಿಗೆ ಮಾತ್ರವೇ ದೊರಕು ಬದುಕಿರುವ
ವರನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸಿ ಏರ್ಪಡಿಸಿವಲ್ಲ. ಪ್ರಾಣ
ವಿರಮನರಿಗೇನು—ವೇಗಾದರೂ ಕಷ್ಟಮಟ್ಟ
ಬಂದಿವಷ್ಟು ಸಂಸಾದಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ
ದಿಕ್ಕುದಿವಾಣಿ ಇಲ್ಲವೆ ಆನಾಥರು ಸಹಿತ
ವರೆಯುವುದಾದರೂ ದೇಗೆ? ಆದುದರಿಂದ
ಅವರನ್ನು ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡಲು ಈ ಶಾಸನ
ಮಾಡಿದೆವು. ನೀನು ಹೋಗು-ನಿನಗೊಂದು

ಕಿಲುಬು ಕಾಸೂ ಕೊಡಲಾರೆವು." ಎಂದು ಹೇಳಿದ.

ಆಗ ಮೋಹನ " ಪ್ರಭೂ, ಆಳುವ ಮಹಾ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ನಾನೇನೋ ಜೀವದಿಂದಿರು ವನಂತೆ ಎಣಿಸಿರಬಹುದು. ಈ ಕಷ್ಟ ಕಾರ್ಪಣ್ಯಗಳಿಂದ, ಅರೆ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಉಟ ದಿಂದ ಅರೆ ನಿರ್ಜೀವವಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಕೆಲ ದಿನ ಗಳಲ್ಲೇ ಸತ್ತುಹೋಗಬಹುದು. ಈ ಮಾತು ಶಸ್ತ್ರ ಕಿಸಿಗೆ ಬೀಳಲು ತುಂಬಾ ದಿನ ಹಿಡಿಯ ಲಾರದು" ಎಂದು.

" ಸರಿ, ಸತ್ತು ಹೋಗು. ಆಮೇಲಿನ ವಿಷ ಯ ನಾವು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ." ಎಂದ ಬಾದಶಹ.

ಅದಕ್ಕೆ ಮೋಹನ " ಪ್ರಭೂ, ಅಷ್ಟು ಸುಲಭವಾಗಿ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡುತ್ತಿರಬಾರಲ್ಲಾ.

ಒಂದುವೇಳೆ ನಾನು ಸತ್ತುಹೋದೆ ಅಂತ ಭಾವಿಸಿ. ಆಗ ತಮ್ಮ ಶಾಸನದ ಪ್ರಕಾರ ನನ ಗಾಗಿ ಐವತ್ತು ಸಿಕ್ಕಾ ಖರ್ಚು ಮಾಡದೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತಿಲ್ಲ. ಆದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಧ ಹಣ ಅಂದರೆ ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಸಿಕ್ಕಾಗಳನ್ನು ಈಗ ತಾವು ನನಗೆ ಕೊಡಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇ ಆದರೆ, ನಾನು ಈ ರಾಜ್ಯ ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೊಂದು ಜಾಗಕ್ಕೆ ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಮಿಕ್ಕ ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಸಾಣ್ಯ ನಿಮ್ಮ ಖಜಾನೆ ಯಲ್ಲೇ ಉಳಿಯುತ್ತಿ." ಎಂದು ಬಾದಶ ಹನಿಗೆ ಸಮಾಧಾನಹೇಳಿದ.

ಈ ಮಾತುಗಳು ಬಾದಶಹನಿಗೆ ತುಂಬಾ ಮೆಚ್ಚಿಕೆಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿದವು. ಇಪ್ಪಕ್ಕೇ ಇವನ ಸೀಡೆ ಕಳೆಯುತ್ತೆ. ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಸಾಣ್ಯ ಗಳು ಸಹ ಮಿಗುವುದು ಎಂದು ಕೂಡಲೇ ಕೋಶಾಗಾರದಿಂದ ಹಣ ತರಿಸಿಕೊಟ್ಟ. ಇದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮೋಹನ ಬೇರೊಂದು ಊರಿಗೆ ಹೋಗದೆ ಆ ನಗರ ದಲ್ಲೇ ಇದ್ದುಕೊಂಡು ಆ ಹಣದಿಂದಲೇ ಕಾಲ ಹರಣ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ.

ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಇಪ್ಪಕ್ಕದಂತೆಯೇ ಆ ಪಟ್ಟಣ ದಲ್ಲಿ ಕಾಲರಾ ವ್ಯಾಪಿಸಿ ಒಂಭತ್ತರು ದಿನಗ ಳಲ್ಲಿ ಬಹು ಜನರನ್ನು ಬಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿತು. ಅವರಿಂದ ಮನೆ ಖಾಲಿಮಾಡಿ ಎಲ್ಲಿಗಾದರೂ ಹೋಗಿ ಪ್ರಾಣ ಉಳಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಪ್ರಜೆ ಗಳಿಗೆ ಬಾದಶಹನು ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದ. ಆಗ

ಮೋಹನನು ಮತ್ತೆ ಬಾದಶಹನ ಹತ್ತಿರ
ಹೋಗಿ “ಮಹಾ ಪ್ರಭೂ, ಈಗಾಗಲೇ
ಸತ್ತುಹೋಗಿರಬೇಕಿತ್ತು. ಆದರೆ ತಾವು
ಕೃಪೆಮೂಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಆಗ ಕಾಪಾಡಿದಿರಿ.
ಇನ್ನೇನು ಹೊರಮೋಣ ಎಂದು ಕೋಳ್ಳು
ತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ ಈಗ ಮತ್ತೊಂದು ಏನತ್ತುಬಂತು.
ಈಸಾರಿ ಸಾವುತಪ್ಪಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವಂತಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ
ಎಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ” ಎಂದ.

“ಅಪ್ಪಾ, ಇನ್ನೂ ಯೋಚಿಸುತ್ತಾ ಕುಳಿ
ತಿರುವಿಯಾ, ತಡಮಾಡಬೇಡ. ಉರುಬಿಟ್ಟು
ಹೊರಟುಹೋಗು. ಪ್ರಾಣ ಕಾಪಾಡಿಕೊ”
ಎಂದು ಬಾದಶಹ ಅವನನ್ನು ತೊಂದರೆ
ಪಡಿಸಿದ.

“ಪ್ರಭೂ, ಇದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ತಾವುಕೊಟ್ಟ
ಹಣ ಖರ್ಚಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿತು. ಈಗ ಹೋಗೋಣ
ವೆಂದರೆ ದಾರಿ ಕಾಣಿಸದು. ಅತ್ತಕಡೆ
ನೋಡಿದರೆ ಮಹಾಸಾರಿ ಬಾಯಿ ತೆರೆದು
ಕೊಂಡಿದ್ದಾಳೆ. ಯಾವಕ್ಷಣ ಯಾರನ್ನು ಕಬ
ಳಿಸುವಳೋ ತಿಳಿಯದು. ಈಸಾರಿ ನಾನು ಸಾ
ಯುವುದು ಖಂಡಿತವಾದರೆ ಅಳುವ ಮಹಾ
ಸ್ವಾಮಿಯವರ ಖಜಾನೆಯಿಂದ ಮತ್ತೆ
ಐವತ್ತು ನಾಣ್ಯ ಪಾಲಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ಸಾಪ
ಇದುವರೆಗಾಗಲೇ ನನಗಾಗಿ ಇಪ್ಪತ್ತೈದು
ನಾಣ್ಯ ಕೊಟ್ಟಿರುವಿರಿ. ಅದನ್ನೂ ಇದನ್ನೂ
ಸೇರಿಸಿದರೆ ಒಟ್ಟು ನನಗಾಗಿ ಎಪ್ಪತ್ತೈದು ನಾಣ್ಯ

ಗಳನ್ನು ವೆಚ್ಚಮಾಡಿದಂತೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಅದ
ರಿಂದ ಪ್ರಭುಗಳಿಗೆ ಈ ಖರ್ಚು ಹೇಗೆ ಉಳಿ
ಸಲಿ ಎಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ....” ಎಂದ
ಮೋಹನ.

ಆಗ ಬಾದಶಹನು ಅವನನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿ
ಕೊಂಡು “ಮೋಹನ, ನೀನು ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ
ಚಿಕ್ಕವನೇ ಆದರೂ ತುಂಬಾ ಉಪಾಯಶಾಲಿ.
ನಿನ್ನ ತಿಳುವಳಿಕೆಗೆ ನಾವು ಸಂತೋಷಗೊಂ
ಡೆವು. ನೀನು ನಮ್ಮ ಅಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ
ಮಂತ್ರಿಯಾಗಿದ್ದುಬಿಡಬೇಕು” ಎಂದ ಅಂದಿ
ನಿಂದ ಮೋಹನನು ಮಂತ್ರಿಯಾದ. ತಾನು
ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿದ್ದವಾಗ ಜೀವದಿಂದ ಇರತಕ್ಕ
ಮನುಜರಿಗೇನೇ ತುಂಬಾ ಉಪಕಾರವಾಗು
ವಂತೆ ಏರ್ಪಾಟು ಮಾಡಿದ.

ಚಂದಮಾಮ.

ಪ್ರಸುತ ಎಂಬ ಪುಟಿಗೆ ಅಯುತ, ನಿಯುತ ಎಂಬ ಇಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳು. ಅಸರೆ, ಅಗಸ್ತ್ಯ ಮುನಿಯ ಪ್ರಿಯ ಶಿಷ್ಯರಾಗಿ ಅವರಿಂದ ವಿದ್ಯೆ ಕಲಿತುಕೊಂಡರು. ಅವರಿಬ್ಬರಿಂದಲೇ ಅತಿ ಮನುತೆ, ಅಭಿಮಾನವಿದ್ದುದರಿಂದ ಆ ಅಗ್ಗಾ ತಮ್ಮಂದಿರಿಗೆ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಸಿ ಕಳುಹಿಸೋಣ ಎಂದು ಅನ್ನಿಸಿತು. ಅಗಸ್ತ್ಯ ಮಹಾ ಮುನಿಗೆ. ಅಸರನೊಡನೆ ಕನ್ಯೆಯರು ಎಲ್ಲಿದ್ದಾರೆಂದು ದಿವ್ಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರು. ಬ್ರಹ್ಮನುಬಳಿ ಸುಂದರ ಕನ್ಯೆಯಿಬ್ಬರು ಕಾಣಿಸಿದರು. ಅಗಸ್ತ್ಯರು ಕೂಡಲೇ ಕಮಂಡಲು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬ್ರಹ್ಮನಿಲ್ಲ ಸತ್ಯ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ತಾನು ಒಂದ ಕೆಲಸವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದರು. ಬ್ರಹ್ಮದೇವನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಗಾಯತ್ರಿ, ಸಾವಿತ್ರಿ ಎಂಬ ಆ ಕನ್ಯೆಯರನ್ನು ಅಗಸ್ತ್ಯರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದ ತಾನು ಬಂದಕಾರ್ಯ ಕೈಗೊಂಡಿರುವಕ್ಕೆ ಮುನಿ ಸಂತೋಷಗೊಂಡು, ಮದುಗಿಯರನ್ನು ಸಂಗಡ ಕರೆದುಕೊಂಡು ತನ್ನ ಅಶ್ವಸುಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದರು. ಶಿಷ್ಯರನ್ನು

ಕರೆದು "ಅಯುತಾ, ಈ ಗಾಯತ್ರಿಯನ್ನು ನೀನು ವಿವಾಹವಾಗು, ಸಾವಿತ್ರಿಯನ್ನು ನಿಯುತ ಮದುವೆಯಾಗಲಿ" ಎಂದರು ಕಿರಿಯ ವಾದ ನಿಯುತ ಮದುವೆಯೆಂದಕೂಡಲೇ ಸಂಭ್ರಮಗೊಂಡ; ಆದರೆ ಅಯುತ "ನನಗೆ ಮದುವೆಯೇ; ಮುಂಜಿಯೂಬೇಡ" ಎಂದ.

"ನಾನು ಸರ್ವಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಹುಡುಗಿಯರನ್ನು ಕರೆತಂದರೆ ಮದುವೆಯೇಡ ಅಂತೀ ಯೋ ಮೂರ್ಖಾ" ಎಂದು ಕಣ್ಣು ಕೆಂಪಗೆ ಮಾಡಿದರು ಅಗಸ್ತ್ಯರು.

ಆದರೆ ಅಯುತ ಭಯಪಡಲಿಲ್ಲ. "ಗುರು ದೇವಾ, ಮದುವೆಯಾದರೆ ಸಂಸಾರಭಾರ ತಲೆಯಮೇಲೆ ಬೀಳುತ್ತವೆ ಈ ವಾಸತ್ರಯ ದಲ್ಲಿ ತೋಲುತ್ತಿದ್ದರೆ ಮೋಕ್ಷ ಸಂಪಾದಿಸುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

ಅಗ ಅಗಸ್ತ್ಯರು "ಓ, ಆಗಲೇ ಮೋಕ್ಷವೆ ಮಾತು ತೆಗೆದೋ? ಮದುವೆ ಯಾಗುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಮೋಕ್ಷ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವುದೆಂದುಕೊಂಡೆನೋನೋ,

ಮುಚ್ಚಾ ! ಚಿಕ್ಕನಾಗಿದ್ದವಾಗ ಓದಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ವಿದ್ಯೆಯುಗಿದಮೇಲೆ ಮದುವೆಯಾಗಿ, ಧರ್ಮದಿಂದ ಕಾಲಕ್ಷೇಪ ಮಾಡುತ್ತಾ ಹಸೆಗೆ ಬಂದ ಅತಿಥಿ ಅಭ್ಯಾಗತರನ್ನು ಸತ್ಕರಿಸಬೇಕು. ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹೆತ್ತು, ವಂಶವನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡಿ, ಪಿತೃದೇವತೆಗಳ ಯುಗಾತಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಮೋಕ್ಷವೆಂದರೆ ವಾಸಪ್ರಸ್ಥಾತ್ರಮದಲ್ಲಿ ನಡೆಸಬೇಕಾದ ವಿಚಾರ. ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ ಗೃಹಸ್ಥಾಶ್ರಮಗಳಾದಮೇಲೆ ಮುಂದಿತನದಲ್ಲಿ ನೀನು ಹೇಳಿದ ಸಂಸಾರ ಪಾಪತ್ರಯಗಳನ್ನು ತೊರೆದು, ನೀನೂ, ನನ್ನ

ನನ್ನ ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ತೆರಳಿ 'ರಾಮ, ಕೃಷ್ಣ' ಅಂತ ಮೋಕ್ಷಸಾಧನೆಗೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವಂತೆ. ಈಗ ನಾನು ಹೇಳಿದ ಪ್ರಕಾರ ವಿವಾಹ ಮಾಡಿಕೋ" ಎಂದರ. ಅಯುತ ಈ ಮಾತು ಕಿವಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಅಯುತನ ಬಗ್ಗೆ ಅಗಪ್ಪರಿಗೆ ಕೋಪವಂತು. ಆದರೂ ಅವನ್ನು ತಡೆದುಕೊಂಡರು. ತನ್ನಮಾತು ಕೇಳಿದ ಪ್ರಯುಕ್ತ ಅಯುತನನ್ನು ಆಶ್ರಮದಿಂದ ಹೊರಗೆ ಅಟ್ಟಿದರು. ಬ್ರಹ್ಮನಹತ್ತಿರದಿಂದ ಕರೆತಂದ ಇಬ್ಬರ ಕನ್ಯೆಯರನ್ನೂ ನಿಯತನೆಗೆ ಕೊಟ್ಟುಮದುವೆ ಮಾಡಿದರು.

ಅಯುತ ಗುರುವಿನ ಆಶ್ರಮವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹಿಮಗಿರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಉಗ್ರವಾದ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ.

ಕೆಲಕಾಲದಲ್ಲೇ ಈ ವಿಷಯ ಎಲ್ಲ ಲೋಕಗಳಿಗೂ ತಿಳಿಯಿತು. ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತಲೂ ಮೊದಲು ಇಂದ್ರನಿಗೆ ತಿಳಿಯಿತು. ಯಾರು ಉಗ್ರವಾದ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಇಂದ್ರನಿಗೆ ಹದರಿಕೆ. ಏಕೆ ಗೊತ್ತೇ? ಆ ತಪಸ್ಸಿನಿಂದ ಎಲ್ಲಿ ತನ್ನ ದೇವೇಂದ್ರನವನು ಕೇಳಬಿಡುವದೋ ಎಂಬ ಭಯ. ಅಯುತನ ತಪಸ್ಸಿನ ವಿಷಯ ಕೇಳಿದಾಗಲೂ ಇಂದ್ರನಿಗೆ ಇದೇ ಹದರಿಕೆ ಆಯಿತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಆತನು ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ವೇಷಧರಿಸಿ. ಶಿಷ್ಯರವೇಷದಲ್ಲಿ ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಕೆಲವುದೇವತೆಗಳನ್ನು ಸಂಗಡ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಅಯುತನ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬಂದ. ತನ್ನ ಹತ್ತಿರವಿದ್ದ ಕಾಮಧೇನುವನ್ನು ಒಂದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಹಸುವಿನಂತೆ ಬದಲಾಯಿಸಿ

ಅದನ್ನು ಒಬ್ಬ ಶಿಷ್ಯನ ಕೈಯಿಂದ ಹೊಡೆಸಿ ಕೊಂಡು ಬಂದ.

ಶಿಷ್ಯರೊಂದಿಗೆ ಬಂದ ಆ ಮಾಯಾ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ಆತಿದ್ದ ಕೊಡಲು ಅಯುತ ಹಗ್ಗು ಹಂಪಲು ತಂದು, ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ತಾನೇ ಬಡಿಸಿದ. ಕಸಟ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ "ಎನ್ನಾಮಗೂ, ನೀನೇ ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವೆಯಲ್ಲಾ, ನಿನ್ನ ಪತ್ನಿ ಇಲ್ಲವೇ?" ಎಂದ. ಅದಕ್ಕೆ ಅಯುತ "ನಾನು ಮಮನೆಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ತಪಸ್ಸಾಚರಿಸಿ ಬೇಗ ಮೋಕ್ಷ ಪಡೆಯೋಣ ಎಂದು ನನ್ನ ಉದ್ದಿಶ್ಯ" ಎಂದ. ಆಗ ಆ ವೃದ್ಧ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ "ಅಯ್ಯೋ, ಎಂಥಕೆಲಸ ಮಾಡಿದೆ? ಮಮನೆಯಾಗಿ ಸಂಸಾರ ಸೌಖ್ಯಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ, ಮಮಕನಾದ ಮೇಲೆ ಮೋಕ್ಷಕ್ಕಾಗಿ

ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕೇ ಹೊರತು ಈಗಲೇ ಏನು ಅವಸರ? ಹೀಗೆ ಕಷ್ಟಪಡದೆ ಯುಕ್ತಕಾದ ಯುವತಿಯನ್ನು ಮಮನೆಯಾಗು" ಎಂದು ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟ. "ನಿಮಗೇಕೆ ನನ್ನ ಗೊಡವೆ" ಎಂದು ನಿರಾಕರಿಸಿದ, ಅಯುತ.

ಇಂದ್ರ ಕುದ್ರನಾದ. ಹೋಗುತ್ತಾ ಕಾಮ ಧೇನುವನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟು "ಎಲೈ ಕಾಮಧೇನು, ನೀನಿಲ್ಲೇ ಇದ್ದು, ಹೇಗಾದರೂ ಇವನಿಗೆ ತಕ್ಕ ಶಾಸ್ತ್ರಮಾಡಿ ಬಾ" ಎಂದು ಅದರೊಂದಿಗೆ ಗುಟ್ಟಾಗಿಹೇಳಿ ಶಿಷ್ಯರೊಂದಿಗೆ ಹೊರಟು ಹೋದ.

ಮಾವನೆಯದಿನ ಅಯುತ ಸಮಿತ್ತುಗಳಿಗಾಗಿ ತಿರುಗಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ 'ಅಂಬಾ' ಎಂಬ ಕೂಗೊಂದು ಕೇಳಿಸಿತು. ಧ್ವನಿ ಬಂಪಕಡೆ ಹೋಗಿನೋಡಲು, ಹಿಂದಿನ ದಿನಮುದಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೊಂದಿಗಿದ್ದ ಹಸು ಒಂದುಕಡೆಬಿದ್ದು ಏಳಲಾರದೆ ಒದ್ದಾಡುತ್ತಿತ್ತು. "ಅಯ್ಯೋ" ಎಂದು ಮರುಕಗೊಂಡು ಅಯುತ ಅದಕ್ಕೆ ಉಪಚಾರ ಮಾಡಿದ. ಕ್ರಮೇಣ ಅದು ಚೇತರಿಸಿಕೊಂಡು ನಡೆದಾಡಲು ಮೊದಲು ಮಾಡಿತು. ಅದರ ಸಂದರ್ಶನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅಯುತನಿಗೆ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಲು ಸಮಯವಿಲ್ಲವಾಯಿತು.

ತಪಸ್ಸಿಗೆ ಮಾತ್ರ ವಿಘ್ನವೊದಗಿದ್ದರೆ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ. ಅದರೆ ಹಸುವಿನ ಮೂಲಕ ದೊಡ್ಡ ಉಪದ್ರವವೇ ಉಂಟಾಯಿತು ಅಯುತನಿಗೆ.

ಅದು ಕೆಲದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಗರ್ಭಿಣಿಯಾಗಿ ಒಂದು ಹೋರಿಕರು ಹಾಕಿತು. ಆತನಿಟ್ಟು ಮೇವು, ಮಾಡಿದಸಂರಕ್ಷಣೆಯ ಫಲಿತವಾಗಿ ಆ ಹಸು ಮತ್ತು ಕರು ಕೆಲವು ದಿನಗಳಲ್ಲೇ ಬಲಿತುಸೊಕ್ಕಿ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿರುವ ಮುನಿಗಳ ಆಶ್ರಮಗಳನ್ನು ಧ್ವಂಸಮಾಡ ಹತ್ತಿದವು. ಅವೆಲ್ಲರೂ ಬಂದು ಅಯುತನಲ್ಲಿ ಮೊರೆಯಿಟ್ಟುಕೊಂಡರು. ಆಗ ಅಯುತ ತುಂಬಾ ಆಲೋಚಿಸಿ ಆ ಹಸು ಮತ್ತು ಕರುವನ್ನು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲದ ಒಂದು ಅಡವಿಗೆ ಎಳೆದೊಯ್ಯಲನುವಾದ.

ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆಯೇ ಆ ಹಸು ಹಠಾತ್ತನೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ನೆಗೆದು ಹಾರಿ ಅರಿಚಿತು. ಆ ನೂಕಾಟಕ್ಕೆ ಹಗ್ಗ ಹಿಡಿದಿದ್ದ ಅಯುತ ಒಂದು ಹುತ್ತದ ಮೇಲೆ ಹಾರಿಬಿದ್ದ. ವೆಟ್ಟುತಿಂದ ಈತನು ಮೆಲ್ಲನೆದ್ದು ವೈಕೊಸರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ ಹುತ್ತದಿಂದ ಮನುಷ್ಯನ ಸ್ವರದಲ್ಲಿ “ಯಾರೋ ನೀನು! ನಿಶ್ಚಲನಾಗಿ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಕವ್ವೆ ಎಗರಿದ ಹಾಗೆ ಹಾರಿಬಿದ್ದೆ? ಕವ್ವೆಯಾಗಿ ಜನಿಸು” ಎಂದು ಶಾಪವಿತ್ತರು. ಅಯುತ ನಡುಗುತ್ತಾ ಆ ಧ್ವನಿ ಬಂದ ಹುತ್ತದಕಡೆ ನೋಡಲು, ಅದರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಮುನೀಶ್ವರನಿದ್ದ. ಅಯುತನು ಆತನ ಪಾದಗಳಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ‘ಕ್ಷಮಿಸಿ’ ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡ. ಆ ಮುನಿ ವಿಷಯ ವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಗ್ರಹಿಸಿ, ಮರುಕಗೊಂಡು, ಇಂದ್ರ

ನೂಡಿದ ಮೋಸವನ್ನು ಅಯುತನಿಗೆ ವಿರದಿ ಕರಿಸಿದ. “ಅವ್ವಾ, ನನ್ನ ಶಾಪವನ್ನು ಆದ್ದರಿಂದ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನೀನು ಕವ್ವೆಯಾಗಿ ಜನಿಸಲೇ ಬೇಕು. ಅದರೆ ನಿನಗೆ ಮೋಕ್ಷಸಿದ್ಧಿ ಕುವ ಸಲುವಾಗಿ ಪಾಂಡುರಂಗ ವಿಠಲ ಸನ್ನಿಧಿ ಯಲ್ಲಿರುವ ಕಲ್ಯಾಣಿಯಲ್ಲಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಕವ್ವೆಯನ್ನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತೇನೆ.” ಎಂದ ಆ ಮುನಿ.

ಆಶ್ಚರ್ಯವೇ ಅಯುತ ಆ ಕಲ್ಯಾಣಿಯಲ್ಲಿ ಕವ್ವೆಯಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದ. ಕಾಮಧೇನು ಇಂದ್ರನ ಹತ್ತಿರಹೋಗಿ ನಡೆದ ವಿಷಯವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿತು. “ಸರಿಯಾದ ಶಾಸ್ತಿ ಆಯಿತು” ಎಂದು ಇಂದ್ರ ಸಂತೃಪ್ತನಾದ.

ಅವರೆ ಇಂದ್ರ ನೆನೆಸಿಕೊಂಡಂತೆ ಅಯುತ
ನಿಗೆ ಶಾಸ್ತ್ರಿಯಾಗಲೇ ಇದ್ದು, ಏಕೆಂದರೆ ಕಷ್ಟ
ಯಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಸಹ ಅಯುತನಿಗೆ
ಪಾಂಡುರಂಗನ ಪಾನ್ನಿಧ್ಯ ಸಿಕ್ಕಿತು.

ಒಬ್ಬರೇ ಇರುವಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ರಾಜಕುಮಾರಿ
ತನ್ನ ಸಖಿಯರೊಂದಿಗೆ ಪಾಂಡುರಂಗಸ್ವಾಮಿಯ
ದರ್ಶನಾರ್ಥವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಳು.
ಸ್ವಾಮಿಯ ಪಾದಗಳ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಆ ಕಷ್ಟ
ಯನ್ನು ಕಂಡಕೂಡಲೇ ತಾವು ಬಂದ
ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮರೆತು, ಆ ಕಷ್ಟೆಯನ್ನು
ಹಿಡಿಯುವ ಅಭಿಲಾಷೆ ಜನಿಸಿತು. ಕಷ್ಟ
ಅ ಸಖಿಯರನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು
ಮೋಗೋಣ ಎಂದುಕೊಂಡು, ಎದುರಾಗಿ
ತನಗಾಗಿ ಅವಿತಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದ ರಾಜಕುಮಾರಿ
ಯ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡಿತು. "ನೋಡಿದಿರಾ,
ನಾಹಿಡಿದು ಬಿಟ್ಟೆ" ಎಂದು ಆ ರಾಜಕುಮಾರಿ
ಆ ಕಷ್ಟೆಯನ್ನು ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಅಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು.
ಅಲ್ಲಿಯೇ ಒಬ್ಬ ಮುನಿ ತವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ.
ಹುಡುಗು ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಆ ಕಷ್ಟೆಯನ್ನು
ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಆತನಮೇಲೆ ಹಾಕಿ

ವಳು ಆ ರಾಜಕುಮಾರಿ, ಆತನು ಬೆ
ದಿವೆದ್ದು "ಎಲೈ ನೀನು ತುಂಬಾ ಸೊಕ್ಕಿರು
ವಂತಿವೆ. ಸನ್ನೊಂದಿಗೆ ಹುಡುಗಾಟವೇ?
ಕಷ್ಟೆಯನ್ನು ನನ್ನಮೇಲೆ ಹಾಕಿದೆಯಾದುದ
ರಿಂದ ನೀನೂ ಕಷ್ಟೆಯಾಗಿ ಜನಿಸಿ, ನಿನ್ನ ಕೈ
ಯಲ್ಲಿರುವ ಆ ಕಷ್ಟೆಯೊಂದಿಗೆ ಸಂಸಾರ
ಮಾಡುವಳಾಗು" ಎಂದು ಶಾಪಕೊಟ್ಟು
ಹೋದ.

ಮುನಿ ಶಾಪಕ್ಕೆ ಎದುರಿದ್ದನಲ್ಲಾ. ಆ ರಾಜ
ಕುಮಾರಿ ಕಷ್ಟೆಯಾಗಿ ಜನಿಸಿದಳು. ಕಷ್ಟರೂಪ
ದಲ್ಲಿದ್ದ ಆಕೆ ಅಯುತನನ್ನು ವಿವಾಹವಾದಳು.
ಆ ಕಷ್ಟ ದಂಪತಿಗಳಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಮಗ ಸಹ
ಹುಟ್ಟಿದ. ಅವನು ಮಾನವ ರೂಪದಲ್ಲೇ ಇದ್ದು,
ಪಾಂಡುರಂಗನ ಭತ್ತನಾದ.

ಆ ಹುಡುಗನ ಸುಕೃತದಿಂದ, ಪಾಂಡು
ರಂಗನನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಲು, ಆತನ ತಂದೆ
ತಾಯಿಗಳಿಗೆ ಮಾಮೂಲು ರೂಪಬಂತು.
ದೇವರವಯ ಸಂಪಾದಿಸಿ ಎಲ್ಲರೂ ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ
ಅರ್ಹರಾದರು. ಅಯುತನ ಕೋರಿಕೆ
ನೆರಿವೇರಿತು.

ಹುಲಿಗೆ ಪಪ್ಪಿಗಳಿದ್ದರೆ ಚಿರತೆಗೆ ಚುಕ್ಕೆಗಳಿವೆ

ಎಕೆ-ಗೂತ್?

ಬಹಳ ಹಿಂದೆ ಸಂಗನೂರು ಎಂಬ ಗ್ರಾಮ
ವಿತ್ತು. ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಬೇವಿನ
ಮರವಿತ್ತು. ಆ ಬೇವಿನಮರ ಆ ಊರಿನ
ಮಾರಮ್ಮ ದೇವತೆಯ ಆವಾಸಸ್ಥಳವೆಂದು
ಅಲ್ಲಿಯ ಜನರ ನಂಬಿಕೆ, ಅವರಿಂದ ಅವ
ರಲ್ಲರೂ ಆ ಬೇವಿನ ಮರಕ್ಕೆ ಗುಡ್ಡುಟ್ಟು ಮರದ
ಸುತ್ತಲೂ ಅರಿಸಿದ ಹಟ್ಟಿ, ಕುಂಕುಮ ವಿಟ್ಟು,
ಫಾಜಿ ಪುರಸ್ಕಾರಗಳಿಂದ ಆರಾಧಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಹೀಗೆ ಆರಾಧಿಸಿದ ಜನರಿಗೆ ಅವರವರ
ಕೋರಿಕೆಗಳು ನೆರವೇರಿತಿದ್ದವು. ಅವರಿಂದ
ಅವರಿಗೆ ದೇವಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವ ವಿಶ್ವಾಸ ಮತ್ತೆ
ಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು. ಒಂದುವೇಳೆ ದೇವಿಯ
ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಸಂಶಯ ಪಟ್ಟು
ಯಾರಾದರೂ ತಮ್ಮಿಷ್ಟ ಬಂದಂತೆ ತಿಳಿ
ಮಾತನಾಡಿದರೆ ಅಂತಹವರಿಗೆ ಕೂಡಲೇ
ಕಷ್ಟ ನಷ್ಟಗಳು ಸಂಭವಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಆಗವರು
“ಊಯಿ, ಅವರಾಧ ಮಾಡಿದೆವು. ಕ್ಷಮಿಸು”
ಎಂದು ಕೆನ್ನೆ ಬಡ ಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತಿತ್ತು.
ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿನ ಚಿರತೆಯೊಂದು ಆ

ಕಡೆ ಸಂಚಾರಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿತು. ಆಗಿನ ಕಾಲ
ದಲ್ಲಿ ಚಿರತೆಗೆ ವೈವೇಲಿ ಮಜ್ಜೆಗಳು ಇಲ್ಲದೆ
ಸಾಫಾಗಿತ್ತು.

ಚಿರತೆ ಸಂಗನೂರಿನ ಮಾರಮ್ಮನ ಗುಡಿ
ಸಮೀಪ ಸೇರುವವೇಳೆಗೆ ವಿಜೃಂಭಣೆ ಯಿಂದ
ಗ್ರಾಮದೇವತೆ ಜಾತ್ರೆ ಮೆಗಿಸಿಕೊಂಡು ಆಗ
ತಾನೇ ಜನ ಹಿಂತಿರುಗುತ್ತಿರುವುದು ಅದಕ್ಕೆ
ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. “ಸರಿ, ಈ ಜ.ವೆಲ್ಲಾ ಹೊರಟು
ಹೋದಮೇಲೆ ನಾನು ಗುಡಿಯೊಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ
ಗುತ್ತೇನೆ. ಅಲ್ಲಿ ಇಂದು ಒಳ್ಳೊಳ್ಳೆ ತಿಂಡಿ
ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಹೊಟ್ಟೆತುಂಬಾ ಊಣುಬಹುದು”
ಎಂದು ನಾಲಿಗೆ ಚಪ್ಪರಿಸುತ್ತಿತ್ತು, ಆ ಚಿರತೆ.

ಅಂದುಕೊಂಡಂತೆಯೇ ಕತ್ತಲಾದಮೇಲೆ
ಗುಡಿಯೊಳಕ್ಕೆ ಹೋಯಿತು. “ವಿನಮ್ಮಾ,
ಮಾರಮ್ಮ, ಮೈಯಲ್ಲಾ ಬೊಟ್ಟು, ಸುತ್ತಲೂ
ನೂಲು ಎಳೆಕಟ್ಟು, ವಕ್ಕದಲ್ಲೆ ಮೆಟ್ಟಲು! ಓ,
ಅಮ್ಮನೋರು ಅಮ್ಮನೋರೂ ಅಂದರೆ ಈ
ಮರವೇಯೋ?” ಎಂದು ಗಹಗಹಿಸಿ ನಕ್ಕಿತು.
ನಕ್ಕುನಕ್ಕೂ ಮರದ ಸುತ್ತಲೂ ಪ್ರವಕ್ಷಣೆ

ಮಾಡುತ್ತಾ ಕ್ರಮೇಣ ಅಮ್ಮನವರ ಮುಂದಿದ್ದ ಪ್ರಸಾದಗಳನ್ನೂ ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಸ್ವಾಹಾ ಮಾಡಲು ಮೊದಲು ಮಾಡಿತು. ಚರತೆ ಅಷ್ಟಕ್ಕೇ ಸುಮ್ಮನಿರಲಿಲ್ಲ. “ಭೋ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ದೇವನೀಸು! ಚುಕ್ಕೆಚುಕ್ಕೆ ಸೀರೆ ಉಟ್ಟಂತೆ ಎಷ್ಟು ಸೊಗಸಾಗಿವೋ!!” ಎಂದು ಅಣಕವಾಡಿತು. ಈ ಮಾತು ಕೇಳಿ ದೇವಿ ಉಗ್ರಳಾದಳು. ಆ ಸೊಕ್ಕಿದ ಚರತೆಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದಳಾಕೆ.

ಚರತೆ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಾ ಪ್ರಸಾದಗಳನ್ನು ನುಂಗಿ, ಅಡವಿಯೊಳಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗುವಾಗ್ಗೆ ಮಧ್ಯ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಂದವಾದ ನಾಗರಹಾವು ಅದರಕಡೆ ಬಂತು. ಚರತೆ ಸುಮ್ಮನಿರಲಾರದೆ “ಎಲೇ, ಗೆಳೆಯಾ, ನೀನೂ ಮೂರಮ್ಮನ ಹಾಗೆ ಚುಕ್ಕೆ ಚುಕ್ಕೆ ಸೀರೆ ಉಟ್ಟು ಕೊಂಡಿದ್ದೀಯಲ್ಲಾ” ಎಂದು ಪರಿಹಾಸ ಮಾಡಿತು. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ನಾಗರಹಾವು “ನನಗೇ ಅಲ್ಲ, ನಿನಗೂ ಬರುತ್ತೆ ಇದು, ಚುಕ್ಕೆ ಚುಕ್ಕೆ ಸೀರೆ” ಎಂದು ಅದನ್ನು ಕಚ್ಚಿತು.

ಕೂಡಲೇ ಬೆಳ್ಳಗೆ ಸಾಫಾಗಿದ್ದ ಚರತೆಯ ಮೈಮೇಲೆ ಬೊಕ್ಕೆಗಳು ಎದ್ದವು. ಇದೇನು ವಿಚಿತ್ರ ಅಂತ ನೋಡಿದರೆ ನಾಗರಹಾವು ಮಾಯವಾಗಿ ಅದರ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಮೂರಮ್ಮ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾದಳು.

ಚರತೆ ದೇವಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ, ಕ್ಷಮಿಸುವಂತೆ ಕೇಳಿಕೊಂಡಿತು. ಆಗ ದೇವಿ ಮರುಕಗೊಂಡು “ಎಲೈ ಸ್ನೇಹಿತನೇ, ಬೇವಿನ ಎಲೆ ರಸ ತೆಗೆದು ಮೈಗೆ ಹಚ್ಚಿಕೋ” ಎಂತ ಹೇಳಿ ಅದೃಶ್ಯಳಾದಳು. ಚರತೆ ದೇವಿಹೇಳಿದ ಪ್ರಕಾರ ಮಾಡಲು, ಬೊಕ್ಕೆಗಳು ಮಾಯವಾಗಿ ಆ ಸ್ಥಳ ಅಂದವಾದ ಚುಕ್ಕೆಗಳಿಂದ ತುಂಬಿ ಮೆರೆಯುತ್ತಾ ಮೈಯೆಲ್ಲಾ ಹೊಂಬಣ್ಣವಾಗಿ ನೋಡಲು ಚರತೆ ತುಂಬಾ ಸುಂದರವಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿತು. ಇದೆಲ್ಲವು ಮೂರಮ್ಮನ ಕೃಪೆ ಎಂದು ಅರಿತು ಚರತೆ ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷ ಪಟ್ಟಿತು. ಅಂದಿನಿಂದ ಚರತೆಯ ಜಾತಿಗೆಲ್ಲಾ ಚುಕ್ಕೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಹೊಂಬಣ್ಣದ ಶರೀರಬಂತು.

ಕಳ್ಳರು ಎಲ್ಲಿ?

‘ಕಿಟ್ಟಿ’ನು ಪುಟ್ಟನು : ಮೊಟ್ಟೆಗಳೆದನು
ಕೋಣೆಯರಪ್ಪನು. ಮಲಗೇ ಬಿಟ್ಟನು.
ಕತ್ತಲೆ ಹೋಯ್ತು, ಬೆಳಗಾಯ್ತು.

ಎದ್ದನು ಕಿಟ್ಟನು, ದಿಟ್ಟಿಯನಿಟ್ಟನು ;
ಮೂರೇ ಮೊಟ್ಟೆಗಳಿದ್ದವು ಅಷ್ಟೇ !
‘ಇನ್ನೆರವೆಲ್ಲ?’—ಕಳುವಾಯ್ತು !

“ ಕಳ್ಳನು ಕಿಟ್ಟನು ! ಹಿಡಿದನು ಜುಟ್ಟನು !
ಕೊಡುವನು ಪಟ್ಟನು ! ”—ಎನ್ನುತ ಕಿಟ್ಟನು
ಕತ್ತಲೆ ಬರ್ತಲೆ ಹೊಂಡಿದನು.

ಬಿಲದೊಳಗಿಂದ, ಬಂದವು ಎರಡು !
ಹಿಂದಿಲಿ ಮುಂದಿಲಿ, ಹಿಂದಿಲಿ ಹಿಂದಿಲಿ !
ಬಂದವು ಮೊಟ್ಟೆಗಳೆದವಲ್ಲ.

ಹಿಂದಿಲಿ ಮೊಟ್ಟೆಗೆ ಬಾಲವ ಸುತ್ತಿತು.
ಇನ್ನೊಂದದರಾ ಬಾಲವ ಕಚ್ಚಿತು.
ಹೀಗೆಯೆ ಕಾಲನು ಎಳೆಯುತೆ ಎಳೆಯುತೆ
ನಡೆದುವು ಮೊಟ್ಟೆಯ ನೆಳೆಯುತ್ತ !

“ ಸಿಕ್ಕಿದರಲ್ಲಾ ಮೊಟ್ಟೆಯ ಕಳ್ಳರು ! ”—
ಎನ್ನುತ ಕಿಟ್ಟನು ಹಾರಿಯೆ ಬಿಟ್ಟನು !
ದೊಣ್ಣೆಯನೆತ್ತಿ—‘ದಭಾಲ್’ ಕೊಟ್ಟನು !
ಮೊಟ್ಟೆಗೆ ಕಟ್ಟು, ಪುಡಿ ಪುಡಿ ಮೊಟ್ಟೆ !
‘ ಗುಡು ಗುಡು—ಚೀಂವ್ ಚೀಂವ್ ’

ಇಲಿಗಳುಮಾಯ !

ಕಳ್ಳರು ಎಲ್ಲಿ?— ಕಣ್ಣಾಯ !

—“ ನವಗಿರಿನಂದ ”

1. ನೀರಿನ ಮೇಲಿಂದ ಏಳು ಕಾಗೆ,

ಮರದಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ಕಾಗೆ

ಬಿಸಿಲಲ್ಲಿ ಅರು ಕಾಗೆ

ಎಂದರೆ ಎಷ್ಟು ಕಾಗೆ ?

ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾನೆ ಬಿ ಯಂ ಧರ್ಮಶಂಕರ.

2. ಎಲುಬಿಟ್ಟದ ಕುದುರೆ ಹಸ್ತಿ ಕೊಂಡು,

ನಾಲಗೆ ಯಿಟ್ಟದ ನಾಯನಿಡಿದು,

ಗಿಡಬಿಟ್ಟದ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ,

ತೊಡೆಯಿಟ್ಟದ ವೃಗವನ್ನು ಒಡಿದರಂತೆ

ಇವೇನು ? —ಎ. ಚನ್ನಪ್ಪ

3. ಮರದಲ್ಲಿ ಮರಹುಟ್ಟಿ ಭೂಚಕ್ರಕಾಯಾಗಿ

ತಿನ್ನಬಾರದ ಹಣ್ಣು ಒಲುರುಚಿ(ಒಲುರುಚಿ).

4. ಅಂಕುಡೊಂಕದ ಭಾಷೆ, ಕಂಪುಚಕ್ರದ ಭಾಷೆ,

ಹಣಕೆ ಇಣಕೆ ನೋಡಿದರೂ ತುಣುಕು

ನೀರಿಲ್ಲ. —ಎ. ರಾಜಮ್ಮ

5. ಕೈಹಿಡಿದವ ಗಂಡನಲ್ಲ

ಮೊರೆಹಿಡಿದವ ಮೊಡನಲ್ಲ.

—ಪಾ. ವೆ. ಕುಲಕರ್ಣಿ.

6. ಗಾಳಿಯಿಲ್ಲದೇ ಇರುವುದು ಮರವಲ್ಲ

ನೀರಿನಲ್ಲಿಯೂ ಇರುವುದು ಮೊಸಳೆಯಲ್ಲ,

ಸಾಧು ಪ್ರಾಣಿಯದು ಕುರಿಯಲ್ಲ.

7. ಕಚ್ಚಿದರೆ ಕಿಚ್ಚ ಗುವೆ

ಕೊಕ್ಕುಂಟು ಕೊಗಲಾರೆ

ರಿಕ್ಕುಂಟು ಹಾರಲಾರೆ

ನೆಲದೊಳಗೆ ಹೊಕ್ಕಿದ್ದರೂ ನನ್ನನ್ನು ಬಿಡದು.

8. ಕಲ್ಲು ಕಂದಕ, ಬಿಳಿ ಸಂದುಕ

ನೀರುಂಟು ಮೊಸಿಲ್ಲ

9. ಹೆಚ್ಚಿನೆ ಹಕ್ಕಿ ಪುಕ್ಕತಂದು, ಕಲ್ಲಿನಮೇಲೆ

ಕಾರ್ ಅರೆದು, ಬಾಯಿಗಿಟ್ಟರೆ ಒಹರುಚಿ.

10. ಸಾವಿರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಒಂದೇ ಉಡಿದಾರ.

—ಎಂ. ಎಸ್. ನಾಗವೇಣಿ.

ಹೀಗೆಯೇ ನಡೆ

ಪರರ ನೀನು ಕಾಂಬ ಮುನ್ನ ।
ನಿನ್ನ ನೀನು ನೋಡು ಚೆನ್ನ ।
ಸಿರಿಯ ವನದೊಳಲೆಯುವೆ ।
ಪಿರಿಯ ಸುಖವ ಪಡೆಯುವೆ ॥

ಭೀರುತನವ ಮರೆತು ಬಿಡು ।
ವೀರತನವ ಮೆರೆಯುತಿಡು ।
ತೂರನಾಗಿ ಬಾಳುವೆ ।
ಸಾರಿ ಸಾರಿ ಪೇಳುವೆ ॥

ಪಟ್ಟಪಾಡ ಬಿಡಲು ಬೇಡ ।
ತೊಟ್ಟ ಈಡ ಮಡಗ ಬೇಡ ।
ಸಿದ್ಧಿ ಸುವುದು ಕಾರ್ಯವು ।
ವೃದ್ಧಿ ಸುವುದು ಧೈರ್ಯವು ॥

—ಇನ್ನ. ಹರಿಚಂದ್ರ, ಮೋಚಾರ.

ಬಂತು

ಬಂತು ಬಂತು, ಹೇಗೆ ಬಂತು?
ಬರೆದು ಬರೆದು ಬರಹ ಬಂತು,
ಓದಿ ಓದಿ ಓದು ಬಂತು, . .
ಆಡಿ ಆಡಿ ಆಟ ಬಂತು, . .
ಬೊಗಳಿ ಬೊಗಳಿ ರಾಗ ಬಂತು,
ಹಾಡಿ ಹಾಡಿ ಹಾಡು ಬಂತು,
ಮಾಡಿ ಮಾಡಿ ಲೆಕ್ಕ ಬಂತು,
ಬಿಡಿಸಿ ಬಿಡಿಸಿ ಚಿತ್ರ ಬಂತು, .
ಹೇಳಿ ಹೇಳಿ ಕಥೆಯು ಬಂತು,
ಕಲಿತು ಕಲಿತು ಎಲ್ಲ ಬಂತು,
ಎಲ್ಲ ಕೂಡಿ ವಿದ್ಯೆ ಬಂತು, . .

—ಎಫ. ಕೃಷ್ಣ ಭಟ್ಟ, ಮಾದಕಟ್ಟೆ.

ಸಣ್ಣ ಸಲಹೆ

ಮಕ್ಕಳಿರಾ, ನೀವೆಲ್ಲಾ ಆಟ ಆಡುವಾಗ
ಎಷ್ಟೋ ಸಲ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಧೂಳು ಮಣ್ಣು ಇತ್ಯಾದಿ
ಕಸ ಬಿದ್ದ ತೊಂದರೆ ಕೊಡುವುದುಂಟು. ಅಲ್ಲವೇ?
ಆ ಕಸತೆಗೆಯಲು ನೀವೆಲ್ಲಾ ಮಾಡುವುದೇ
ನೆಂದರೆ ಎರಡು ಕೈಗಳಿಂದಲೂ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ
ಕಣ್ಣನ್ನು ಅದುಮಿ ಉದ್ವುಪ್ಪುವೊಂದಷ್ಟೆ!
ಹಾಗೂ ಹೊಗಳಿದರೆ ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ನೀರು ಸುರಿ
ಸುತ್ತಾ ತಾಯಿಬಳಿಗೆ ಓಡುವೆ.

ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ಸಹೋದರನೊಬ್ಬನು ಅದಕ್ಕೆ
ಒಂದು ಸುಲಭ ಉಪಾಯ ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರ
ಪ್ರಯೋಜನಕ್ಕಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಈಗ, ಬಲ
ಗಣ್ಣಿಗೆ ಕಸಬಿದ್ದಿತೆಂದು ನೆನೆಸಿರಿ, ಅದಕ್ಕೆ ಬಲ
ಗಣ್ಣಿನ ಮೇಲಿನ ರೆವೈಯನ್ನು ಎಳೆದು ಕೆಳಗಿನ
ರೆವೈಯ ಮೇಲೆ ಕೂರುವಂತೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು
ಕಣ್ಣು ಗುಡ್ಡಿಯನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿ, ಮೂಗಿನ
ಒಲರಂಥವನ್ನು ಭದ್ರವಾಗಿ ಮುಟ್ಟಿಕೊಂಡು
ಜೋರಾಗಿ ಉಸಿರನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ. ಎಂಥ ಕಸವೂ
ಹೊರಗೆ ಬರುವುದೆಂದು ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಕೆ. ಎ.
ಕೃಷ್ಣಾಸಾ ಹೇಳುವನು, ಇದನ್ನು ಅವನೂ
ಅವನ ಹಿರಿಯರೂ ಅನುಸರಿಸಿ ಗುಣ ಕಂಡಿ
ದ್ದಾರೆಂತೆ.

ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಸ ಬಿದ್ದಾಗ ನೀವೂ ಹಾಗೆಮಾಡಿ
ನೋಡಿ, ಗುಣಕಂಡರೂ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ
ನನಗೆ ತಿಳಿಸಿರಿ. —ಚಂದಮಾಮ.

ನಿಮಗಿದು ಗೊತ್ತೆ?

- (1) ಮನುಷ್ಯರಿರುವ ಬಾಯಿ ಯಾವುದು?
- (2) ಹಾಕಲಾಗದ ಗಾಳ ಯಾವುದು?
- (3) ಧರಿಸಲಾರದ ಹಾರ ಯಾವುದು?
- (4) ಹೊರಲಾರದ ಕತ್ತೆ ಯಾವುದು?

—ಎ ಅನಂದ ರತ್ನ, ಮೇಲುಕೋಟೆ.

ಮಾಸೆಗೆ ಬಹುಮಾನ

ಚಂದ್ರಾವತಿ ಎಂಬ ಪಟ್ಟಣದ ಅರಸನ ಹೆಸರು ಸೂರ್ಯಸೇನ. ಆ ರಾಜನ ತಾಯಿಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ರೋಗ ಕಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಸಾಯುವ ಮುನ್ನ ತಾಯಿಯು ತನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಕರೆದು “ನಾನು ಸತ್ತಮೇಲೆ ನನ್ನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಉಟ ಮತ್ತು ದಕ್ಷಿಣೆ ಕೊಡಬೇಕು” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಪ್ರಾಣ ಬಿಟ್ಟಳು. ರಾಜನು ತಾಯಿಯ ವೈಕುಂಠದ ದಿನಕ್ಕೆ ಪ್ರಜೆಗಳೆಲ್ಲ ಆರಮನೆಗೆ ಉಟ ಮತ್ತು ದಕ್ಷಿಣೆಗಾಗಿ ಒರಬೇಕೆಂದೂ, ಹಾಗೆ ಒರುವವರೆಲ್ಲರೂ ಮಾಸೆಯನ್ನು ಬೋಳಿಸಿ ಕೊಂಡು ಒರಬೇಕೆಂದೂ ಡಂಗೂರ ಸಾರಿಸಿದನು. ರಾಜನು ಹೀಗೆ ಮಾಸೆ ಬೋಳಿಸ ಹೇಳಲು ಒಂದು ಕಾರಣವಿತ್ತು. ರಾಜನ ತಾಯಿಯು ಮಾಸೆ ಕಂಡರೆ ಕೋಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವಳತ್ಯಸ್ತಿಗಾಗಿ ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಿದನು.

ಊರಿನಲ್ಲಿಲ್ಲ ಗಡಿಬಿಡಿ. ಕ್ಷೌರಿಕಿಗಂತೂ ಅಂದು ಬಿಡುವೇ ಇಲ್ಲ. ಅನೇಕರು ಕ್ಷೌರಿಕಿಗಾಗಿ ಬೇಸತ್ತು ತಮ್ಮ ಮಾಸೆ ಬೋಳಿಸಲಾರದೆ ನಿರಾಸೆಯಿಂದ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಉಳಿಯಬೇಕಾಯಿತು.

ಅದೇ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಒಹಳ ಒದ್ದಿವಂತನಾದ ಅಪ್ಪಾಶಾಸ್ತ್ರಿ ಎಂಬೊಬ್ಬ ಒಡ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ನಿಧನ. ಅವನಿಗೆ ತನ್ನ ಮಾಸೆಯೆಂದರೆ ಒಹಳ ಅಭಿಮಾನ ಮತ್ತು ಪ್ರೇಮ. ಈಗ ಬೇರೆ ಉಪಾಯವಿಲ್ಲದೆ ಕಡೆಗೆ ತನ್ನ ಬೋರಲು ಮಾಸೆಯನ್ನು ನಯವಾಗಿ ಎಳೆದು ಬಾಚಿಕೊಂಡು ಹಾಗೆಯೇ ಹೊರಟು ಆರ

ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಉಟಕ್ಕೆ ಒಂದು ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಕೊಂಡನು. ರಾಜ ಮತ್ತು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಎಲ್ಲರೂ ಮಾಸೆ ಬೋಳಿಸಿದ್ದಾರೆಂದು ಎಂದು ನೋಡುತ್ತ ಬರಲು ಅಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಮಾಸೆಗಳೊಡನೆ ಕುಳಿತಿಿದ್ದ ಅಪ್ಪಾ ಶಾಸ್ತ್ರಿ ಯನ್ನು ಕಂಡು “ಎಲೈ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳೇ, ಮಾಸೆ ಬೋಳಿಸಲಿಲ್ಲವೇಕೆ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದರು.

ಅದಕ್ಕೆ ಶಾಸ್ತ್ರಿಯು “ನನ್ನ ಕಛೆ ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಪ್ರಭು. ಈ ಮಾಸೆ ನನ್ನದಲ್ಲ” ಎಂದನು. “ಇದೇನಯ್ಯಾ ವಿಚಿತ್ರ? ನಿನ್ನ ಮುಖದಲ್ಲಿರುವ ಮಾಸೆ ನಿನ್ನದಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇನ್ನಾರದಾದೀತು?” ಎಂದು ರಾಜ ಅಚ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಕೇಳಲು, ಶಾಸ್ತ್ರಿಯು ಬಹಳ ನಮ್ರನಾಗಿ “ಪ್ರಭೇ, ಇರುವ ಸಮಾಚಾರ ಇದು. ನನ್ನ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು ತುಂಬಾ ಬಡವರು. ಮತ್ತು ನನಗೆ ಎಂಟು ಮಂದಿ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು. ವರದಕ್ಷಿಣೆಯ ಸೀಡೆಯಿಂದ ನನ್ನ ಮಗಳಿಗೆ ಎಲ್ಲಿಯೂ ವರ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಹತ್ತಿರದ ರಾಜ್ಯದ ಅರಸರ ಒಳಹೋಗಿ ಅವರೊಡನೆ ನನ್ನ ಮಗಳ ವದುವೆಗಾಗಿ ಹಣ ಸಹಾಯವನ್ನು ಬೇಡಿದೆ.” ಅದಕ್ಕೆವರು “ಈ ಹಣ ನಿನ್ನ ಮಗಳ ಮದುವೆಗಲ್ಲ. ನೀನು ಬೆಳೆಸಿದ ಮಾಸೆಗೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಒಂದು ಸಾವಿರ ವರಹಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಅಂದಿನಿಂದ ಈ ಮಾಸೆ ಅವರ ಸ್ವತ್ತಾಯಿತು. ಅದುದರಿಂದ ಈ ಮಾಸೆ ಯನ್ನು ಬೋಳಿಸಲು ನನಗೆ ಹಕ್ಕಿಲ್ಲ” ಎಂದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಸೂರ್ಯಸೇನನು ಕೂಡಲೇ ಒಂದು ಸಾವಿರ

ವರಹಗಳನ್ನು ತರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟು, "ಎಲೈ ಶಾಸ್ತ್ರೀ, ಈ ಹಣವನ್ನು ಆ ರಾಜನಿಗೆ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟು ಮೊಸೆಯನ್ನು ಬೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಜಾಗೃತ ಬಾ" ಎಂದನು. ಶಾಸ್ತ್ರಿಯು ಆಗಲಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಆ ಹಣವನ್ನು ಮನೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ವಿಶ್ರಮಿಸಿ ಪುನಃ ಮೊಸೆಯೊಂದಿಗೆ ಅರಮನೆಗೆ ಹೋದನು.

ರಾಜನು ಆತನನ್ನು ಕಂಡಕೂಡಲೇ "ಇನ್ನೂ ಯಾಕೆ ಮೊಸೆಯನ್ನು ಬೇರಿಸಲಿಲ್ಲ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ ಶಾಸ್ತ್ರಿಯು "ಪ್ರಭೋ, ಈ ಮೊಸೆಯು ಇವನಿಗೆ ಆ ರಾಜನವಾಗಿದ್ದುದು ಹೂ ಹಿಂತಿರುಗಿಸಿದೊಡನೆ ತಮ್ಮ ಸ್ವತ್ತಾಯಿತು ಆದುದರಿಂದ ನಾನು ಹೇಗೆ ಬೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿ?" ಎಂದನು. ಅದಕ್ಕೆ ರಾಜನು ಶಾಸ್ತ್ರಿಯ ಮಾತಿಗೆ ನಕ್ಕು ಅವನ ಮೊಸೆಯಿದ್ದಂತೆಯೇ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಭೇಜಿಸುವಷ್ಟು 44 ವರಹ ದಕ್ಷಿಣೆ ಇತ್ತನು. ಮತ್ತು ಉಳಿದ ಹಣವನ್ನೆಲ್ಲ ಅಪ್ಪಾ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟನು.

ಚುಟುಕು

ನಮ್ಮ ಉರು ಶಿವ
ಕಬ್ಬಿನೊಂದ ಕದ್ದ
ಹೊಲದೊಳಿದ್ದ
ಅಳು ಬಂದು
ಹೊಡೆದನೊಂದು ಗುದ್ದ
ಪೋಲಿ ಜನರ ಕೂಡಿ
ಕಳ್ಳತನವ ಮಾಡಿ
ಶಿವನಾದ
ಭಾರಿ 'ಕೇಡಿ'
ಅದುವೆ ಹೆಸರು ರೂಢಿ

—ಬಿ. ರಾಮಚಂದ್ರ ಭಟ್ಟ

ನಗೆ—ಹನಿ

ಗ.ರ.—ಬಾಹರನು ಪಟ್ಟಕ್ಕೆ ಒಂದಾಗಿ ಏನು ಮಾಡಿದ?

ಶಿಷ್ಯ—ನುತ್ತೇನುಮಾಡುತ್ತಾನೆ! ಸಿಂಹಾಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡ, ಸಾರ್.

ಗ.ರ.—ಲೋ, ವೋಹನ, ನೀನು ಸರಿಯಾಗಿ ಓದುವುದಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ತಂದೆಯಕೂಡ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶಿಷ್ಯ—ಸಾರ್, ಅವರೆ ನಮ್ಮ ತಂದೆ ಒಂದು ಸಲದ ಭೇಟಿಗೆ 5 ರೂಪಾಯಿ ಚಾರ್ಜ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಸಾರ್. ಅವರು ದೊಡ್ಡ ಡಾಕ್ಟರು. ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ.

—ಕೆ. ಆರ್. ಶಾಸಭಾಗ.

ಆತ— (ಸಾಲಕೊಂಡವನೊಡನೆ) ಏನಿ, ಈನುತ್ತಕೊಡು ರೂಪಾಯಿ ತರಲಿಲ್ಲ!

ಈತ—ಇಂದು ತರಲಿಲ್ಲ. ನಾಡಿದ್ದ, ಕಂಡಿತು ತರುವೆ.

ಆತ—ನೋಡು ನೀವು 'ನಾಡಿದ್ದ, ಬಂಡಿತು ತರುವೆ' ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರಿ. ನೆನಪಿದೆಯೇ?

ಈತ—ಹೌದು. ನಾನು ಒಮ್ಮೆ ಹೇಳಿದ ಮಾತನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ಮರೆಯುವುದಿಲ್ಲ.

—ಬಿ. ಸುಬ್ರಾಯ ಅಡಿಗ.

ಉತ್ತರ—ನಿಮಗಿದು ಗೊತ್ತೆ

1) ಬೊಂಬಾಯಿ.	3) ಬಿಹಾರ.
2) ಬಂಗಾಳ.	4) ಕಲಕತ್ತೆ.

ಒಗಟುಗಳ ಉತ್ತರ

1. ಒಂದೇ ಕಂಗೆ. 2. ಜೋಡು, ಬಲೆ, ಕರೆ, ಮೊಸು 3. ಮಗು. 4. ಕಿವಿ. 5. ಬಳಿಗಾರ, ಹೆಸಗೂಸು. 6. ಆಮೆ. 7. ಹಸಿರುಂ. 8. ತೆಂಗಿನಕಾಯಿ. 9. ಕೊತ್ತುಂಬರಿ ಸೊಪ್ಪು, 10. ಕೆಸವೊರಕೆ.

ಗಾಥೆಗಳು — ಸ್ತ್ರೀ (ಮುಂದುವರಿದುದು)

57. ಬೆಂಕಿಯಿಲ್ಲದೆ ಹೋಗಿಯಿಲ್ಲ; ಭಿನ್ನವಿಲ್ಲದೆ ಸಂಸಾರವಿಲ್ಲ.
 58. ಸ್ತ್ರೀ ಸ್ವತಂತ್ರಳಾದರೆ ಪುರುಷ ಪರತಂತ್ರ (ಸ್ತ್ರೀತಂತ್ರ)
 59. ಅತ್ತೆಯ ತುರುಳನ್ನು ಮಾವನಿಗೆ ದಾನ ಮಾಡಿದಂತೆ.
 60. ಮಂಡುವೆದು ಅನಾಚಾರ; ಮನೆಮುಂದೆ ಬೃಂದಾವನ.
 61. ಅಡುವ ಮಗುವನ್ನು ಕಾಡುವ ಮಗುವಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಂತೆ.
 62. ಉಂಡಮ್ಮ ಹರಸಬೇಡ; ನೊಂದಮ್ಮ ಶರಿಸಬೇಡ.
 63. ಅಜ್ಜಿ ಇಲ್ಲದ ಮನೆ, ಮಜ್ಜಿ ಗಿಲ್ಲದ ಊಟ ಒಂದೇ.   88. ವಿಧವೆಗೆ ವಿಧೂರ ಗಂಟು.
 64. ಕೂಸು ಹುಟ್ಟುವವೊಡಲೇ ಕುಲಾವಿ ಹೊಲಿಸಿದರು.   89. ತಾಯಿಕಂಡರೆ ತಲೆಬೇನೆ.
 65. ಅಂಗಾಲಿಗೆ ಹೇಸಿಕೆಯಿಲ್ಲ. ಕರುಳಿಗೆ ನಾಚಿಕೆ ಇಲ್ಲ.   90. ನಾಂಕೆಟ್ಟರೆ ಊರಿಗೆ ಮಾರಿ.
 66. ಆರು ಹೆತ್ತವಳಿಗೆ ಮೂರು ಹೆತ್ತವಳು ಕಲಿಸಿದಂತೆ.   91. ಎಲ್ಲರ ಮನೆ ದೋಸೆ ತೂತು.
 67. ನೀರು ಹೇರುವ ಬಡ್ತಿಗೆ ಊರ ವಾರಪತ್ಯವೇಕೆ?   92. ಸತಿಗೆ ಪಾತಿವ್ರತೆ ವೇ ಸ್ವರ್ಗ.
 68. ದೀಪಕಂಡು ಮೋಸಿಸಿ ಪತಂಗ ಒಂದು ಬಿದ್ದಂತೆ.   93. ಬಿಸಿಯಾಗದೆ ಬೆಣೆ ಕರಗದು.
 69. ಅಮ್ಮನವರು ಹೆತ್ತಾಗ ಅಮ್ಮನವರಿಗೆ ಕೈಲಾಸ.   94. ಕುಲಕಟ್ಟರು ಶೀಲಕಡಬೇಡ.
 70. ಎತ್ತು ಮಿಗೆಳೆಯತು, ಕೋಣ ನೀರಿಗೆಳೆಯತು.   95. ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಅತ್ತೆಯಿಂದತಿಳಿ.
 71. ಮಡದಿಯೊಡನೆ ಗುಟ್ಟು ಮನೆ ಮನೆಗೂ ರಟ್ಟು.   96. ಎತ್ತುವನು ಅತ್ತನನ್ನು ಕಂಡಂತೆ.
 72. ಅಸೆ ಅರವತ್ತು ದಿನ, ಮೂರು ಮುನ್ನತ್ತು ದಿನ.   97. ವಾರಿಯ ಮಾರಿ ವಾನಿಗೆ ಕರೆದಂತೆ.
 73. ಅಜ್ಜಿ ಮೂಢ್ಛರನು ವೇದವುಗನ ಉಡಿದಾರಕ್ಕೆ.   98. ಗಂಡ ಬಿಟ್ಟರೆ ಮೊಂಡ ಬಿಟ್ಟಾನೇ?
 74. ಹಗಲು ಹೇಡಿ ಕಟ್ಟಿ; ಇರುಳು ತಿಗಣಿಕಾಟ.   99. ಹಾಸಿಗೆ ಇದ್ದಷ್ಟು ಕಾಲಾ ಚಾಚ.
 75. ಗಂಡ ಸಕ್ಕವೆ. ಲೆ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಒದ್ದಿ ಒಂದಂತೆ.   100. ಕಬ್ಬಿ ಹೊಂಕಾದರೆ ಸಮೆಡೊಂಕೆ?
 76. ಕಣೆಯಲಾರದ ಸೂಳೆ ನೆಲೆಡೊಂಕೆಂದಳು.   1 ಕುಲಕ್ಕೆ ಮೃತ್ಯು ಕೊಡಲೇ ಕಾವು.
 77. ತಾಯಿಯಂತೆ ಮಗಳು, ಸಾಲಿನಂತೆ ಸೀರೆ.   2 ನಾಯಗೂ ಅನೇಗೂ ಬಾಂಧವ್ಯವೇ?
 78. ದೂರದ ಹೆಣ್ಣಿಗಿಂತ ಹತ್ತಿರದ ಮೂಲೆಲೇಸು.   3. ಹೊರಸು ಕಂಡಲ್ಲಿ ಬಸರು ಎಂಬಂತೆ.
 79. ಅಣ್ಣನಮ್ಮನನಾದರೂ ಅತ್ತಿನೆನಮ್ಮನಳೇ?   4. ಹುಣಿಸೆ ಮುನ್ನದರೆ ಹುಣಿಮುಪ್ಪೆ?
 80. ತೋಟ ಸಿಂಗಾರ; ಬಳಿಗೆ ಗೋಸೊಪ್ಪು.   5. ಮಮತೆಯಿಂದ ಕುಟ್ಟಿದು ಅಮ್ಮತ
 81. ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಬಿಟ್ಟು, ಜುಟ್ಟಿಗೆ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಹೂ.   6. ತುಪ್ಪದ ಆಸೆಗೆ ಎಂದಲು ಶಿಂದರಂತೆ.
 82. ಮುದುಕಿಯ ಕೂಳಿಗೆ ಮುನ್ನೂರು ವಿಘ್ನ.   7. ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದ ಬಾಳು ಮಸಣಕ್ಕೆ ಸಮ.
 83. ರಾಮನಂತಹ ಪತಿಗೆ ಸೀತೆಯಂತಹ ಸತಿ.   8. ಸೂಳೆ ಕೈಲಿ ಜೋಳ ಕುಟ್ಟಿಸಿದಹಾಗೆ.
 84. ಗಡವಾಗಿ ಬಗ್ಗಿದ್ದು ಮರವಾಗಿ ಬಗ್ಗಿತೇ?   9. ಓದಿಲ್ಲ, ಬರಹವಿಲ್ಲ, ವರ ಬುದ್ಧಿವಂತ.
 85. ಕೊರವಂಜಿ ತಾಯಿ; ಅಪರಂಜಿ ಮಗಳು.   10. ಭೋಗ ಅತಿಯಾದರೆ, ರೋಗವೇಗತಿ.
 86. ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲದ ಗಂಡನಿಗೆ ವೊಸರಲ್ಲಿ ಕಲ್ಲು.   11. ಗಂಡನನ್ನು ಸೇರಿದ್ದಕ್ಕೆ ಮಗುವೇ ಸಾಕ್ಷಿ.
 87. ಗಂಡನಿಗಿಂತ ಹಿರಿ ಹೆಂಡತಿ ಮಂಡೋದರಿ.   12. ಬೀಸುವ ಮುದುಕಿಗೆ ಮುಕ್ಕುಡೇ ಲಾಭ.

ಪ್ರೇಕ್ಷಕರು ಆರಿಸಿದ ಇಸ್ಟೇಟು ಎಲೆ ಹೇಳುವುದು

ಈ ಯುಕ್ತಿ ತುಂಬಾ ಸುಲಭ. ಇದನ್ನು ಮಾಡಲು ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ತ್ರಮಪಟ್ಟು ತಯಾರಿಸಬೇಕಾದ ವಸ್ತುಗಳು ಸಹ ಏನೂಇಲ್ಲ.

ಇಸ್ಟೇಟು ಪ್ಯಾಕಿನಿಂದ ಎಲ್ಲ ಎಲೆಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟಾಗಿ ತೆಗೆದು ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಿಗೆ ಕೊಡು. ಬರಿ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ನಿನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಆ ಕೈಯನ್ನು ನಿನ್ನ ಹಿಂಭಾಗದಲ್ಲ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ನಿನ್ನ ಬೆನ್ನು ಪ್ರೇಕ್ಷಕರ ಕಡೆ ತಿರುಗಿಸಿ ನಿಲ್ಲು. ನಂತರ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರ ಹತ್ತಿರ ನಿರುವ ಎಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಅವರಿಷ್ಟ ಬಂದ ಎಲೆಯನ್ನು (ಅಂಕಿಗಳು ಮೇಲೆ ಕಾಣಿಸುವಂತಿರಬೇಕು) ಪ್ಯಾಕಿನಲ್ಲಿಟ್ಟು ಮುಚ್ಚುವಂತೆ ಹೇಳು. ಅಗ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರ ಕಡೆ ತಿರುಗಿ ಪ್ಯಾಕಿನಲ್ಲಿ ಅವರು ಇಟ್ಟ ಎಲೆ ಯಾವುದೋ ಹೇಳಬಿಡಬಹುದು. ಇದರ ರಹಸ್ಯ ಪೆಟ್ಟು.

ಇಸ್ಟೇಟು ಪ್ಯಾಕನ್ನು ನಿನ್ನ ಮನೆಯಿಂದಲೇ ತಂದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಪ್ಯಾಕಿನ ಒಂದು ಕಡೆ ಕೆಳಭಾಗದ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ 'ಆರ್ಥ್ ಅಂಗುಲಗಲ, ಮುಕ್ತಾಲು ಅಂಗುಲ ಉದ್ದವಿರುವ ರಂಧ್ರಮಾಡು. ಹೀಗೆ ಸಿದ್ಧ ಮಾಡಿಸಿದ್ದ ಪ್ಯಾಕಿನಲ್ಲಿ ಇಸ್ಟೇಟು ಎಲೆಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸಭೆಗೆ ಬರಬೇಕು.

ತರುವಾಯ ನೀನು ಪ್ರೇಕ್ಷಕರ ಮುಂದೆ ನಿಂತಿರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪ್ಯಾಕಿಗೆ ಇದ್ದ ರಂಧ್ರವನ್ನು ನಿನ್ನ ಕೈಯಿಂದ ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು. ಅವಶ್ಯಕ. ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿ ನಿಂತಿರುವಾಗ ರಂಧ್ರವಿರುವ ಭಾಗ ಮೇಲೆ ಇರುವಂತೆ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದಿರಬೇಕು. ಪ್ರೇಕ್ಷಕನು

ಆರಿಸಿದ ಎಲೆಯಾವುದೋ ನೀನು ರಂಧ್ರದ
ಮೂಲಕ ತಿಳಿದಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

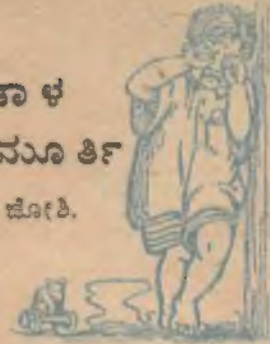
ಪ್ಯಾಕನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು, ಬೆನ್ನನ್ನು
ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಕಡೆ ಮಾಡಿ ನಿಂತಿರುವಾಗ, ಪ್ಯಾ
ಕನ್ನು ಯಾವರೀತಿ ಹಿಡಿದಿರಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು
ಮೊದಲನೇ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ನೋಡು. ಪ್ಯಾಕಿಗೆ
ರಂಧ್ರ ಯಾವರೀತಿ ಮಾಡಿರಬೇಕೆಂಬುದು

ಎರಡನೇ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿದೆ ನೋಡಿ ತಿಳಿದುಕೋ.
(ಪಾಠಕರು ಈ ಗಾರುಡಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಸಲಹೆ
ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದರೆ ಅವರು 'ಚಂದಮಾಮ' ನ
ಹೆಸರು ಸೂಚಿಸಿ ಪ್ರೊಫೆಸರಿಗೆ ಇಂಗ್ಲೀಷಿನಲ್ಲಿ
ಪತ್ರ ಬರೆಯಬೇಕು. ಅವರ ವಿಳಾಸ:
ಪ್ರೊಫೆಸರ್. ಪಿ. ಸಿ. ಸರ್ಕಾರ್ ಮೆಜಿಸ್ಟೀರ್,
ಪೋಸ್ಟ್‌ಬಾಕ್ಸ್ 7878. ಕಲಕತ್ತಾ 12)

ಉ ಡಾ ಳ ಮೂರ್ತಿ

ವಿ. ಕೆ. ಜೋಶಿ.

ಮೂರ್ತಿಯು ಡಾಳನು
ಚಿಕ್ಕವನು
ಜಗಳವನಾಡಲು
ತಕ್ಕವನು
ತಂಗಿಯ ಹೊಡೆದು
ಅಳಿಸುವನು
ಶಾಲೆಯ ಬಿಟ್ಟು
ತಿರುಗುವನು
ಮಾಸ್ತರೆದುರಿಗೆ
ಇಲಿಯುವನು
ಬಾಲಕ ರೆದುರು
ಹುಲಿಯುವನು
ಆಡುತ ಆಡುತ
ದಿನವೆಲ್ಲಾ
ಓದಿಗೆ ಸಮಯವು
ಸಿಗಲಿಲ್ಲಾ
ತೇರ್ಗಡೆ ಹೊಂದಿದೆ
ಬಾಲಕರು
ನಗುತಲಿರುವರು
ಮನೆಯಲ್ಲಿ
ತೇರ್ಗಡೆ ಹೊಂದದೆ
ಮೂರ್ತಿಯಲ್ಲಿ
ಅಳುತಲಿರುವನು
ನೋಡಲ್ಲಿ.

ಈ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಯಾವ ಬಣ್ಣಗಳನ್ನು ಹಾಕಬೇಕೋ ನೋಡಿ ಹಾಕಿರಿ. ಮುಂದಿನ ತಿಂಗಳ ಚಂದಮಾಮದಲ್ಲಿ ನಾವು ಹಾಕುವ ಅದೇ ಬಣ್ಣದ ಚಿತ್ರದೊಂದಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡಿ.

